CÂT VA REZISTA GUVERNUL TĂRICEANU?

Andrei BĂDIN

Alianța D.A. a reușit să ajungă la guvernare și să formeze cu greu un guvern numai datorită faptului că Traian Băsescu a câștigat surprinzător Președinția. Astfel, Călin Popescu Tăriceanu a fost numit în fruntea Executivului și în urma unor negocieri, cele două partide care jurau dragoste veșnică PSD-ului, este vorba de UDMR și Partidul Umanist, au trecut în tabăra cealaltă. Această trădare ar trebui să îi pună pe gânduri pe liderii liberali și democrați deoarece PUR și UDMR pot face același lucru și în viitor. În mod evident sunt niște aliați de conjunctură.

Cacealmaua alegerilor anticipate

Cu toate că s'a format cu greu un guvern care a trecut ușor însă prin Parlament datorită voturilor pro acordate și de PSD, lucrurile nu sunt prea clare. *"Scânteia"* care a pornit scandalul a fost că PUR nu a vrut să semneze un acord politic de guvernare cu Alianța D.A. Un acord care ar fi certificat că partidul lui Dan Voiculescu trebue să susțină necondiționat guvernul. De aici a apărut și ieșirea publică a Președintelui Traian Băsescu care a cerut alegeri anticipate și *"eliminarea"* dela guvernare a *"soluției imorale care este PUR"*.

PUR s'a gândit și s'a răzgândit și s'a gândit că e bine să rămână la Putere. De fapt, lucrurile sunt mai complicate decât par. Este destul de greu după investirea noului guvern ca alegerile anticipate să fie convocate. De asemenea, varianta schimbării președinției celor două Camere invocată de același Băsescu, este un lucru imposibil.

Practic, toată lumea este de acord că guvernul Tăriceanu atârnă de un fir de păr. De asemenea, dacă PUR va merge în continuare la două capete, președintelui îi va fi greu să schimbe șefii Serviciilor secrete, deoarece trebue să aibă majoritate parlamentară ca Executivul să treacă legi importante.

PSD stă și așteaptă

Guvernul Tăriceanu are, în ciuda tuturor calculelor pesimiste, sansa să rămână la Putere o perioadă. Calculele sunt clare din partea PSD. Trebue facute reforme radicale la cererea Uniunii Europene, Fondului Monetar Internațional și a Băncii Mondiale. Oamenii își vor pierde slujbele, prețurile vor crește - o parte și din cauza denominării leului. PSD-ul nu trebue decât să stea pe margine și să aștepte pierderea popularității actualului Executiv. Probabil că nici nu va pune problema unor alegeri anticipate mai devreme de prima parte a anului viitor, deoarece în România iarna se numără... bobocii, adică atunci reforma se *"vede"* în întreținerea de iarnă, plata energiei electrice sau a gazelor.

PSD-ul știe foarte bine ceea ce se va întâmpla deoarece oamenii săi au semnat aranjamentele care vor duce la această situație. Concedieri în minerit (numai anul acesta 5.000), căi ferate și în alte domenii. Pe de altă parte, alinierea industriei românești la standardele Uniunii Europene va duce la falimente, unele importante și șomajul va crește. De fapt, putem urmări ceea ce s'a întâmplat în celelalte țări Est-europene care deja au aderat la U.E. Guvernele la Putere au fost spulberate, extremiștii au câștigat pe moment sufragiile pe fondul nemulțumirilor sociale.

Continuare în pag. 4

ISSN 0705-8365

Prețul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 31 Nr. 331 - IANUARIE 2005 PUBLICAȚIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAȘU

CIRCULAȚIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANȚA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

VICTORIA LUI BĂSESCU

Eugen BÂRSAN

Ura! Ura! Ura! De ce *"ura"*? Pentrucă electoratul român a început să se deștepte.

De necrezut și totuși s'a întâmplat. Băsescu a câștigat alegerile prezidențiale. Un eveniment surpriză extrem de bine venit. Fiindcă el e spărgător de gheață.

Dacă 1989 a scăpat țara de comunism, 12 Decembrie 2004 a scăpat-o (în parte) de comuniști.

Ca să se ajungă la această victorie, a fost nevoie de agresivitatea lui TRAIAN BĂSESCU, un ins care deși lipsit de o formație universitară, a dovedit a fi un tip foarte mobil, cu o energie de mare dinamism.

Ne place să credem că o dată cu venirea lui, începe să apună soarele vlăstarilor epocii post-staliniste, care fură nu pe șest ci ziua în amiaza mare.

Iată că în sfârșit opinia publică a pus capăt îndoielilor și scepticismului cu revoluția: succesul electoral al lui TRAIAN BĂSESCU.

Noul electorat ostil politicii figurilor vechi comuniste și oligarhice, a reușit să determine rezultatul dela alegerile prezidențiale. Unde capacitatea P.S.D.-ului de a anula opțiunile alegătorilor s'a redus simțitor. Ceea ce înseamnă că alegătorii și-au conștientizat votul lor.

Înfrângerea P.S.D.-ului înseamnă începutul intrării țării în normalitate, cu o nouă atitudine care aduce un echilibru pe scena politică, în ciuda faptului că P.S.D. a plătit scump votul. Aroganța fără limite a guvernanților a dus la disprețul cetățenilor împotriva unei guvernări incompetente, disprețuitoare și corupte.

Înfrângerea P.S.D.-ului a răcorit multe frustrări și are de ce: a fost învins P.S.D.-ul, campion al ilegalităților. Partidul mamut și dominant al cărui autototalitarism se putea limita doar prin alternanța la putere.

În trecutul istoriei, prin care trece, România este ca un bolnav care tânjește spre o viață mai bună. În centrul ironiei îl vedem pe ION ILIESCU care vorbește de Europa, dar gândește ca în Siberia; motivul: în anii 1950, tânărul ILIESCU se ocupa cu vânarea dușmanilor de clasă, vinovați că n'au înțeles *"că lumi-*

continuare în pagina 3

CĂRȚILE PE FAȚĂ!

Valeriu NEȘTIAN

Alegeri au trecut. Alegeri vor veni. Cum era de așteptat, social-democrații de extracție peceristo-securisto-utecistă și demo-liberalii capitaliști luară marele pot. Pentrucă ambele ideologii *"clasice"*, între altele, ignoră creștinismul (comunismul îl alunga) și adoptă materialismul practic (*"pragmatismul"*), așa cum cer astăzi foruri transnaționale și suprastatale? Desigur. Majoritatea electoratului i-a votat pe vetero-(neo)-comuniștii răspopiți, convertiți în socialiști europeni și fani ai mondializării. Adică tocmai pe cei mai puțin calificați ***moralicește*** să dea substanță democrației în România post-totalitară, s'aducă izbăvirea Neamului nostru. În condițiile în care, deși neomogen, naționalismul - ***energie istorică actualizată***, cel curat și sănătos ca o respirație, e dinainte de start cu violență exclus! Altminteri, ***stânga s'a bătut cu stânga...***

Incontestabil că această stare dramatică se datorează situației geo-politice a țării. Dar și urmelor lăsate în caracterul Românilor de îndelungatele asupriri interne și externe. Ca țară *"medie"*, am achiziționat o notă de servilism în fața marilor puteri ale momentului istoric. Și suntem dispuși la umilințe xenocrate, la rușinoase concesii, spre a ne prelungi o existență precară (pentru grosul populației). Când se înalță un om hotărît să apere demnitatea națională a coreligionarilor săi, se ivesc destui confrați care, pentru 30 de arginți, să-l părăsească, să-l trădeze, să tragă în conaționali. Ion Vodă cel Cumplit, Horia, Tudor Vladimirescu, Al. I. Cuniza, Corneliu Zelea Codreanu, Mareșalul Antonescu, liderii național-țărăniști, sunt doar câteva exemple. Aceste abdicări s'au soldat apoi cu nenorociri pentru Neam și Țară. Există o răspundere directă a executanților faptelor reprobabile. Dar există și o responsabilitate, inclusiv aceea dela recentele alegeri, ce se răsfrânge asupra poporului. Trebue să luăm act de această ***deformație a sufletului colectiv***, ca să ne putem răfui odată și-odată cu ea...! Nelăsând ca morala s'o mănânce zeii!

...Acum, s'au dat în vânt unii-alții, s'ajungă președinte, prim-ministru, parlamentari. Au făcut ei pe dracu'n patru, s'au stropșit, au asmuțit pe ceilalți. Au promis, au combinat, au lingușit străinătatea. Și-au dat poalele'n cap, jurând că's cei mai NATO-iști și mai europeniști. Vai nouă! Cum așa? Nu percep dânșii că, în actualul context internațional, n'au șanse să asigure bunăstarea și independența patriei, afirmarea ei ca ***stat național unitar***? Nu-și dau seama noii aleși că ei nu sunt de capul lor, că ***nu pot mișca în front*** înaintea superputerilor lumii, a dictaturii UE, a cercurilor oculte, financiare, determinante pe glob. Că nu se vor putea clinti din fața tăvălugului hegemon. Că li se vor comanda și lor ceea ce au de făcut, de plătit, de interzis - o dată intrați la șmotru - și că ***neascultarea săpunelă aduce și-un șut undeva***!

Mulți dintre cei votați, ca și dintre noi, votanți sinucigași, intuiesc că ***țara-i la mezat, precum a fost de atâtea ori în istorie***. Că nu *"imaginea"*, contează, ci bogățiile sale naturale pe care au pus ochii alogenii interesează, mâna de lucru ieftină excedentară azi îi preocupă, avantajele României la o viitoare încăierare în lume, unde ne vor pune să ne *"implicăm"* (ca să folosesc jargon comunist!). Iar aleșii de ieri-alaltăieri, o vor face-o pe galantonul, oferind fiii patriei, însă ***nu și pe-ai lor proprii***!? Plus misiunea de a ajuta continua destabilizare și trecerea țării noastre (eventual îmbucătățită teritorial) între (semi-)colonii. Corupția devastatoare, sub-cultura, erosul amoral, spurcarea graiului Neamului, alterarea trecutului național, bombardarea valorilor tradiționale, vin din senin, *"după legile progresului"* globalizator? Ei, aș! Asemenea ***metode au fost utilizate (încercate) întotdeauna*** de acei care-au plănuit supunerea unui stat și masticarea lui economico-socială. Nu vedem nici o națiune mică sau medie care să se poată apăra (excepție țin de miraculos). N'am văzut un principiu sacru care să nu fie răsturnat, în 24, 48 de ore, de cel mare, tare și bogat ce n'are de dat socoteală nimănui, pentru nici o samavolnicie. Chiar de-o cer ONU, TPI, *"comunitatea internațională"*, alte organisme autorizate. Exagerăm? Nu e rău!

De aceea, proaspeții aleși trebue să facă urât, să se rățoiască la noi, ex-deținuți politici, luptători anticomuniști, ***să stupească românismul creștin*** - singura slobozenie ce li se permite, ba nu, li se ordonă! - ***ca să-și ia galoane***. Deoarece acei care apără, în gând, cuvânt și acțiune, identitatea națională nu's de cumpărat și nici nu-și vând mamele, tații, solul și subsolul, cerul creștin, aspirațiile românești, spiritualitatea și cultura autohtonă, patrimoniul artistic și osemintele eroilor, aurul, fetele și copiii, legitimitatea noastră de a exista ca stăpân pe acest pământ strămbun, pe limba strămoșească, pe-o cuviință și pe-o mirabilă statornicie.

Vrem cu adevărat propășirea țării și mântuirea Neamului? Atunci să dăm mai întâi cărțile pe față!...

Pag.2 ELECTORAT ABSENT ȘI VOTURI RATATE Roxana IORDACHE

Pag. 4 CINE SUNT MEMBRII CABINETULUI TĂRICEANU

PRIVILEGIUL MEMORIEI Sebastian DORIAN Pag.7

Pag. 10 PAUL GOMA ȘI UNII EVREI Radu NEGRESCU-SUȚU

AROMÂNII ETNIE ȘI DIALECT Nicolae TEJU Pag. 15

Pag. 22 CUTREMURUL DEVASTATOR DIN ZONA ASIATICĂ

editorial

DUPĂ ALEGERILE PREZIDENŢIALE

Alegerile recente au fost aşteptate cu mare nerăbdare de către întregul popor romaân. Ele s'au soldat cu un rezultat care indică dela început o tendinţă de a despărţi apele tulburi ale politicii româneşti. S'a evidenţiat o delimitare între două grupări, care erau în conflict de orientare politică. Este vorba de PSD care reprezintă reziduurile comunismului care a supravieţuit după Decembrie 1989 şi Alianţa D.A. - un început de opoziţie, formată din PNL-PD. Această alianţă este însă lipsită de o ideologie politică naţională, căci între social-democraţie şi liberalism există o clară incompatibilitate ideologică. Deci, nu putem vorbi de o opoziţie clară anticomunistă, ci mai mult de o schimbare superficială de decor.

Fosta nomenclatură a Partidului Comunist, legată de metodele de tip bolşevic, prin diverse manevre şi aranjamente de culise, a creat variate grupuri formale politice, care s'au transformat ulterior, prin năpârliri succesive, în alte soiuri de caricaturi politice, care au dominat ţara timp de 15 ani. Iar Partidul Democrat, condus la început de Petre Roman, iar în ultimii ani de Traian Băsescu este, de fapt, unul dintre grupurile desprinse din fostul FSN, iniţiat de Ion Iliescu imediat după Decembrie 1989. Perversiunile politice ale lui Iliescu, rămas în fruntea partidului de bază al FSN, trecut prin diferite forme şi iniţiale şi ajuns în final PSD, bine instruit la şcoala KGB, au dirijat politica de stat în acest timp, cu ajutorul masiv al Securităţii remachiată şi al declasaţilor comunişti, continuând aceleaşi minciuni şi înşelăciuni moştenite dela partidul de ocupaţie comunistă. Tot spectacolul acesta post-electoral a lăsat un gust amar de farsă penibilă balcanică.

Reacţia majorităţii populaţiei la alegerile din Noembrie 2004 a fost evident antipesedistă, încât a uluit pe toată lumea. Comuniştii au sesizat situaţia şi de aceea toată campania lor electorală a fost seacă, mincinoasă şi fără nici o logică. Astfel, rezultatul a fost devastator pentru pesedişti, care au încercat să-l falsifice, după obiceiul comunist. Pentru alegerea preşedintelui a avut loc un al doilea tur de scrutin şi ţara şi-a spus cuvântul destul de clar.

Traian Băsescu a câştigat acest tur al alegerilor prezidenţiale, el fiind ales pe termen de cinci ani. Pentru toată lumea a fost o surpriză.

La ora actuală, când scriem aceste rânduri, există o stare de mare încordare şi îngrijorare în ţară, din cauza lipsei unui guvern care să asigure liniştea. Se duc negocierei pentru formarea unui guvern D.A.-PUR-UDMR, condus de liberalul Călin Popescu Tăriceanu. Alianţa D.A. are nevoie de cele 10-12 procente ale formaţiunilor PUR şi UDMR. Iar obţinerea acestor procente se face cu multe compromisuri şi renunţări din partea Alianţei D.A., compromisuri care ar putea împiedica realizarea unora din promisiunile campaniei electorale. În plus, este greu să se bazeze pe nişte parteneri care au trecut dintr'o tabără în cealaltă, numai pentru a-şi obţine interesele partidelor lor. Aşa cum aceste partide au demonstrat înainte că pot trăda foarte uşor PSD-ul, ele pot trăda din nou, de data aceasta Alianţa D.A.

Năstase este preocupat de interesele partidului său şi de poziţia pe care o va putea obţine pe scena politică a ţării. Nu îşi dă seama că starea generală, din punct de vedere juridic are o altă structură, în care el este eliminat în mod automat. Puterile statului de drept aparţin noului preşedinte al Ţării.

Dezbaterile de presă s'au intensificat în jurul rezultatelor alegerilor şi al Preşedintelui, dar şi al perspectivelor de viitor ale României, pentru integrare în Uniunea Europeană, cu condiţiile de aderare şi cu îndeplinirea acestor condiţii.

Există tot felul de speculaţii asupra alcătuirii noului guvern şi asupra primelor măsuri care vor fi luate pentru rezolvarea problemelor urgente care privesc viaţa cetăţenilor, acum, în perioada de iarnă, precum şi a primelor acte legislative care să uşureze viaţa celor săraci şi neajutoraţi.

După primele indicaţii, vechii guvernanţi nu sunt dispuşi să participe la o colaborare directă cu noii aleşi. Tot ceea ce oferă cei care au deţinut până acum puterea în mod ilegal sunt liste cu solicitări de beneficii, invocate ca drepturi ale lor. În fond, o colaborare între PSD şi lumea politică a Alianţei PNL-PD nu este posibilă, din cauza diferenţelor ideologice, morale, programatice, care sunt contradictorii, prin structurile lor esenţiale şi ireversibile. Ar fi chiar o absurditate o astfel de coabitare. Cu PSD pot colabora numai partidele care sunt lipsite complet de morală, sau care sunt angajate în diferite forme de corupţie şi au interese să găsească o modalitate de a se eschiva dela obligaţiile de a explica ilegalităţile pe care le-au săvârşit. Ţara întreagă este sătulă de imoralitatea PSD. De aceea pluteşte spectrul unor alegeri anticipate, dacă noul preşedinte nu se poate baza pe un guvern cu tendinţe clare de refacere a Ţării după prelungita dictatură comunistă.

Adevărul este că nici Uniunea Europeană nu ar accepta, în perspectiva aderării României la o integrare, o astfel de colaborare cu un partid care este cunoscut pe întreaga hartă a lumii, cu spectacolele pe care le-a regizat, cu abilitate şi competenţă bolşevică, despre care Europa nu vrea să-şi mai reamintească.

Băsescu şi Alianţa D.A. şi-au făcut cunoscute, în timpul campaniei electorale, planurile de o guvernare viitoare, cu intenţia de a face curăţenie în viaţa publică a României prin purificarea completă a instituţiilor statului de toate ingerinţele imorale şi pline de vicii bolşevice, aduse din lumea veche a dictaturii comuniste. Poporul român a acceptat aceste planuri expuse de către Alianţa D.A. şi le-a contrasemnat cu votul lui, conştient şi responsabil.

George BĂLAŞU

ELECTORAT ABSENT ŞI VOTURI RATATE

Roxana IORDACHE

La alegerile generale din Noembrie, jumătate din cetăţenii cu drept de vot au stat acasă. Dintre ei, 10-15% puteau fi mobilizaţi pentru a readuce dreapta politică în Parlament. În absenţa lor, spectrul politic românesc a rămas la fel de dezechilibrat, întrucât ponderea stângii atât la guvernare cât şi în opoziţie rămâne covârşitor majoritară.

Poate că ar fi cazul ca formatorii de opinie să analizeze rolul pe care l-au jucat în acest proces electoral. Cea mai injustă atitudine ar fi simpla blamare a populaţiei dezorientate.

Elitele intelectuale ale României au o responsabilitate majoră pentru rezultatele electorale. Formatorii de opinie s'au adresat în exclusivitate alegătorilor cu intenţie de vot şi celor indecişi, dar au ignorat total imensa categorie a electoratului absent, electoratul dezamăgit, care era clar că nu avea să se prezinte la vot decât dacă i se prezenta garanţia că au de ales altceva decât clasa politică pe care o ştiau. Cei care doreau altă cale, calea dreaptă au fost descurajaţi să creadă că ar fi avut potenţialul de a readuce PNŢCD în Parlament. Dacă se prezentau la vot, astăzi puteau avea o opţiune semnificativă. În absenţa lor, PNŢCD nu a obţinut voturile necesare şi principala forţă politică a Europei, creştin-democraţia, nu are reprezentare parlamentară în România.

Responsabilitatea formatorilor de opinie pentru absenţa dreptei din Parlament este evidentă. Au fost trei categorii: 1) *"tnioriticii"* care au anticipat acest rezultat, fără să iniţieze nimic pentru evitarea lui, 2) pasivii care s'au aşteptat ca acest deznodământ să fie evitat, dar nu s'au pronunţat în acest sens şi 3) cei foarte activi care, prin atitudinea lor, au făcut totul ca să bareze revenirea parlamentară a creştin-democraţiei româneşti, prin nefericita propagandă a *"votului util"*. Care s'a dovedit inutil, pentrucă tot stânga a câştigat, pe toată linia. Repet: atât la guvernare, cât şi în opoziţie, chiar dacă rolurile s'ar fi inversat (PD-PNL în loc de PSD-PUR). Obsesia alternanţei la putere în absenţa alternativei reale, cea de dreapta, a fost o gravă eroare a formatorilor de opinie. Dacă nu cumva o parte din ei chiar au urmărit perpetuarea unei false bipolarităţi, din moment ce ea se întemeiază pe partide cu aceeaşi apartenenţă, la Internaţionala Socialistă, în condiţiile în care ponderea liberalilor este minoră, atât în România, cât şi în Parlamentul European, iar liberalismul a devenit de mult un curent predominant de stânga.

Spre deosebire de populaţia neinformată şi, în majoritate, necunoscătoare - din vina cui? - a curentelor şi tendinţelor doctrinare actuale, formatorii de opinie cunoşteau aceste date. Cu toate acestea, ei nu au făcut o campanie de informare electorală, ci una de dirijare neprofesională. În marea lor majoritate, analiştii s'au manifestat ca simpli propagandişti. Pentrucă orientarea populaţiei nu s'a axat pe doctrine şi programe, ci, de o parte, pe inducerea capitulării necondiţionate a alegătorilor cu opţiuni de dreapta şi, de cealaltă parte, pe propagarea unor imperative arbitrare, dacă nu chiar discreţionare, privind alternanţa cu orice preţ la putere. Chiar dacă preţul era condamnarea dreptei româneşti la poziţia extraparlamentară.

Personalităţile vieţii publice cu poziţie mioritică au căinat, doar, lipsa de şanse a PNŢCD şi a candidatului creştin-democrat Gheorghe Ciuhandu, deplorând pur şi simplu acest fapt. În loc să-i încurajeze, i-au demoralizat pe oamenii care doreau o alternativă curată. Un apel, de data aceasta, nu către lichele, ci către oamenii cinstiţi, care cred în schimbarea morală, i-ar fi motivat, i-ar fi mobilizat la vot. Atitudinea defetistă a vârfurilor culturale, de exemplu, Andrei Pleşu şi Gabriel Liiceanu, i-a determinat să stea acasă.

În ce-i priveşte, intelectualii dela Alianţa Civică au manifestat o pasivitate tăcută, iar speranţa lor că poate totuşi candidaţii creştin-democraţi vor obţine voturile necesare a rămas o inutilitate, din moment ce nu a fost comunicată public, de teamă, probabil, să nu fie blamaţi ulterior că ar fi *"stricat"* şansele anti-PSD.

Lipsa de şanse a PNŢCD a fost chiar rezultatul faptului că formatorii de opinie şi în consecinţă alegătorii nu s'au hotărît să le dea şanse, cu puţine excepţii, nici chiar cei care cred în ei, deşi sunt convinşi că reprezintă altceva decât actuala clasă politică fesenizată, alcătuită toată din reprezentanţi ai vechilor structuri, uniţi între ei atât prin apartenenţa politică a trecutului (vezi numerele 1 şi 2 ale suplimentelor *"Scînteia"* scoase de *"Academia Caţavencu"* şi cumpărate en gros de cei vizaţi), cât şi prin apartenenţa politică a prezentului, cum arătam mai sus, dar şi - nu în ultimul rând - prin interese de a-faceri transpartinice post-decembriste.

Partea activă a intelectualilor au constituit-o militanţii neobosiţi pentru votul negativ, în frunte cu analista şi consultanta politică declarată de stânga, Alina Mungiu-Pippidi. Aceştia au făcut o propagandă strict anti-PSD, pentru Alianţa PNL-PD, prezentată nu ca altă faţă a stângii, ci ca alternativă de guvernare ale cărei şanse *"nu trebue periclitate"* prin *"voturi risipite"* pe creştin-democraţie. Aceşti intelectuali au susţinut că voturile date PNŢCD ar fi voturi irosite, inutile, date PSD, inducând, astfel, impresia că PNŢCD nu avea şanse de intrare în Parlament. De fapt, chiar această atitudine a majorităţii formatorilor de opinie a fost cea care a determinat decisiv neîncrederea alegătorilor în şansele parlamentare ale PNŢCD. PNŢCD n'a trecut pragul electoral pentrucă n'a putut trece pragul psihologic indus de formatorii propagandişti şi analişti.

Lamentaţia pe tema lipsei de şanse a PNŢCD, dublată de propaganda împotriva reprezentării creştin-democrate în Parlament, au constituit factorul de blocaj electoral. Cu excepţia unui nucleu de aproximativ 2% (în jur de 200.000 de oameni), chiar şi alegătorii care ar fi vrut să influenţaţi de propaganda *"votului util"*. Făcând, în acest fel, inutile voturile celor care şi-au urmat convingerea că este nevoie de partidul creştin-democrat în Parlamentul României. Alegătorii PNŢCD fie şi-au dat voturile Alianţei PD-PNL, fie, cei mai mulţi, au stat acasă. Surprinzător post factum a constituit-o analistul losif Boda care, după alegeri, a declarat că a votat Ciuhandu şi PNŢCD din convingere, fără să se lase influenţat de predicţia *"lipsei de şanse"*. Şansele sunt date de alegători, iar cei care au descurajat şansele partidului de dreapta de care România are nevoie au comis o fraudă morală. Cu grave consecinţe electorale.

Rezultatele erau previzibile dat fiind acest orizont de aşteptare. Iar pentru turul II, propaganda a continuat în aceeaşi notă febrilă, de parcă am fi avut de ales între doi candidaţi diferiţi în esenţă, nu între doi exponenţi ai stângii, proveniţi din aceeaşi (veche) structură a eşalonului trei al fostului regim, actualizată totalitar în FSN şi ulterior diseminată *"bipolar"* în detrimentul dreptei. Atât Adrian Năstase, cât şi Traian Băsescu sunt, în realitate, reprezentanţii aceleiaşi familii politice, Internaţionala Socialistă şi îi unesc aceleaşi interese de substituire a dreptei, atât la guvernare, cât şi în opoziţie. Diferenţa dintre cei doi e doar de stil diplomatic, care, ce-i drept, contează în relaţiile internaţionale, iar funcţia prezidenţială este prin excelenţă una a reprezentării externe. Interesantă a fost şi şmecheria diplomatică internă a Premierului Adrian Năstase care, pentru a-l contracara pe Traian Băsescu, a declarat la conferinţa de presă din 1 Decembrie dela Alba Iulia că liderul PD n'are dreptul să invoce lupta împotriva corupţiei, pentrucă ar fi trebuit să fie Corneliu Coposu ca să o poată face; din păcate, n'am putut să nu mi amintesc faptul că ambii candidaţi erau tineri colegi de partid în urmă cu 14 ani când, tot la Alba Iulia, Seniorul Coposu era huiduit. Un motiv în plus pentru care nu am putut urma îndemnul adresat de Traian Ungureanu, acela că, în 12 Decembrie, *"să lăsăm acasă sila fină şi urbană faţă de chelia lui Băsescu"*. Pentrucă nu de chelie e vorba! Ci tot de alegerea între două rele.

Apostolul Pavel spunea (Romani 14.23): *"Şi tot ce nu este din credinţă este păcat"*.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente ediţării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice/La Voix Roumains
ISSN 0705-8365

Redacţia şi Administraţia
P.O. BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5

TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

AN NOU - PROBLEME NOI

Mihaela MOISIN

Al doilea tur de scrutin din 12 Decembrie 2004 pentru alegerea președintelui, a adus în scaunul prezidențial al României pe Traian Băsescu, șocul total al lui Adrian Năstase, care se și vedea președinte pe viață, ca predecesorii lui.

Ceremonia de investire a lui Traian Băsescu în funcția de președinte al României a fost un fel de continuare a dialogului dintre Băsescu și Năstase din timpul campaniei electorale, țara asistând la un adevărat meci de box între cei doi.

Formarea noului guvern de către Alianța A.D. nu a fost ușoară, ea trebuind să recurgă la o serie de concesii, atât către PUR, partid ce făcuse parte din Uniunea PSD-PUR în timpul campaniei electorale, dar mai ales către UDMR, care a trecut întotdeauna în tabăra celor ce câștigau. Alianța cu PUR - a fost o *"soluție imorală"*, așa cum însuși Președintele Băsescu recunoaște. În ce privește UDMR, interesele acestui partid nu sunt deloc politice, ci de a profita de avantaje pentru Maghiari trăitori în România, care visează în continuare la ruperea Transilvaniei de țară și alipirea ei la Ungaria. Datorită concesiilor făcute de președinte, UDMR este foarte bine reprezentat în guvern prin numărul mare de portofolii primite, precum și prin numărul mare de prefecți în țară, inclusiv la Covasna, ceea ce a creeat deja anumite tensiuni.

Alianța D.A. a constituit din plecare un mariaj de conveniență între două partide opuse ca ideologie (PNL și PD), când de fapt PD este foarte aproape de PSD, cu care face parte din aceeași familie de socialiști. Pentrucă, de fapt, atât PD cât și PSD provin din același FSN constituit imediat după revoluție, din fosta nomenclatură comunistă. Chiar declarația Președintelui ales, Traian Băsescu, că electoratul are de ales între doi foști comuniști, întărește acest lucru.

Referitor la fuziunea PNL-PD, a apărut varianta unificării lor sub umbrela doctrinei populare, ceea ce ar însemna un nou partid de centru, de inspirație populară, PSD rămânând singurul reprezentant al social-democrației în România. Emil Boc, președintele interimar PD a declarat că *"Ceea ce pare în acest moment exclus este de a evolua spre o doctrină liberală, pentrucă percepția noastră este că nu reprezintă optica majorității membrilor PD. În rest, în perioada următoare, vor avea loc clarificări ideologice"*... și *"în momentul de față, chestiunile acestea doctrinare sunt mai mult în mințile ideologilor. Orice construcție politică nu poate să facă abstracție de măsurile sociale. Nu poți să ai un act de guvernare fără să te gândești la protecție socială sau fără să te gândești la mecanismele de a produce prosperitatea, ca să ai ce să împarți. Vom avea partea care ține de ideologia social democrată în construcția noastră"* (*"Adevărul"*).

Cu toate acestea, simpla îndepărtare a PSD dela guvernarea României reprezintă un pas înainte pentru țară. Pentrucă Traian Băsescu a declarat că vrea să stârpească corupția din România, dar nu începând cu corupția la nivelul de jos, al mitei mărunte, ci dela nivelul cel mai înalt. Vom vedea.

Lui Traian Băsescu nu-i va fi ușor să conducă România pentru cinci ani, în primul rând pentrucă moștenește dela PSD o serie de aranjamente deja făcute de acesta înainte de plecarea dela conducere, combinate cu măsurile impuse de Uniunea Europeană pentru integrarea țării în 2007, care vor duce la șomaj, măriri dramatice la prețuri, dar și datorită faptului că atât Camera Deputaților cât și Senatul sunt în mâna PSD. În plus, însuși *"senatorul"* Iliescu a declarat război Președintelui Băsescu, Guvernului Tăriceanu, societății civile și chiar primelor manifestări în favoarea înnoirii din PSD. Ion Iliescu se consideră încă predestinat să conducă destinele României din orice poziție, *"în veci de veci"*, prin domnia fără de sfârșit a tandemului *"Iliescu-Năstase"*. (*România Liberă*).

Primele zile ale anului îi dau noului președinte o serie de dureri de cap și nu anticipăm instalarea pe curând a liniștei necesare și a stabilității politice pentru ca noua conducere să poată porni la îndeplinirea promisiunilor făcute în timpul campaniei electorale.

La Predeal, Liderul PD, Cozmin Gușă a declarat că susține promovarea unei legi a lustrației, în sensul eliminării din viața publică a foștilor nomenclaturiști comuniști. *"Personal, susțin ideea unui astfel de demers, care a fost demarat de PNȚCD și URR"*, a comentat Gușă, precizând că foarte mulți foști comuniști care au avut relații importante cu Securitatea s'au aflat după '89 în fruntea României. *"Legea ar afecta PSD exact la vârf"*. *"Gușă a pledat pentru organizarea unor dezbateri publice la care să participe persoanele implicate în Revoluția din '89, întâlnire la care să participe mass-media, istorici sau cei interesați de subiect"* (Ziua).

Numirea lui Silvian Ionescu, fost ofițer de Securitate în postul de prefect al Bucureștiului a dus la un scandal rapid, care tot rapitd s'a soldat cu demisia acestuia din funcție. Conform declarației lui Emil Boc, Președintele Traian Băsescu nu ar fi fost consultat în privința acestei numiri, iar demisia lui Ionescu a fost acceptată imediat de Primul ministru Tăriceanu. Numirea lui Gheorghe Dobre în funcția de ministru creează altă durere de cap lui Traian Băsescu și lui Tăriceanu, datorită implicării sale în mineriada din 1990.

În plus, conform declarației lui Emil Boc, Alianța D.A. dorește ca la nivelul Camerei și Senatului emblema Parlamentului să aparțină Alianței D.A. În acest sens, Cozmin Gușă a declarat că după 1 Februarie - data începerii noului parlament - va fi demarată procedura de revocare a președintelui Camerei, Adrian Năstase, care a ajuns în această funcție printr'o *"procedură ilegală"*, și *"votul pe care Năstase l-a primit a fost neregulamentar"*. Tot atunci, Gușă va propune constituirea unei comisii parlamentare pentru anchetarea modului în care s'au desfășurat alegerile din 28 Noembrie.

Conform declarației purtătorului de cuvânt al PSD, Titus Corlățeanu, *"șeful statului s'ar afla la originea propunerii făcute la Predeal, de către deputații PD privind inițierea procedurii de revocare a președintelui Camerei Adrian Năstase. PSD consideră că decizia luată de deputații PD în privința schimbării președintelui Camerei deputaților, Adrian Năstase, este un atac politic, dirijat de Președintele Traian Băsescu împotriva PSD, prin care se urmărește desființarea opoziției."*, citează ziarul *"Ziua"*.

Pentru ca tacâmul să fie complet, Traian Băsescu însuși are de răspuns unor fapte ce i se impută din timpul anilor '90, mai exact implicarea sa în dosarul *"Flota"*. Consilierul prezidențial Renate Weber declară că Traian Băsescu nu poate fi judecat în acest dosar, pentrucă are imunitate. Părerile juriștilor sunt însă împărțite, unii considerând că imunitatea sa este doar politică, iar alții considerându-o imunitate generală.

Cum va face slalom Președintele Traian Băsescu printre toate aceste probleme, se va vedea curând.

VICTORIA LUI BĂSESCU

Urmare din pagina 1

na vine dela Răsărit". După ce el, o jumătate de secol, a luptat contra capitalismului autentic, după 1989 sufocă țara cu putorile capitalismului de cumetrie, ori securisto-capitalistă. Numai, doar pe ici pe colo, s'a mai făcut câte ceva.

Se dovedește că, de bine de rău, oamenii au început să creadă în alegeri. În ciuda faptului că P.S.D.-ul a lansat baloane de salvare, dar cu toate acestea s'au numărat *"oule"* și ele au fost câștigate de BĂSESCU.

Semnalul de atac al Alianței P.D.+P.N.L. a fost: *"E timpul dreptății și vremea adevărurilor"*.

Băsescu a exploatat la maximum comportamentul imoral și inechitabil al Guvernului Năstase, căutând să asigure lumea că viitorul României depinde numai de Români, prin votul pe care-l dau. Cu votul dat, România și-a început drumul către o minimă normalitate, peste călcătura nomenclaturiștilor.

Eugen BÂRSAN

ALCHIMIA DEZGUSTULUI ELECTORAL

Viorel PALTIN

Eu cred că e limpede pentru orice minte sănătoasă, înzestrată cu o elementară logică, că nu pot exista alegeri cu adevărat libere și corecte într'o țară, dacă cei care se supun scrutinului sunt ei înșiși și aceia care fixează regulile sau condițiile în care să aibă loc cel mai important exercițiu democratic. Or ce se întâmplă? La noi se vede că partidele politice și persoanele care se presupune a candida pentru diferite funcții și demnități în stat nu numai că fixează cadrul practic al reglementărilor electorale, dar sunt implicate total în organizarea, numărarea și validarea voturilor. Cu alte cuvinte, spre a recurge la o comparație oarecum vulgarizatoare din sport *"ei centrează și tot ei dau cu capul"*! Iată de ce, în aceste condiții, în ultimii 15 ani, România a avut la cârma țării cam aceiași *"aleși"*, care s'au succedat - cu o singură, dar neglijabilă excepție, cea din 1996 - în fruntea bucatelor. Pentru ca democrația reprezentativă să existe cu adevărat și pentru ca rezultatul alegerilor să fie corect, imparțial, așadar real, este imperios necesară îndeplinirea unei condiții absolute *"sine qua non"* - adică fără de care nu se poate! Această condiție ține de regulile și climatul imparțial ce trebue asigurate pentru desfășurarea scrutinului. Nu Parlamentul unei țări ar trebui să aibă vocația de a desemna aceste reglementări ad-hoc - schimbând de fiecare dată *"partitura"* electorală, după cum dictează interesele celor aflați la putere... - ci aceasta ar trebui să vegheze la impunerea unui cadru, oarecum imuabil, prevăzut în însăși Constituția țării și să lase societatea să arbitreze obiectiv, conform cu interesul general. De celelalte aspecte, ținând de organizarea alegerilor în totalitatea lor, ar fi neapărat necesar să se ocupe deci societatea civilă, ca arbitru imparțial, obiectiv și, în ultimă instanță, *"beneficiar"* al rezultatului votului național. Avem însă o societate civilă debilă, cum sunt toate instituțiile noastre democratice, lipsită de forță - și menținută în această situație pernicioasă în mod intenționat cred - tocmai pentru a nu *"încurca"* jocurile necurate ale celor care urmăresc cu obstinație și reușesc mereu să ajungă la putere. Iată pe scurt mecanismul, cu ajutorul căruia democrația poate fi transformată în contrariul ei, păstrându-se în același timp aparențele. Să demontăm acest *"mecanism"*. Constituția noastră statuează principiile democratice generale și pluripartidismul. Forul suprem de conducere este Parlamentul, care se presupune că a fost ales în mod democratic. Partidul declarat învingător în alegerile precedente formează singur, în coaliție sau în alianță cu alte partide Guvernul, care pentru a putea să guverneze trebue să-și asigure *"teoretic"* o majoritate în Parlament. Momentul în care, potrivit termenului fixat de Constituție, sunt necesare noi alegeri - prin care cetățenii sunt chemați să-și exercite dreptul lor democratic, desemnându-i prin vot pe cei care să-i reprezinte la conducerea treburilor - este cel mai critic și mai sensibil. E un adevărat *"călcâi al lui Ahile"*, locul exact în care democrația devine vulnerabilă. Pe acest *"moment"* decisiv se concentrează toate interesele politice, încă cu mult înainte de votare. Iată zona critică în care societatea civilă este complet lăsată la o parte. Partidele și cei care se presupun că vor fi prezumtivi candidați hotărăsc dacă votul va fi uninominal sau pe liste de partide, din cine vor fi compuse comisiile de votare, cine va număra, centraliza și valida voturile etc. Societatea civilă care va *"beneficia"* de rezultatul exercițiului democratic al scrutinului este intenționat lăsată în situația de debilitate, tocmai pentru a fi ținută departe de locurile unde se decid sorții. Cel mult, unii lideri ai societății civile își pot exprima postfactum *"opinia"* în legătură cu alegerile... De cele mai multe ori este însă prea târziu...! Ea nu dispune nici de fonduri, nici de capacitate logistică și nici de îndreptățire sau autoritate legală pentru a se putea implica temeinic și eficace într'o activitate de o asemenea anvergură cum sunt alegerile la scara unei țări întregi. Și atunci nu este lăsată cea mai importantă activitate democratică la cheremul Puterii, care dispune discreționar de modul în care se desfășoară scrutinul și de rezultatele lui? Și ne mai întrebăm de ce se aleg mereu aceleași personaje, incriminate de atâtea ori de presă ca mari fraudatori și corupți! Evident, *"alegii"* au de recuperat însutit sumele uriașe donate partidelor care i-au pus pe liste în poziții eligibile. Cum pot fi recuperați acei bani? În două feluri: prin acte de corupție și fraude, că doar n'o să plătească *"ei"* din salarii! Așadar plătește *"mandea"*, tot nenorocitul de alegător, chiar dacă indirect, prin propria lui sărăcie și ruinarea țării. Iată cum se perpetuează frauda, injustiția și starea pe loc a unei țări.

Și atunci cum să nu fie dezgustat, apatic, indiferent și absenteist votantul nostru, cetățeanul care încă nu și-a pierdut complet *"uzul rațiunii"*?

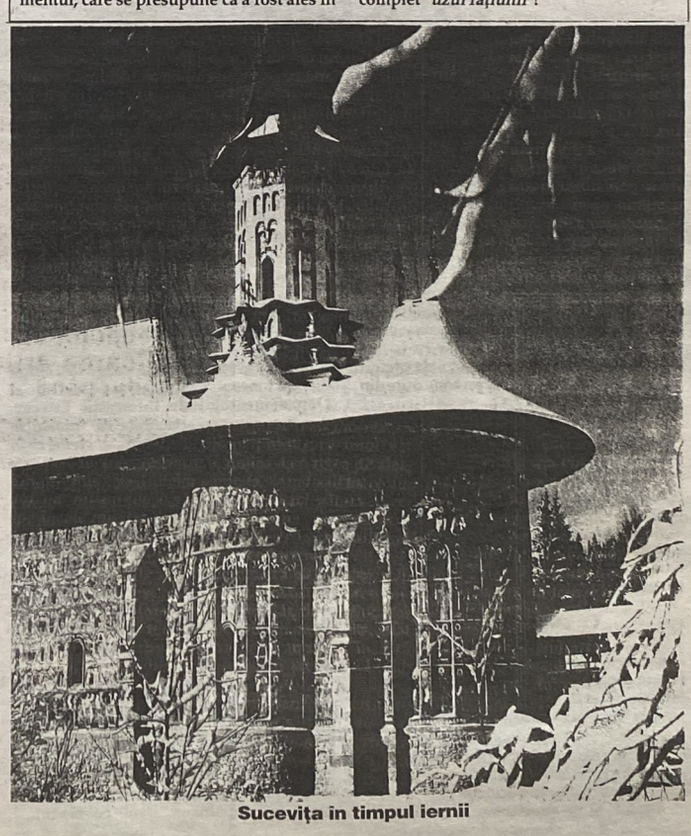

Sucevița în timpul iernii

CINE SUNT MEMBRII CABINETULUI TĂRICEANU

Guvernul Tăriceanu a primit votul de investitură din partea Parlamentului la capătul a mai bine de patru ore de dezbateri aprinse.

Din totalul celor 465 de parlamentari prezenţi, 265 au votat în favoarea noului guvern şi a programului de guvernare.

Asta înseamnă că, pe lângă voturile parlamentarilor PNL, PD, UDMR şi PUR, guvernul Tăriceanu a primit bile albe şi din partea a peste 20 de parlamentari din opoziţie, adică dela PSD sau PRM - în pofida poziţiei oficiale a celor două partide.

Adrian Videanu - ministru de stat pentru Coordonarea Activităţilor Economice.

Are 42 de ani, este căsătorit şi are doi copii. Este de profesie inginer şi a intrat în politică în 1990, ca membru FSN. În prezent este vicepreşedinte PD. În legislatura 2000-2004, a renunţat la mandat în favoarea afacerilor.

Deţine două apartamente, o maşină, 770.000 de euro în cont, dar are obligaţii de achitat (*"împrumut personal"*) de 600.000 de euro.

Potrivit ultimei estimări a revistei *Capital*, din Noiembrie 2004, averea lui Videanu se ridică la aproximativ 30 de milioane de dolari.

Bela Marko - ministru de stat pentru coordonarea activităţilor în domeniul Culturii, Educaţiei şi Integrării Europene.

Are 53 de ani, este căsătorit şi are trei copii. A absolvit Facultatea de Filologie a Universităţii Babeş-Bolyai din Cluj-Napoca. Activitatea politică şi-a început-o în 1989, fiind membru fondator şi vice-preşedinte al UDMR Mureş. Din 1993, Marko Bela este preşedintele al UDMR.

Ca avere, a declarat un teren agricol, în suprafaţă de 5,5 hectare, dobândit în 1992, un apartament din 1997 şi o casă de locuit din 2001, a căror valoare de impozitare, însumată, este de aproximativ 1,1 miliarde de lei.

Marko Bela mai deţine un Renault Clio din 2001, un depozit de 21.000 de euro şi un cont curent de 4.000 de euro.

George Copos - ministru de stat pentru coordonarea activităţilor privind Mediul de Afaceri şi IMM.

George Copos are 51 de ani, este căsătorit şi are un copil. Este de profesie jurist şi economist, om de afaceri şi patron al Clubului de fotbal Rapid Bucureşti. George Copos s'a înscris în Partidul Umanist în Octombrie 2004.

În declaraţia de avere publicată pe *site*-ul Senatului, Copos a menţionat, la rubrica *"asociat sau acţionar la societăţi comerciale"*, opt societăţi - S.C. ANA Group S.R.L., S.C. ANA Industrial Investments S.R.L, S.C. ANA Hotels S.A., S.C. ANA Electronic S.R.L, S.C. ANA Pan S.A., S.C. ANA Teleferic S.A., S.C. ANA Trans International S.A., Switel Corporation.

În fruntea celor 300 realizat de revista *Capital*, Copos ocupă locul 14 cu o avere estimată la 170-180 milioane de dolari.

Monica Macovei - ministrul Justiţiei.

Monica Macovei are 45 de ani şi este preşedinta Asociaţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului-Comitetul Helsinki. Este avocat al cetăţenilor români în faţa Curţii Europene a Drepturilor Omului dela Strasbourg. De asemenea, este expert în cadrul Consiliului Europei.

Nagy Szolt - ministrul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiilor.

Nagy Szolt s'a născut la 21 Iunie 1971, la Târgu Mureş. Este căsătorit şi are doi copii. A absolvit Universitatea Tehnică din Cluj Napoca, Facultatea Automatică şi Calculatoare, ca Inginer diplomat profilul ştiinţa Sistemelor şi a Calculatoarelor, specializarea Automatică şi Informatică Industrială.

Este membru UDMR din 1990. În perioada 2003-2004, a fost conducătorul programului de colaborare dintre UDMR şi Ministerul Informaticii şi Comunicaţiei din Ungaria privind societatea informaţională.

Iuliu Winkler - ministru delegat pentru Comerţ.

Iuliu Winkler are 40 de ani, este căsătorit şi are un copil. Este absolvent al Facultăţii de ştiinţe (profil economic, specializarea finanţe şi asigurări) a Universităţii Petroşani, al Facultăţii de Electrotehnică (specializarea electronică şi telecomunicaţii) - Institutul Politehnic *"Traian Vuia"*, Timişoara. Winkler este membru al UDMR din 1991 şi a fost deputat.

Codruţ Şereş - ministrul Economiei şi Comerţului.

Are 35 de ani, este absolvent al Academiei Tehnice Militare şi al unui Program MBA Româno-Canadian. Până să fie ales în Parlament, a fost director comercial la S.C. CRC Electric S.R.L., anterior deţinând, printre altele, funcţia de director dezvoltare afaceri şi strategii la Grupul GRIVCO. Codruţ Şereş este membru al Partidului Umanist din anul 2001.

La capitolul avere, el declară un teren intravilan, o casă de locuit şi cotă de 25% părţi sociale din firma CRC Electric SRL. De asemenea, este director al SC Icus Consult.

Sorin Vicol - ministru delegat pentru Coordonarea Autorităţilor de Control.

Sorin Vicol are 34 de ani, este căsătorit şi are un copil. Vicol este de profesie jurist, absolvent al Academiei de Poliţie - profilul Ştiinţe Juridice, specializatea Drept - cursuri de zi şi al unor cursuri postuniversitare la Universitatea Bucureşti - Facultatea de Drept, specializarea Ştiinţe Penale. Este membru al Partidului Umanist.

Laszlo Borbely - ministru delegat pentru Lucrări Publice şi Amenajarea Teritoriului.

Laszlo Borbely are 50 de ani, este căsătorit şi are o fiică. A absolvit Facultatea de Ştiinţe Economice din cadrul Universităţii Timişoara, în anul 1977. Între 1979 şi 1984 a fost economist. Este membru UDMR din 1990. În perioada 1996 - 2000 a fost secretar de stat în MLPAT. Este parlamentar din 1991, cu excepţia legislaturii 1996-2000.

Mircea Cinteză - ministrul Sănătăţii.

Mircea Cinteză are 54 de ani, este căsătorit şi are trei copii. Este absolvent al Facultăţii de Medicină Generală IMF Bucureşti, Diplomă de merit - şef de promoţie. Este cadru universitar la UMF Carol Davila Bucureşti. Este preşedintele Colegiului Medicilor din România şi preşedinte interimar al PNL sector 2 Bucureşti.

El are trei terenuri, trei apartamente, două autoturisme şi este acţionar la trei firme: Magister Consult (30%), Magister Academica (30%) şi Romnet Medical Advertising.

Gheorghe Dobre - ministrul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului.

Are 56 de ani, este căsătorit şi are doi copii. Este de profesie inginer, absolvent al Institutului Politehnic Bucureşti, Facultatea de Transporturi. A lucrat la Direcţia de Inspecţie şi Control General din cadrul Primăriei Municipiului Bucureşti din 2001, a fost secretar General al Ministerului Transporturilor - 1998 - 2000, Director General - Direcţia Generală Management, strategie şi Integrare Europeană din cadrul Ministerului Transporturilor - 1997 - 1998. Este membru al PD din 2001.

Gheorghe Flutur - ministrul Agriculturii.

Gheorghe Flutur are 44 de ani, este căsătorit şi are doi copii. Este absolvent al Facultăţii de Silvicultură şi Exploatări Forestiere Braşov şi doctorand în economie forestieră. A fost director al Direcţiei Silvice Suceava, 1997 - 2000, şef ocol silvic, Direcţia Silvică Suceava, 1991 - 1997 şi inginer silvic, Direcţiile Silvice Botoşani şi Suceava. Este vicepreşedinte al PNL şi senator de Suceavă, la a doua legislatură.

El declară ca avere un teren agricol în suprafaţă de 1,2 hectare, dobândit în 1992, precum şi un teren intravilan, din 1999, în suprafaţă de 0,46 de hectare.

Flutur mai are două case de locuit, una din 1992, una din 1999, a căror valoare de impozitare este de aproape două miliarde de lei. El mai are un autoturism Volkswagen Pasat din 1993 şi un Audi din 2002.

Mircea Miclea - ministrul Educaţiei şi Cercetării.

Are 41 de ani şi este absolvent al Facultăţii de Filosofie şi Psihologie şi doctor în Psihologie, Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca. Este şef al Departamentului UNESCO pentru Administrarea şi Managementul Învăţământului Superior şi preşedinte al Asociaţiei Române de Stiinţe Cognitive. Este membru al PD.

Mona Muscă - ministrul Culturii şi Cultelor.

Mona Muscă are 55 de ani, este căsătorită şi are un copil. Este absolventă a Facultăţii de Filologie, Universitatea din Timişoara. A fost cercetător ştiinţific, Institutul de Lingvistică *"Iorgu Iordan"* al Academiei Române, asistent universitar, Universitatea din Timişoara. Mona Muscă este vicepreşedintele al PNL, membru al Consiliului Naţional de Coordonare al Alianţei D.A., deputat la a treia legislatură.

În declaraţia ei de avere figurează cinci terenuri - între care unul agricol de 16 hectare şi trei hectare de pădure - precum şi un apartament, o cotă de o treime dintr'o casă de vacanţă, un autoturism şi 15.000 de euro în cont.

Bogdan Olteanu - ministru delegat pentru Relaţia cu Parlamentul.

Are 33 de ani, este căsătorit şi are un copil. Este absolvent al Universităţii Politehnice Bucureşti, licenţiat în Drept al Universităţii Bucureşti, MBA financiar bancar, în prezent doctorand în filosofie la Universitatea Babeş-Bolyai. Este avocat, membru al Baroului Bucureşti, a fost consilier al ministrului Industriei şi Comerţului între 1996-1997. Este preşedinte al Curţii de Onoare şi Arbitraj a PNL, copreşedinte al Comisiei Naţionale de Arbitraj a Alianţei D.A.

El declară un apartament, o casă de locuit (în construcţie) şi o casă de vacanţă. Este acţionar sau asociat la Cabinetul de avocatură Bogdan Olteanu, Cristina Consulting SRL, Gorghiu&Asociaţii, Banca Comercială Ion Ţiriac.

Maria Cristina Pârvulescu - ministrul Integării Europene.

Maria Cristina Pârvulescu are 29 de ani şi este căsătorită. Este absolventă a Facultăţii de Management Turistic şi Comercial din cadrul Universităţii Creştine Dimitrie Cantemir. A fost director executiv - Direcţia Managementul Creditelor Externe din cadrul Primăriei Municipiului Bucureşti - 2003 - 2004, şef serviciu Managementul Creditelor Externe din cadrul Primăriei Municipiului Bucureşti 2002 - 2003. Este membru PD din 1999.

Sulfina Barbu - ministrul Mediului şi Gospodăririi Apelor.

Are 37 de ani, este căsătorită şi are un copil. A absolvit Facultatea de Geologie şi Geofizică - Universitatea Bucureşti, este director executiv adjunct, Primăria Muncipiului Bucureşti - Direcţia de Protecţia Mediului şi Educaţie Ecocivică, Director Comercial la INDUSTRIAL CONSTRUCT S.A. Este preşedinte al Organizaţiei de Femei a PD sector 3, Bucureşti şi vicepreşedinte al Organizaţiei Naţionale de Femei a PD.

Gheorghe Barbu - ministrul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei.

Gheorghe Barbu are 53 de ani, este căsătorit şi are doi copii. Este absolvent al Institutului Politehnic Bucureşti, Facultatea de Metalurgie. Este deputat din 2000, a fost secretar de stat în Ministerul Apărării Naţionale în August-Decembrie 2000, preşedinte al Consiliului Judeţean Hunedoara - 1996 - 2000. Este vicepreşedinte al BPN al PD, membru al CNC Alianţa D.A.

El are trei terenuri agricole, unul forestier, două intravilane, două apartamente, o casă de locuit şi cotă dintr'o alta, precum şi o Dacie. Are 353 milioane lei în cont, certificate de trezorerie de 150 milioane lei, 14.000 euro.

Ionuţ Popescu - ministrul Finanţelor Publice.

Ionuţ Popescu are 40 de ani, este căsătorit şi are un copil. În perioada 1992-1995 a lucrat la revista *Capital*, unde a ocupat postul de redactor-şef în 1996-1999. De asemenea, din 1993 a fost colaborator la *BBC*, *TVR* şi revista *Banii Noştri*. A fost purtător de cuvânt al Guvernului în anul 2000. Trei ani mai târziu a devenit membru PNL şi consilier al preşedintelui partidului. Din Octombrie 2004 este purtător de cuvânt al Alianţei D.A.

El are, potrivit declaraţiei de avere depus la Senat, un teren intravilan, din 2003, în suprafaţă de 872 de metri pătraţi, patru apartamente dobândite între anii 1998-2002, care au o valoare de impozitare totală de peste 2,2 miliarde de lei, precum şi un autoturism Daewoo, fabricat în 1997. Ionuţ Popescu are trei credite în valoare de 15.000 de dolari, 45.000 de dolari şi 120.000 de euro. Mai este acţionar la numeroase societăţi listate la Bursa de va-

Continuare în pag. 9

CÂT VA REZISTA GUVERNUL TĂRICEANU?

Urmare din pag. 1

Luând în calcul faptul că România o duce cel mai greu din ţările candidate şi, deci, reforma va fi una mai dură, reiese evident că şi costurile vor fi mai ridicate şi deci nota de plată plătită de cetăţean va fi mai mare.

Cedări în faţa UDMR

Pe de altă parte, guvernul Tăriceanu are probleme şi din interior. UDMR-ul nu mai pare de data aceasta să fie răbdătorul partener de guvernare ca în trecut. Liderul minorităţii maghiare, Marko Bela, deja a anunţat că va încerca să impună programul UDMR. Bela are şi calitate de vicepremier responsabil, printre altele, cu învăţământul. La numirea prefecţilor, D.A. a cedat în faţa Maghiarilor şi le-a acordat postul de prefect în Covasna, ceea ce a dus la proteste dure din partea filialelor PD şi PNL.

Alianţa cu UDMR poate duce la o pierdere importantă de popularitate, ştiut fiind acum faptul că Adrian Năstase a pierdut printre altele turul doi al prezidenţialelor tocmai datorită alianţei cu Maghiarii. Există la nivelul regiunilor din Ardeal, în mod special, o respingere a unei colaborări politice cu Uniunea Maghiarilor. O eventuală acceptare a tuturor cerinţelor UDMR nu va face decât ca zestrea partidului lui Vadim să crească.

Cu stângul şi cu foaia

Nu în ultimul rând ar trebui notat că avem de-a face cu o revenire în forţă la Putere a unei aripi din fostul FSN. Traian Băsescu a fost ministru al Transporturilor pe vremea lui Ilici, Vasile Blaga prefect, iar vicepremierul Adrian Videanu membru important. Iar ministrul Transporturilor, Gheorghe Dobre, se îndeletnicea prin '90 cu aducerea minerilor la Bucureşti.

Aşadar, să nu proclamăm deja *"victoria revoluţiei"* şi alte sloganuri de acest tip, deoarece nu sunt reale. Putem spune că o parte mai *"liberală"* din fostul FSN a ajuns, din nou, la Putere în alianţă cu PNL, UDMR şi PUR-ul condus de Dan Voiculescu, fostul *"casier"* în valută al familiei Ceauşescu. Până la victoria revoluţiei este însă un drum lung. Ceea ce putem însă nota este faptul că stânga românească a rămas la Putere în continuare, de data aceasta prin PD, PUR şi Traian Băsescu. Iar PNL trebue să se identifice doctrinar, deoarece a devenit o remorcă a PD şi adoptă tot mai des un program laburist, de stânga ce-i drept mai modern decât cel al PSD.

Din păcate ultimele decizii ale Alianţei D.A. ne fac să ne punem multe semne de întrebare.

În fruntea Prefecturii Capitalei a fost numit Silvian Ionescu, un fost cadru de nădejde al Departamentului de Informaţii Externe. Acesta a răspuns acuzaţiilor că *"numai în România se poate acest lucru, în vreme ce în SUA un fost membru al serviciilor secrete* (n.n.-George Bush senior) *a ajuns preşedinte"*.

Mai rămânea puţin şi securistul care se spunea că avea, printre altele, înainte de 1989 în sarcină şi birourile marinei române din străinătate (în Belgia, era şef Traian Băsescu) ne şi spunea că ei sunt adevăraţii patrioţi. Din păcate, alte figuri triste apar şi în alte poziţii din guvern (ministrul Transporturilor Dobre a contribuit la mineriada din 1990). Iar la capitolul prefecţi sunt numeroşi care au bube mari.

Deocamdată asistăm la o încercare de-a lui Băsescu de a începe controlul asupra societăţii româneşti. Nu ştim ce va fi, dar linişte nu, în nici un caz. Cu un personaj ca Băsescu este greu aşa ceva. Vom avea în schimb scandaluri peste scandaluri. Să aşteptăm să vedem dacă vor duce la lucruri pozitive. Deocamdată, începutul este unul - cu stângul.

Andrei BĂDIN

TRAIAN BĂSESCU - INTERVIU LA BBC

Candidatul Alianţei Dreptate şi Adevăr, Traian Băsescu, a obţinut potrivit rezultatelor parţiale, cele mai multe voturi în cel de-al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidenţiale. După numărarea voturilor din 92,1 la sută din secţiile de votare el are 51,7 la sută în vreme ce Adrian Năstase a obţinut 48,25. *BBC* l-a întrebat pe Traian Băsescu care crede că sunt lucrurile care l-au avantajat?

- În primul rând faptul că nu am făcut eroarea unor angajamente politice. Faptul că m'am adresat direct poporului român, ca singur partener pentru turul doi. Asta, chiar în condiţiile în care aveam susţinerea totală a structurilor politice ale Alianţei Dreptate şi Adevăr.

- Care au fost, în cazul de faţă, greşelile majore ale campaniei D-voastră?

- Eu cred că nu au fost greşeli majore. Sigur sunt unii analişti care încearcă să facă din povestea homosexualităţii o eroare majoră, pentrucă aşa au apucat să spună în fază iniţială. Sunt convins că nu a fost o eroare majoră, electoratul a înţeles că era o poziţie generală cu privire la homosexualitate. Nu poţi să disprefuieşti un om lăsat de Dumnezeu cu defecte. Probabil în jurul procentului pe care l-am acreditat se putea discuta, dar realitatea confirmă că acest fenomen există.

- Una peste alta, ce credţi că v'a ajutat cel mai mult şi cine v'a ajutat cel mai mult în această campanie? Sunteţi în campanie încă de dinaintea localelor.

- Aşa este. Am avut exact aceeaşi echipă dela locale. Cu aceeaşi echipă am lucrat şi la prezidenţiale, o echipă formidabilă, inteligentă, tânără, condusă de Vasile Blaga, un organizator aproape perfect.

- D-le Traian Băsescu, credeţi că s'ar fi putut face ceva mai mult, din partea Alianţei, a D-voastră personal, pentru a se evita o cursă atât de strânsă?

- A fost timpul extrem de strâns, pe care l-am avut la dispoziţie, prin intrarea în această cursă în mod neprevăzut. Eu nu am avut timp să merg în mediul rural, să am discuţii cu oamenii. Cred că în raport cu condiţiile, în care eu am intrat în această cursă, mai mult de atât nu se putea face.

- Ce mesaj aveţi pentru electoratul D-voastră, pe de o parte şi pentru electoratul D-lui Adrian Năstase?

- Eu nu mai pot avea mesaje pentru electoratul Alianţei, pentru electoratul PSD, pentru electoratul României Mari sau pentru electoratul UDMR. Mesajele mele sunt pentru Români. Îi asigur, le garantez că voi fi un Preşedinte drept, un Preşedinte care va face ca instituţiile statului să funcţioneze, un Preşedinte care va lucra în primul rând pentru cei 22 de milioane de Români. Respect opţiunile politice ale oricărui Român dar vă asigur că orice Român mi-e la fel de drag, fie că e în România, fie că e peste mări şi ţări. Atâta timp cât e Român este cetăţean al ţării mele.

- Spuneţi că aţi evitat greşeala unor înţelegeri politice în campania electorală şi în special înainte de cel de-al doilea tur de scrutin. Nu veţi putea scăpa de ele de acum încolo. Ce urmează, în materie de alianţe?

- Da, dar am marele avantaj că nu intru în aceste discuţii cu partidele cu un mandat deja grevat de obligaţii anterioare dobândirii mandatului de Preşedinte al României. Intru liber de orice obligaţie şi intru cu obiectivul de a aduce Alianţa Dreptate şi Adevăr la guvernare.

- De una singură, sau împreună cu anumite formaţiuni?

- Se pot imagina diverse alianţe, vom vedea condiţiile. E prematur să discutăm acum, după ce se vor anunţa rezultatele oficiale ale alegerilor prezidenţiale, vă asigur că voi intra în negocieri cu preşedinţii partidelor parlamentare.

- Aţi dat a înţelege că PUR nu este întru totul nevoie să rămână alături de PSD. Veţi merge în continuare pe această formulă?

- Categoric, da. România are nevoie de constituirea unei majorităţi. Dar în nici un caz nu voi întina procesul consolidării unei majorităţi, consolidând structurile corupte ale PSD-ului, ceea ce pentru mine înseamnă că PSD trebue să stea în opoziţie. Lui îi face bine ca partid cu perspectivă în politica românească şi cu o forţă deosebită. PSD-ului îi face bine să treacă în opoziţie şi să se cureţe.

- Revenind la politica de alianţe, îl veţi invita pe Dl. Dan Voiculescu la discuţii?

- Categoric da. Este obligaţia mea să fiu Preşedinte pentru toţi Românii, pentru toate formaţiunile politice. Voi invita toţi preşedinţii partidelor parlamentare.

- Inclusiv pe Adrian Năstase?

- Inclusiv pe Adrian Năstase. Este preşedintele unui partid, PSD, care a obţinut 160 de mandate, în timp ce Alianţa a obţinut 161 de mandate. Este egalul nostru.

- Domnul Năstase susţine chiar că ar avea majoritate parlamentară şi că, şi minorităţile naţionale, altele decât cea maghiară ar favoriza un guvern PSD.

- Eu nu îmi permit să intru în speculaţii acum.

- Care va să zică, discutaţi cu toate partidele parlamentare, ceea ce evident include şi PRM al D-lui Corneliu Vadim Tudor?

- Categoric.

- Va fi sau nu prim-ministru Călin Popescu Tăriceanu?

- Acesta este obiectivul meu, Călin Popescu Tăriceanu, prim-ministru al guvernului Alianţei.

- Cu orice preţ?

- Nu ştiu ce înţelegem prin orice preţ. Nu cu preţul lipsei de stabilitate a ţării.

- O alianţă cu PRM, de pildă, e un preţ prea mare, prea mic?

- E prea mare preţul.

- Revine Theodor Stolojan în structurile Alianţei?

- Nu ştiu, este o opţiune a dânsului. Dânsul mai are încă câteva zile în care face tratament. Acest lucru trebue discutat în primul rând în interiorul PNL.

- Adrian Năstase şi Uninea PSD-PUR au acreditat în ultimele luni ideea că aţi fi turbulent, că aţi colabora destul de prost şi că nu aţi putea conduce o echipă decât de pe prima poziţie. Cum veţi contrabalansa această imagine?

- Bun, asta face parte din propaganda lor. Eu am fost un om care niciodată n'a fost în activităţi la vârf fără să aibă o echipă. Am fost comandant de navă şi am avut o echipă în jurul meu. Am fost ministru cu performanţe bune şi am avut o echipă în jurul meu. Am fost Primar general şi am avut o echipă în jurul meu, sunt preşedinte de partid şi am o echipă în jurul meu. Nimeni nu poate obţine performanţe singur. Eu nu fac uz de a arăta toţi corupţii, ca fiind echipa mea. Când îl vezi pe Adrian Năstase că îl pune pe Vanghelie lângă el, pe Dan Ioan Popescu, pe Miron Mitrea, pe Cosmâncă, pe Şerban Mihăilescu. Aştia is echipa lui. Eu am o echipă de oameni tineri, şi am avut tot timpul oameni tineri şi valoroşi pe lângă mine. Ce n'am suportat pe lângă mine niciodată, cabotinii, impostorii, şmecherii. Nu trăiesc pe lângă mine.

- Pe de altă parte, aţi spus în repetate rânduri că veţi fi un Preşedinte activ, care se va implica cu toate puterile în viaţa comunităţii. Cum veţi face acest lucru, mai exact?

- În primul rând instituţia prezidenţială va fi echipată cu oameni extrem de activi şi valoroşi. Am o echipă, va fi îmbunătăţită.

- Mi-aş îngădui să vă cer, măcar câteva nume.

- Lăsaţi-mă, trebue ...

- Unul, două.... este imposibil să nu fi luat în considerare această variantă.

- V'aş putea spune oameni, care nu ştiu dacă vor accepta vreodată să fie consilieri prezidenţiali...

- L-aţi invitat pe Andrei Pleşu, pe Mircea Cărtărescu...

- Mi-ar place să am consultări cu ei. Andrei Pleşu este unul dintre ei, Cărtărescu este altul, Paler este o altă minte luminată...

- Vi-l doriţi pe unul dintre aceştia la Cotroceni în postura de consilier prezidenţial?

- Aş vrea să am bun simţ în ceea ce spun, de aceea nu poţi să spui despre un Pleşu, că l-ai vrea consilierul tău. Pleşu e aproape genial, dacă nu o fi genial chiar. Nu poţi să spui, Cărtărescu - care e idolul generaţiei lui şi al generaţiilor tinere - vreau să îl am consilier când el este o instituţie. Nu poţi să spui despre Paler, vreau să îl am consilier. Deci, decenţa mă obligă să spun că îi voi consulta. Tare m'aş bucura ca părintele Marchiş, dela Stavropoleos, cu care m'am consultat în perioada unei campanii extrem de dure împotriva mea, făcută şi de unii ierarhi şi de PSD, pe tema catedralei, pe tema homosexualităţii, mi-ar place ca şi în continuare să pot să discut cu părintele Marchiş dela Stavropoleos.

- Aţi menţionat posibilitatea renegocierii unor capitole cu UE.

- Categoric da.

- Este o posibilitate pe care o aveţi în vedere?

- O am în vedere pentrucă sunt unele capitole închise, extrem de dezavantajoase.

- La care dintre ele vă referiţi exact?

- Reducerea producţiei de oţel cu 2 milioane de tone pe an.

- Aşadar, capitolul concurenţă?

- Nu numai.

- Altele, care ar fi?

- Energie. Alinierea preţului energiei la 1 Ianuarie 2007 este un dezastru pentru fiecare Român. Va trebui să cerem o perioadă de tranziţie de 10-15 ani.

- Întrebarea tradiţională. Prima decizie în urma instalării D-voastră la Cotroceni?

- Primul lucru pe care o să-l fac, o să întreb care e butonul cu care se cheamă secretara.

CINE SUNT MEMBRII CABINETULUI TĂRICEANU

Urmare din pag. 4

lori şi la Rasdaq şi are în construcţie o casă în valoare de 120.000 de euro.

Mihai Răzvan Ungureanu - ministrul Afacerilor Externe.

Mihai Răzvan Ungureanu are 36 de ani şi este căsătorit. A fost emisar regional al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est în perioada 2001-2003, coordonator adjunct al SECI la Viena (2003), secretar de stat în MAE în 1998-2001. A urmat cursuri de pregătire profesională în Germania, Israel, Marea Britanie, Statele Unite.

Teodor Athanasiu - ministrul Apărării Naţionale.

Are 42 de ani, este căsătorit şi are un copil. Este de profesie inginer şi a lucrat în industria de Apărare, fiind, în perioada 1997-2001, director al UM Cugir.

Athanasiu este co-autor la *"Strategia de restructurare a industriei de apărare din România"*, elaborată de Ministerul Industriei în anul 2000. Din 1993 este preşedinte al Filialei PNL Alba, iar în 2001-2002 a fost membru al Biroului Permanent Central al PNL. Din 1996 este consilier judeţean la Alba, iar în Iunie 2004 a fost ales preşedinte al Consiliului Judeţean.

Vasile Blaga - ministrul Administraţiei şi Internelor.

Vasile Blaga are 48 de ani, este căsătorit şi are doi copii. A obţinut un mandat de senator la alegerile din 28 Noembrie. În 1996-2000 a fost senator de Bihor, prefect de Bihor în 1991-1993, deputat în 1990-1991. Este membru fondator al PD, secretar general al PD în 1997-2001, vicepreşedinte al PD şi preşedinte al organizaţiei Bucureşti (2001-2004), membru în CNC al D.A.

El are un teren intravilan în suprafaţă de 378 de metri pătraţi, dobândit în 1996 şi un apartament dobândit în anul 2001, a cărui valoare de impozitare este de aproape 520 de milioane de lei, precum şi o casă, din 1995, cu o valoare de impozitare de 1,7 miliarde de lei.

Blaga are trei maşini - un BMW, un Freelander şi un Citroen. Potrivit declaraţiei sale de avere, el are un cont curent de 26.000 de dolari şi 27.000 de euro, precum şi un depozit colateral de 20.000 de dolari. Blaga mai deţine creanţe în valoare de 50.000 de euro. El are 44,5% din acţiunile SC Multimod SA, 1,7% din acţiunile SC Petrolsub SA, precum şi 80.000 de acţiuni la BRD. Mai este acţionar la SIF Banat-Crişana, Banca Transilvania, Banca Romextera şi Romania Combi SA. În declaraţia sa de interese se menţionează faptul că este membru în CA al Fundaţiei *"Ioan Aurel Stoica"*.

Cristian David - ministru delegat pentru controlul Implementării Programelor cu Finanţare Internaţională.

Are 37 de ani şi este divorţat. De profesie economist, a fost lector-asociat la ASE (2000-2004), director la Team International Consult (1998-2004). Este doctorand ASE în Ştiinţe Economice, a absolvit Facultatea de Statistică, Cibernetică şi Informatică Economică. A absolvit Colegiul Naţional de Apărare în 2004. În 2004 a devenit preşedinte al Comisiei de Afaceri Externe a PNL, după ce, din 1997, a fost director al Departamentului Relaţii Externe.

El are un autoturism de teren, 120.000 de euro în cont, creanţe de 37.000 de euro, 50% din părţile sociale la Team International Consult (în valoare de 100.000 euro).

Mihai Voicu - ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului.

Mihai Voicu are 36 de ani şi este necăsătorit. A ocupat funcţii de conducere la firmele Unipaper Traders (1995-2000) şi Zebra Industries Corporation (1993-1995). A absolvit Institutul de Construcţii Bucureşti - Facultatea de Construcţii Civile, Industriale şi Agricole, cu specializarea inginer Construcţii Civile. A fost secretar general al PNL (2001-2004).

El are o casă de locuit, 21.000 de euro în cont şi este asociat la firma Gant& Sterling Consulting.

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

Dezvăluiri

54 MILIOANE DE DOLARI = PREŢUL LUI VOICULESCU

Şovăielile PUR între cele două grupări politice mai măricele au avut ca unic scop creşterea preţului lui Voiculescu. Ai partid de şovăit cu el?

Atunci ai fabrici şi uzine. În cazul particular al negocierilor de săptămâna trecută, PUR era investit în terenuri.

La sfârşitul săptămânii trecute s'a dezlănţuit un zvon care părea să susţină ideea de mai sus: cumpărarea lui Voiculescu cu terenul aeroportului Băneasa. Pentrucă zvonul în sine a avut o istorie a lui, la rândul ei semnificativă, o să vă povestim şi traseul lui. Zvonul a lovit mai întâi acolo unde se putea presupune că va face priză mai repede: în Partidul Democrat. Suna alarmant şi revoltător.

Ia uite-l.

Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului – cum ne-am obişnuit să personalizăm ministerele, cititorului îi va fi greu să nu citească Miron Mitrea – a făcut o concesie PSD-ului, renunţând la câteva hectare de aur curat, ca să ajute la construcţia unui Mall, pardon, a unei majorităţi parlamentare.

Spunem că a renunţat, pentrucă zvonul spune că râvnea şi el la bucata cu pricina, pe care urma să o înfulece cu una dintre firmele prin care îşi valorifică şi domnia-sa vechimea în muncă.

Dar hai să nu ne mai învârtim în jurul aeroportului şi să spunem că este vorba despre vreo 6,2 hectare pe care Ministerul voia să fie trecute în proprietatea Aviaţiei Utilitare; ulterior, suprafaţa din zvonistică a luat alte dimensiuni, am ajuns la 200 de hectare – valoare estimată 120 milioane dolari (calculat la un preţ de piaţă de 600 USD/mp) – aflate în proprietatea aeroportului Băneasa.

Schema era pe cât de simplă, pe atât de disperată: aeroportul trebuia să renunţe pur şi simplu la teren în favoarea marelui om de afaceri educat de regimul Ceauşescu şi îmbogăţit de cel al lui Iliescu, Dan Voiculescu.

Printr'una din firmele sale, acesta era deja asociat cu Aeroportul Băneasa – cum ar fi trebuit să ştiţi, chiulangiilor, dacă aţi fi studiat ca lumea Academia Caţavencu. Nu ii lipsea decât proprietatea pe teren, teren deţinut de aeroport, în timp ce firma lui Voiculescu avea doar drept de folosinţă.

Primele semnături pentru împlinirea acestui furt simplu ar fi fost operate Joi, exact când PUR-ul a început să nu mai şovăie. Cum pe Mitrea îl durea sufletul să o facă cu mâna proprie, a delegat misiunea subalternilor lui. S'a acceptat trecerea în proprietatea lui Voiculescu a 75% din teren. Restul de 25% se bănuieşte că erau destinaţi a-i reduce suferinţa lui Mitrea.

După ce directorimea din Minister şi-a făcut damblaua de partid, a mai rămas formalitatea ca directorul aeroportului să subsemneze ceea ce hotăriseră superiorii săi. Ei bine, spre seară, după ce PUR-ul apucase să declare că s'a hotărît, acelaşi zvon spunea că directorul aeroportului a anunţat că nu semnează.

Şi acum situaţia din teren.

Scurt istoric: în 1996 se petrece primul atac al trustului Voiculescu (prin firmele lui Grivco International SA, Mutual Invest SA, Corporaţia pentru cultură şi artă *"Intact"* şi Radio Romantic SA) asupra RA Aeroportul Bucureşti Băneasa. Atunci s'a încheiat un contract de asociere între cei de mai sus.

Asocierea era un fel de

NĂSTASE ŞI VOICULESCU

cadou pe care îl făcea, de fapt, banda lui Iliescu – prin semnăturile ministrului Transporturilor, Aurel Novac şi Şerban Mihăilescu – banditului Voiculescu. Cadoul însemna că orice s'ar fi întâmplat în istoria asocierii, aeroportului i se bătuse în cuie plafonul de 40% de participare.

Principiul a devenit, între timp, clasic: statul oferă resursele (în acest caz, în primul rând, terenul) şi e codaş la beneficii. Haios este că în contract, aeroportul se angaja să pună la bătaie terenul asupra căruia nu avea drepturi de concesionare. Tot în contract este deconspirată şi destinaţia aeroportului Băneasa: un Mall uriaş.

Doar că atunci ideea era formulată prin descrierea activităţilor: comercializarea de confecţii, porţelanuri, jucării, opere de artă etc., etc. În final apăreau, dintr'un bun simţ specific unui om cu frica lui Ceauşescu, şi utilaje speciale pentru întreţinerea aeronavelor.

Dar imediat după semnarea contractului, a venit la putere Convenţia Democrată, care nu se poate spune că simpatiza cu afacerile lui Voiculescu, aşa că sărăcul a fost nevoit să aştepte anul 2000. Culmea este că terenul aeroportului, care era încă în proprietatea publică a statului, a fost trecut în proprietatea aeroportului de ministrul Transporturilor Traian Băsescu.

Cu câteva luni înainte de a deveni Primar general, el a semnat împroprietărirea Băneseiului, fără să ştie de existenţa contractului de asociere. Când a aflat, şi-ar fi smuls părul din cap.

Penultimul act al campaniei de transformare a aeroportului în Mall a avut loc în 22 Decembrie 2003, când a fost semnat un act adiţional la contract, iar în Februarie 2004 aeroportul închiriază o suprafaţă de până la 20 de hectare firmei Grivco, cu 1 USD/mp. Perioada de închiriere este de 15 ani.

Apare şi site-ul viitorului Mall. Vă invităm cu căldură, pe toţi piloţii de magazine, să vizitaţi www.baneasa-retail.ro. Extragem, totuşi, prima frază din prezentare: "Băneasa Mall, the biggest mall in Romania – 105.000 m2 – is an innovative shopping and leisure destination, scheduled for completion in 2006."

Pentru proiectul mamutului comercial, au fost atraşi şi alţi parteneri, între care firma Euro Mediterranee Consulting, unde la vedere apare Dl. Michel Richard, un Francez care a prins aroma de România dela o Românca, azi soţia sa, şi ne oprim deocamdată aici, ca să nu ajungem prea repede la acelaşi Micki Şpagă care semna în urmă cu 10 ani măritişul Bănesei cu Voiculescu.

Totuşi, mai există un cui în talpa proiectului. La înzestrarea aeroportului cu terenul, vecinii – Aviaţia Utilitară, între timp privatizată – s'au simţit furaţi de o felie de vreo 90.000 mp (valoarea de piaţă, calculată la preţul de 600 USD/mp, este de aproximativ 54 milioane de dolari) şi au atacat în Justiţie actul considerat ilegal.

Procesul durează de câţiva ani şi a ajuns la ultima instanţă – Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. Şi acum ajungem la ceea ce a declanşat zvonistica din săptămâna trecută. Toate procesele dintre cei doi vecini au fost câştigate de aviaţia utilitară. La ultima instanţă Ministerul şi aeroportul Băneasa au formulat contestaţie în anulare (Septembrie).

Apropierea alegerilor a adus, însă, câteva modificări de strategie care vorbesc despre fantezia excrocului. Dar mai întâi, încercaţi D-voastră să înţelegeţi de ce, Joi, Ministerul a încercat să-l convingă cu disperare pe directorul aeroportului, Sorin Ciobanu, să semneze un document care însemna, practic, renunţarea la terenul în litigiu, culmea, în favoarea Aviaţiei Utilitare. Nu-i aşa că are sens? De ce şi-ar dori MTCT să forţeze renunţarea la teren în favoarea unui terţ, când îl are la îndemână pe hămesitul de Voiculescu - dacă tot e să facă o măgărie? Păi, iată surpriza: Litigiul a fost cumpărat! Gaşca Voiculescu este interesată în primul rând să-şi defrişeze cale spre Mall, iar nu de câştigarea unui proces.

Ingenioasa soluţie, cunoscută în practica juridică comercială, îi aduce în poziţia de câştigători, fie că pierd, fie că ar câştiga procesul. Să nu uităm că Voiculescu s'a priceput să-şi planteze interesele de ambele părţi ale gardului cu Utilitatea. Deci momentul în care s'a stârnit zvonul a fost generat nu de semnarea unor hârtii, ci de presiuni pentru nişte hârtii să fie semnate.

În urma scandalului, şi datorită refuzului directorului aeroportului, actul nu s'a consumat.

Opinia Ministerului

Persoane din conducerea MTCT, inclusiv ministrul Miron Mitrea, ne-au declarat că nu s'a semnat nici un act, deci că zvonurile sunt aberante. Corect, nu s'a semnat nimic. Nu în ultima săptămână. Şi, se pare că ministrul Mitrea a cerut Luni să fie lăsaţi Justiţia să-şi facă treaba.

Opinia lui Voiculescu

Prompt, PUR a reinceput Luni seara, să şovăie din nou.

Opinia avioanelor

Poate că vă întrebaţi cum vor mai zbura avioane după ce Voiculescu şi compania îşi vor fi văzut împlinit proiectul şi pe pista aeroportului va creşte un mamut de beton şi sticlă. Vă spunem noi: nu vor mai zbura avioane. MTCT studiază deja posibilitatea mutării celui de-al doilea aeroport al Bucureştiului pentru a face loc lui Voiculescu.

Iar unul dintre amplasamentele posibile este la Clinceni, unde există deja un mic aerodrom. Cam astai istoria - ca să-i facem loc lui Voiculescu, trebue să ne retragem din oraşe.

(Material preluat din Academia Caţavencu)

PREŞEDINTELE CERE POLIŢIEI SĂ IASĂ DE SUB INFLUENŢA POLITICULUI

Preşedintele Traian Băsescu a cerut Poliţiei Române, la instalarea în funcţie a ministrului Administraţiei şi Internelor, să iasă de sub influenţa politicului şi să renunţe la *"jocul de-a eficienţa"*, pentru a-şi îndeplini principala misiune: stoparea *"mafiotizării aparatului de stat"*.

Traian Băsescu a arătat că, în calitate de Preşedinte al ţării şi al Consiliului Suprem de Apărare a ţării, aşteaptă dela Ministerul Administraţiei şi Internelor *"un comportament diferit"*.

"Aştept ca instituţia să devină una în slujba poporului, care să stimuleze descentralizarea şi apropierea faţă de comunitate, în mod deosebit pe partea de Poliţie, care arată un comportament de subordonare faţă de minister şi prea puţin faţă de popor. Acolo sunt realităţile în urma cărora şi eu sunt Preşedinte, şi voi sunteţi chestori. Dintre toate instituţiile de apărare naţională, aceasta este cea mai politizată", a continuat el, apreciind că *"nu este posibil ca un şef de poliţie judeţeană să ajungă în această funcţie la propunerea organizaţiilor judeţene de partid"*.

Traian Băsescu a continuat spunând că îşi aminteşte cum, în anul 2000, *"membri de partid alergau la ministru"* să propună diverse persoane pentru funcţii de conducere. Traian Băsescu a cerut Poliţiei să renunţe la *"jocul de-a eficienţa"*, afirmând că s'a *"săturat să vadă la televizor un funcţionar care primeşte mită 600 de euro, în timp ce marii corupţi, care păgubesc bugetul de stat cu milioane de euro sunt liberi"*. *"Nu mai putem continua cu jocul de-a eficienţa"*, a spus Băsescu, apreciind că fapta unui avocat care primeşte mită 4.000 de dolari sau a unui funcţionar care ia 600 de euro este mai gravă decât a portarului care primeşte un pachet de ţigări. *"Dar vreau să fie o prioritate pentru D-voastră, cei cu milioane de euro"*, a spus Băsescu. Deşi se mândreşte cu anihilarea *"clanurilor ţigăneşti"*, Poliţia nu a făcut nimic legat de marea corupţie, a afirmat Preşedintele, în mesajul exprimat după ce fostul ministru de Interne Marian Florian Săniuţă evocase, în discursul său, printre realizările Poliţiei, anihilarea unor astfel de grupări.

El i-a asigurat pe responsabilii din cadrul MAI *"că nu va exista chestor sau general care să fie sub presiunea unui politician local şi care să sune la Preşedinte"* şi să nu aibă sprijinul său. *"Vă cer să înţelegeţi că a venit momentul adevărului. Începând de astăzi veţi avea un singur stăpân şi acela va fi legea.*

Este un mesaj extrem de dur, extrem de aspru şi vă asigur că nu sunt dispus să fac nici un pas înapoi", a spus Traian Băsescu, subliniind că *"stoparea mafiotizării aparatului de stat"* este principala misiune a Poliţiei.

"NOUL CĂPITAN AL ROMÂNIEI"

Ziarul elveţian *NEUE ZURCHER ZEITUNG* se opreşte pe larg asupra noului Preşedinte al ţării, într'un articol intitulat *"Noul căpitan al României"*. Textul portretului este ilustrat şi de o fotografie a lui Traian Băsescu. Dorinţa liderului democrat de a fi un Preşedinte al tuturor Românilor, spre deosebire de predecesorul său Ion Iliescu, ex comunistul prefăcut în social-democrat este la rândul ei subliniată.

Deocamdată Băsescu nu are încă aerul unui părinte al naţiunii, natura lui fiind mai degrabă cea a unui combatant îndârjit care nu prea are de-a face cu legendara alură a căpitanului de vas care în tăcere îşi conduce nava pe valurile unei mări răscolite de furtună. Dimpotrivă, *"şarmantul fumător"* - ştie ce le stă oamenilor pe suflet dând cu abilitate expresie grijilor naţiunii în faţa camerelor de luat vederi şi a microfoanelor deschise.

Adversarii îl acuză pe Băsescu de populism; într'o ţară ca România însă, unde persoanele şi nu programele şi argumentele politice determină controversele politice, un astfel de reproş este nerelevant - afirmă ziarul elveţian citat, trecând în revistă şi evenimentele care au dus la victoria la urne pe 12 Decembrie a lui Traian Băsescu.

Funcţia de Primar al Bucureştilor este cea care, în cele din urmă, i-a consolidat renumele de spirit pragmatic şi om al faptei, fostului ministru al Transporturilor, care în perioada comunistă a făcut parte din Aparatul de Stat. În 2001, Băsescu a reuşit să-şi repoziţioneze partidul impri-mându-i un curs politic de centru stânga, într'o opoziţie fundamentală faţă de social democraţii lui Năstase. În campania electorală, fostul căpitan al Marinei Comerciale române s'a profilat ca un autentic *"Terminator"* în campania anticorupţie. Adversarii au încercat zadarnic să-l răpună pe Băsescu cu propriile arme: reproşurile au rămas lipsite de dovezi concrete. Proaspătului Preşedinte al României îi stau în faţă obstacole dificil de surmontat - între care cel mai serios pare a fi formarea unui guvern apt de funcţionare dar fără participarea social democraţilor. Un obiectiv greu de atins dar nu inaccesibil pentru abilitatea tactică de care dispune - opinează ziarul *NEUE ZURCHER ZEITUNG*, la finele portretului lui Traian Băsescu.

PRIVILEGIUL MEMORIEI

Sebastian DORIAN

Recentele alegeri din România au dovedit că se dorește o schimbare. Dar, să nu uităm, schimbare a avut loc și în 1996, cei patru ani de guvernare creștin-țărănistă s'au încheiat însă într'un fiasco total. Cei ajunși la putere atunci au fost înfrânți de caracatița cripto-comunistă împotriva căreia n'au fost în stare să lupte, n'au avut mijloacele necesare sau pur și simplu n'au vrut.

Situația nu este mult schimbată în aceste zile. După ce euforia victoriei va trece, noul președinte ales, Traian Băsescu, se va trezi înconjurat de aceeași plasă în care a căzut și Emil Constantinescu, plasă țesută cu grijă de infernala mașină numită eufemistic KGB și de surata ei mai mică, Securitatea română. Mașina care a țesut tot scenariul schimbărilor din 1989, printre care se numără și așa-numita încă revoluție română, va continua să țească plasa pentru a menține România în sfera ei de influență și, dacă la ora actuală șansele de a o face pe cale politică sunt destul de scăzute, încearcă pe cale economică. Pentrucă, de ce să nu recunoaștem, întreaaga putere economică a României se află în mâinile fostei nomenclaturi comuniste și a membrilor (fostei) Securități. Care nu vor renunța ușor la privilegiile lor, Traian Băsescu aflându-se la mare ananghie, mai ales că nu există o majoritate în Parlament pe care să se poată bizui. Acum și aici se va dovedi cât tărie are sau va avea noul președinte al României în a deschide lupta pentru curățirea grajdurilor lui Augias.

O veche vorbă românească spune că dacă vrei să lupți împotriva lupilor este suficient să distrugi căpetenia, pentru a împrăștia haita. Capul, vinovatul pentru întreaga nefericire a bietei Românii în ultimii cincisprezece ani este nimeni altul decât cel mai sărac, cel mai cinstit dintre toți, cum s'a autodenumit, Ion Ilici Iliescu. Acum este momentul pentru înlăturarea definitivă a acestui personaj sinistru de pe scena politică românească. Acum este momentul pentru un proces al comunismului, pentru a fi arătată în întreaga sa hidoșenie ce a reprezentat acest sistem pentru România (și nu numai!), cât și modul în care a fost distrusă aproape complet ființa umană supusă procesului de mankurtizare. Spun aproape perfect pentrucă un lucru n'au reușit să-i răpească (încă) individului. Memoria. Da, avem încă acest privilegiu de a ne folosi memoria și de a cere dreptate în locul celor care nu mai pot s'o facă. Dreptate pentru toți cei uciși în munți de către trupele de Securitate, dreptate pentru toți cei uciși la Pitești, Gherla, Aiud de către Goiciu, Maromete, Nicolschi, dreptate pentru cei uciși la canal din ordinul lui Dej, dreptate pentru cei uciși în Decembrie 1989 de către teroriștii nici până astăzi descoperiți, dreptate pentru cei schilodiți la 14-15 Iunie 1990 de către hoardele negre chemate tocmai cu această intenție. Dreptate pentru toți cei cincizeci de ani, care de fapt s'au transformat în șaizeci, de ocupație comunistă. Pentrucă ocupație a fost, cei aflați la putere sau în umbra puterii în România acestor negre decenii nefiind alții decât trădătorii veniți pe tancurile sovietice.

Un proces nu se poate deschide împotriva unor idei sau a unor fapte, dar se poate urni împotriva unor persoane vinovate de crimă sau instigare la crimă. Un avocat corect și hotărît poate găsi ușor dovezi împotriva lui Iliescu, totul e să știe că o poate face liber și mai ales că întregul sistem juridic din România e echidistant din punct de vedere politic.

La 23 Noembrie anul trecut, scriitorul Paul Goma, fostul opozant pe vremea lui Ceaușescu, a trimis o scrisoare în care îl cheamă pe Iliescu în fața Justiției pentru toate cele de care se face vinovat. Câteva am enumerat și eu mai sus. Aceasta este calea pentru deschiderea unui proces al comunismului, proces așteptat de (prea) mult timp. Înlăturați căpetenia, după care va veni și rândul celorlalți. Al tuturor securiștilor infiltrați în posturi de conducere (cazul Priboi este numai vârful icebergului), al tuturor celor care au distrus România și poporul român.

Aceasta este misiunea cea mai importantă a lui Traian Băsescu. Să distrugă pentru totdeauna plasa care ne-a încleștat și mai ales mașina care a țesut plasa, Securitatea. Va reuși oare, va dori într'adevăr să o facă, sau va repeta experiența lui Emil Constantinescu? Rămâne de văzut. Din păcate, privilegiul memoriei se aplică numai timpului trecut. Câta despre viitor...

NU UITAȚI !

REÎNNOIȚI-VĂ ABONAMENTUL

LA

"CUVÂNTUL ROMÂNESC"

AȘA GRĂIT-A BĂSESCU

Imediat după căftănire, președintele Traian Băsescu a spus: *"PSD a eradicat doar sărăcia vârfurilor din PSD"*. Așa e!

Tot atunci a mai spus că, vreme de 6 luni, nu va admite înregimentarea în PD a pesedereilor care au părăsit corabia lui Năstase 4 (sau mai multe) Case. Prin urmare, caută a feri PD-ul de oportuniști. Așa să fie!

Oricum, Președintele Băsescu va trebui să-și cerceteze atent ograda. Nu știu de ce, însă teamă îmi este că atât în PD, cât și'n PNL pândesc mai de mult păduchi cu față umană. Orice inițiativă își are paraziții ei. Chiolbani, gherțoi, perverși, coprofagi și babuini s'au dovedit a fi - vă amintiți? - și'n Convenția Democrată.

Nutresc speranța - nelesne, dar o nutresc - că alianța PNL-PD nu se va dovedi (așa cum a fost *"convieţuirea"* CD-PD) drept *"legătură împotriva firii"*. Amin!

Dan Emilian ROȘCA

PROFILUL BĂSESCU

TRAIAN BĂSESCU DELA NAVA BIRUINȚA LA COTROCENI

Traian Băsescu s'a născut în 1951, în orașul Basarabi din județul Constanța. A absolvit Institutul de Marină *"Mircea cel Bătrân"*, și a fost căpitan de cursă lungă, comandant pe nava BIRUINȚA - nava amiral a Flotei Comerciale Române.

Colegii de echipaj din acea vreme își amintesc despre el ca despre un comandant iubit și respectat.

În legislatura 1992-1996 Traian Băsescu a fost deputat al Partidului Democrat. Revoluția din 1989 l-a găsit pe Traian Băsescu pe uscat, în funcția de director general la Inspectoratul de Stat al Navigației Civile din Ministerul Transporturilor.

Între 1991-1992 a fost ministru al Transporturilor în guvernele Roman și Stolojan.

În legislatura 1992-1996 a fost deputat al Partidului Democrat. Între 1996-2000 este din nou ministru al Transporturilor, de această dată în guvernele Victor Ciorbea, Radu Vasile și Mugur Isărescu.

Din Iulie 2000 este Primar general al Bucureștiului, reales în Iunie 2004, iar din Mai 2001 este președinte al Partidului Democrat. Traian Băsescu a devenit candidat la președinție din partea Alianței PNL-PD după retragerea neașteptată a liderului PNL, Theodor Stolojan, care a invocat motive de sănătate. Învins în primul tur al alegerilor, Traian Băsescu a recuperat în două săptămâni cele șase procente care-l despărțeau de Adrian Năstase. Modul în care a recuperat distanța care îl separa de contracandidatul său amintește de victoria spectaculoasă dela alegerile locale din 2000, când a câștigat Primăria Capitalei deși candidatul PSD, Sorin Oprescu, pornea în cursă cu un avans de 20 de procente.

Traian Băsescu a repetat succesul și la alegerile locale din acest an, învingându-l, de această dată mult mai ușor, pe candidatul PSD, Mircea Geoană.

În campania electorală pentru alegerile prezidențiale, Traian Băsescu a mizat pe imaginea sa de lider politic hărțuit de PSD, dar care a rezistat cu succes presiunilor. Și-a construit un profil de om dintr'o bucată și de luptător îndârjit împotriva unui sistem corupt.

Însă Traian Băsescu însuși este subiectul unui proces de corupție *"Dosarul Flota"*, în care este anchetat de Parchetul Național Anticorupție sub acuzația de a fi vândut 16 nave din flota maritimă românească și de a fi provocat astfel imense prejudicii economiei.

Pentru a-și dovedi nevinovăția, Traian Băsescu și-a dat demisia din funcția de ministru ca să fie cercetat de Justiție, gest unic între demnitarii din istoria post-decembristă a României.

PROVOCĂRILE PENTRU NOUL GUVERN

Cota unică de impozitare pe care guvernul vrea s'o adopte este de 16% atât pentru impozitul pe profit care acum este de 25%, cât și pentru impozitul pe venit, care variază în acest moment între 18 și 40%. Este o măsură aplaudată de oamenii de afaceri însă contestată de sindicate. Specialiștii spun că reducerea fiscalității dublată de întărirea sistemelor de control fiscal și a pedepselor împotriva evaziunii fiscale, ar trebui să ducă la micșorarea ponderii economiei subterane, la descurajarea muncii la negru și la creșterea economică bazată pe creșterea puterii de cumpărare a întregii populații.

Liderii Alianței D.A. susțin că impozitarea excesivă din vremea guvernării PSD a menținut și chiar a extins economia neagră, făcând posibilă apariția unor piețe și prețuri paralele și că din același motiv salariile au fost de mizerie, multe plătite din surse nelegale. Noul guvern își propune de asemenea să modifice Codul Muncii, astfel încât patronii să capete o putere sporită pentru a lua decizii legate de creșterea eficienței economice a firmelor. Acestor angajamente li se adaugă substanțiala notă de plată lăsată de cabinetul Năstase - 3.000 de miliarde ajutoare de încălzire, 6.000 de miliarde subvenții pentru energia termică, 3.200 de miliarde alocații complementare pentru familiile cu copii și venituri reduse, programele bani pentru liceu și cornul și laptele, care însumează 4.000 de miliarde de lei.

Noul guvern va trebui să plătească despăgubiri combinatului SIDEX Galați, pentrucă Guvernul PSD nu a respectat contractul de privatizare și a sistat acordarea ajutoarelor de stat mai devreme decât prevedea contractul. Mai mult, Cabinetul Năstase a decis încă o modificare a contractului, reducând cu doi ani perioada în care Sidex este scutit dela plata taxelor vamale pentru importuri de echipamente. Bani care se adaugă celor pe care bugetul de stat ar putea fi obligat să-i plătească, de Curtea de Arbitraj Comercial dela New York, în procesul intentat de foștii proprietari americani ai Combinatului Reșița. Ei cer daune de câteva sute de milioane de dolari, susținând că au fost expropriați abuziv de Guvernul Năstase.

Nota de plată în dosarele judecate până acum se ridică la câteva milioane de euro.

TĂRICEANU ȘI BĂSESCU

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE
!din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!
MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD:
MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ
COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICA
CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMANIA
VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAȘE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluția 89
Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun
CĂRȚI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICȚIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRȚI DE BUCATE etc.
ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE!
COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAȚAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc
Cereti formulare si liste gratis!
ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanți ELECTRECORD și INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax: (416) 332 8777

Partea III-a

NĂSTASE "SCATIU"

CEL CE AR FI PUTUT FI PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

Aurel. S. MARINESCU

Deci, imediat după Dec. 1989, Adrian Năstase a scos pe piaţă *"persecuţii"* imaginare suferite de el şi familia sa; sora lui Adrian, Dana-Maria Barb a *"suferit"* din cauza *"dosarului"*, adică a originii burgheze? Or, ea a fost racolată de DIE, plantată într'o firmă de comerţ exterior la terminarea facultăţii şi trimisă în misiune în Siria, Norvegia şi Olanda (în flancul NATO). Marin Năstase a colaborat eficient cu DIE ca şi fiul Adrian care *"activa"* în cadrul secţiei de Străini în trecere pe teritoriul României, etc. De aceea pare hazliu, azi, când instituţia CNSAS care aparţine de PSD comunică că Adrian Năstase este *"curat"*, nu a lucrat cu DIE (decât cu colonelul Ristea Priboi), spre ruşinea prof. Onişoru.

După Dec. 1989, Adrian Năstase a avut câteva avantaje faţă de alţii de teapa lui:

1. Fost profesor la Ştefan Gheorghiu unde era în bune relaţii cu Virgil Măgureanu şi el profesor acolo - colegi deci - Măgureanu fiind unul din cei mai importanţi agenţi KGB, complotişti ai loviturii de palat în Dec. 1989. Deasemeni a fost coleg şi cu alţi complotişti - agenţi ai Moscovei aflaţi şi ei la aceeaşi Academie a PCR.

2. Căsătorit în 1984 cu Daniela Miculescu, fiica altui nomenclaturist, Angelo Miculescu - acest socru al lui Adrian Năstase era prieten bun cu Ion Ilici Iliescu (şeful complotiştilor KGB-işti) căruia i-a făcut o caldă prezentare a ginerelui său după 1989 (aşa cum i-a făcut la obţinerea aprobării cumpărării limuzinei Trabant). O vorbă bună, spusă la timp, a fost regulă între nomenclaturişti. Sigur - papa Angelo a mai intervenit şi pe lângă alţi prieteni nomenclaturişti foşti ai lui Ceauşescu până în 1989, deveniţi democraţi după 1989, în favoarea ginerelui său.

3. Şi cum Securitatea nu a fost desfiinţată după Dec. 1989, ea şi-a schimbat doar denumirea dar a reţinut toată puterea discreţionară activând însă, după aceleaşi metode, aproape cu aceleaşi cadre, dar cu ceva mai multă discreţie. Nu putea să nu susţină un om de-al lor, cum de altfel a făcut-o în cazul Adrian Năstase ca şi în multe alte cazuri. Susţinându-l cât mai sus în funcţii, Securitatea nouă, SRI îşi asigura existenţa materială şi financiară câtă solicita, deci o continuitate fericită.

De fapt, această simbioză s'a văzut de nenumărate ori prin atitudinea lui Adrian Năstase, de apărare a securiştilor - *"patrioţi"*; împotriva deconspirării Securităţii; împotriva CNSAS-ului până când a găsit soluţia: o lichea la conducerea instituţiei; în apărarea lui R. Priboi ş. a.

Şi atunci, imediat după lovitura de stat din Dec. 1989, relaţiile socrului Angelo Miculescu, *"pilele"* puse de el cel *"persecutat"* de Ceauşescu, combinate cu *"vorbele de bine"* ale unora cu *"ochii albaştri"* au început să funcţioneze în ajutorul lui Adrian Năstase, la câteva zile după încetarea *"revoluţiei"*.

Silviu Brucan l-a cooptat în comisia de politică externă condusă de el, pe *"ginerele"* Adrian Năstase - băiat bun. Întrebarea este: cine oare i l-a recomandat pe Adrian, acestui trădător zis comunist-ilegalist care lucrează pentru KGB şi CIA? Recomandarea a venit: a) dela socrul său? b) dela Securitate? c) dela Ilici Iliescu? or una din cele două - KGB sau CIA? sau dela toate aceste surse? Misterul rămâne!

Şi nu mult după aceea (după primele alegeri falsificate), Adrian Năstase şi-a dat demisia din Colegiul director al FSN şi a devenit ministru de Externe până la alegerile din 1996 când a câştigat alegerile opoziţia în frunte cu o altă pramatie, Emil Constantinescu. În acelaşi timp, Adrian Năstase a fost şi deputat în Adunarea Naţională.

După 1990, Francmasoneria şi-a făcut prezenţa în România, ca de fapt în toate celelalte ţări eliberate de comunism din Estul Europei. Această prezenţă timpurie s'a datorat intenţiei conducătorilor masoneriei franceze de a reconstrui masoneria în aceste ţări în care comunismul a lichidat-o prin interzicerea pe teritoriul RPR a oricărei activităţi a acestei organizaţii oculte internaţionale şi prin pedepsirea gravă a foştilor ei conducători. După 1992 contrar regulilor foarte selective de admitere a membrilor, în România au fost acceptaţi şi declaraţi masoni nenumărate persoane fără nici un criteriu de admitere, persoane nu întotdeauna la nivelul care ar face cinste acestei organizaţii.

Adrian Năstase a devenit şi el, cu această ocazie, mason, alături de Luminiţa, fata *"împăratului"* ţiganilor, Iulian dela Sibiu.

Azi, această masonerie din România este un caz tipic; cu Marele Mason (şeful) un obscur fost jurnalist la Scânteia - a ajuns aliată cu partidul de guvernământ, adică cu Adrian Năstase şi prin lege este Masonerie de stat - subvenţionată dela buget.

Din 1990, Adrian Năstase a devenit şi cavaler de Malta (al Ordinului Suveran Militar al Cavalerilor de Malta).

Cu această din urmă organizaţie este o altă istorie; acest Ordin este unul prin care Vaticanul (ca şi *"Opus Dei"*) îşi exercită influenţa spirituală în lume. Şi ca să dea o justificare oarecare (pe care de fapt nu i-a cerut-o nimeni) şi ca să abată atenţia că el nu încearcă prin toate mijloacele de a-şi satisface pofta patologică pentru avere şi putere, Ady a declarat una din marile sale minciuni (ţiganii au spirit inventiv) că el *"ar urma tradiţia familiei"* - tatăl său după absolvirea Şcolii Militare de Ofiţeri ca şef de promoţie, a fost primit în Ordin. Apoi a mai declarat gratuit - că în România dintre cele două războaie mondiale, **MAJORITATEA** cadrelor militare **de elită** făceau parte din acest Ordin. Or, noi ştim că în armata regală şi ofiţerii armatei regale, NU FĂCEAU POLITICĂ; lor prin lege le era interzisă apartenenţa la un partid sau organizaţie şi nu puteau participa la alte activităţi ce nu aveau caracter militar patriotic.

Nu cunoaştem punctul de vedere al Patriarhului Teoctist despre cum priveste biserica ortodoxă, masoneria, fie ea de stat şi Ordinul de Malta.

Înlocuirea lui Sergiu Celac din funcţia de ministru al Afacerilor Externe cu Adrian Năstase, a părut observatorilor scenei politice româneşti inexplicabilă, deoarece: Sergiu Celac şi-a făcut studiile la Moscova, şi fusese recrutat în 1978 de serviciile sovietice; el a perfectat vizita la Bucureşti a lui Şevarnadze după numai două săptămâni dela *"revoluţia"* din Decembrie; a păstrat şi chiar a mai adus alţi securişti la Externe; avea farmec personal şi un înalt profesionalism datorită unei îndelungate experienţe. Şi cu toate aceste *"calităţi"* revoluţionare, Serghei Celac a fost înlocuit cu Adrian Năstase care la 40 de ani devine conducătorul Afacerilor Externe ale României. El a fost unul din vechii *"preferaţi"* ai lui Iliescu, acesta având nu numai recomandarea socrului Angelo dar şi faptul că îl remarcase din vremurile trecute când Năstase a fost preşedintele Uniunii Asociaţiilor Studenţilor comunişti din facultatea de Drept din Bucureşti iar Iliescu prim-secretarul Comitetului Central al UTC. Deasemeni nu este exclus ca şi Dan Marţian care în 1990 era preşedintele Camerei Deputaţilor din Parlament - care l-a urmat pe Iliescu în 1971 la conducerea UTC, să fi fost unul din susţinătorii fostului tovarăş Adrian Năstase la fotoliul ministrului de Externe.

Înaintea numirii în această funcţie, Adrian Năstase a fost, chiar în primele zile după *"revoluţia"* din Decembrie 1989, consilierul personal al lui Ion Iliescu, iar la formarea Consiliului FSN, el a fost purtătorul de cuvânt al acestuia. La alegerile din 20 Mai, a fost ales în Parlamentul român pe lista FSN.

Încă din primele *"ieşiri pe arena"* internaţională Năstase nu a justificat impresionantele titluri pe care le-a etalat în comunicatul oficial al numirii sale, dat la 28 Iunie 1990 când s'a format noul Cabinet; şef de promoţie în 1973 al Facultăţii de Drept din Bucureşti, membru asociat al Institutului pentru Drepturile Omului dela Strassbourg, doctor în drept internaţional, vicepreşedinte al Asociaţiei Române de Drept Internaţional şi membru al Societăţii Franceze de Drept Internaţional.

La 6 Iulie 1990, noul ministru de Externe a acordat agenţiei engleze de ştiri *Reuter*, un interviu în care s'a lansat în tot felul de afirmaţii ridicole şi fanteziste. Ideile de bază au fost:

1. Europa are de pierdut şi riscă mult (?) dacă nu acceptă România în rândurile ei.

2. În loc să-l critice pe Iliescu care a avut năstrușnica idee - funestă pentru renumele României -, de a chema minerii precum şi fărădelegile săvârşite de aceştia (ceea ce a fost aspru criticat în Consiliul Europei şi România a pierdut statutul de observator), Năstase a criticat... Europa.

3. Încearcă să provoace din partea poporului român o reacţie ostilă Europei şi de sprijin al regimului; el tună şi fulgeră contra Europei pentrucă refuză să ajute România (după barbaria minerească) şi trece la ameninţări ca de exemplu fraza: *"dacă Europa va continua să se poarte aşa cu România, aceasta se va alătura altor zone ale lumii..."* (alt continent? China? lumea a 3-a? el nu o mai spune.)

4. El face afirmaţii fantasmagorice despre anumite cercuri pe care nu le identifică, care ar vrea să limiteze Europa până la graniţa de Vest a României. Dar la 13 Iulie, adică după câteva zile dela neproductivul şi hazliul interviu, Adrian Năstase schimbă pervers tonul şi declară trimisului special al ziarului american *"The New York Times"*, Steven Greenhouse că *"România este gata să se integreze în Comunitatea Europeană chiar şi săptămâna viitoare, dacă aceasta ar fi posibil"*. Ceea ce înseamnă nu numai o întoarcere de 180 de grade dela vechea poziţie dar şi o enormă minciună, căci România era departe de performanţele economice cerute de UE.

Ca să îndulcească impresia lăsată de idioata repetată afirmaţie a lui Iliescu: *"Să nu ne înveţe pe noi Occidentul ce înseamnă democraţia"*, Năstase ca să *"dreagă busuiocul"* declară feciorelnic: *"Ceea ce dorim nu este un certificat de bună purtare, fiindcă nimeni nu este perfect, ci doar un sprijin normal din partea ţărilor care au deja o mare experienţă în democraţie să ne ajute să ne îmbunătăţim structurile democratice din ţara noastră..."*

Cu privire la relaţia cu Pactul dela Varşovia, în timp ce ceilalţi miniştri de Externe ai fostelor ţări satelite Moscovei, au rupt legăturile cu el, Năstase exprimând poziţia lui Ilici Iliescu, declară cu şiretenie: *"nu este necesar să sari dintr'o maşină care nu mai are suficienţi carburanţi să înainteze; Pactul dela Varşovia nu mai înseamnă prea mult în aceste zile"*. Foarte echivoc.

Năstase îşi arogă şi dreptul de a face declaraţii privind situaţia internă, uzurpând drepturile M.I. şi explicând violenţele din 13 Iunie, el nu acuză nici minerii, nici *"legionarii"* (ca protectorul său) ci vinovaţii de violenţe au fost *"bişniţarii nemulţumiţi că nu mai pot să vândă în Piaţa Universităţii şi, atunci au organizat perfect câteva mii de oameni decişi să distrugă guvernul ales..."* Cu alte cuvinte el creează o nouă dezinformare cu scopul de a mări confuzia şi a ascunde adevărul asupra celor ce s'au petrecut atunci.

Ca ministru de Externe, Adrian Năstase continuă fără ruşine seria minciunilor, calitate atavică ţigănească moştenită pe linia tatălui său şi perfecţionată prin şcolile de partid. Astfel ca nou ministru de Externe, declară lui George Stanca pentru ziarul *Express Magazin*, nr. 19 din 1991, că el în funcţia pe care o are face politica ţării, deasupra partidelor, ceea ce nu corespundea cu realitatea, el fiind în acelaşi timp deputat FSN.

Năstase a făcut - ca proaspăt ministru de Externe - o vizită la Moscova, Kiev şi Chişinău - deci URSS - unde printre alte necunoscute se ştie doar că a pregătit vizita lui Iliescu la Moscova.

Una din marile lovituri date României a fost semnarea tratatului cu Rusia de Iliescu-Năstase care a dus la pierderea definitivă a Basarabiei, Bucovinei de Nord şi ţinutului Herţa plus insula Şerpilor. Şi nu numai atât: Iliescu şi Năstase s'au grăbit în a fi primii care au semnat în noile condiţii, tratatul cu Uniunea Sovietică, care de fapt era muribundă.

În lichelismul său de neegalat, Năstase explică că *"după dispariţia dimensiunii militare a Pactului dela Varşovia, a apărut ca o nevoie firească pentru toate ţările din Europa de Est să aibă relaţii cu Uniunea Sovietică, un tratat bazat pe valorile europene"*, etc. etc. Şi tot el afirmă aiurea că mai trebuia să fim primii deoarece negociind la Moscova, nu aveam pe teritoriul ţării (cum aveau ceilalţi) trupe sovietice.

Despre Basarabia, Năstase-patriotul, vocea stăpânului său Iliescu, zice: *"Noi trebue să ţinem seama de evoluţiile din ultimii 50 de ani din Republica Moldova. De aici pornind, dela aceste evoluţii, respectând această declaraţie, noi, practic ne găsim în situaţia că dincolo de Prut s'a creat un alt stat românesc. Noi putem, sau nu să acceptăm acest stat, dar el există. De aici existenţa celor două state româneşti care, sigur, vor merge în paralel în istorie..."*

Rezultatele politicii neghioabe de atunci, a cuplului de cioclii ai României, I. Iliescu - A. Năstase se vede azi: Basarabia şi Bucovina în loc de a reveni la ţara mamă de unde a fost smulsă de Stalin conform pactului Ribbentrop-Molotov, adică de a urma exemplul ţărilor baltice, ea azi este rusificată şi neocomunizată în cea mai neagră sărăcie cu şanse de a se reintegra în imperiul rus al lui Putin; pământuri româneşti furate în Deltă, canalul Bâstroe, dispute asupra insulei Şerpilor, interzicerea limbii române, închiderea şcolilor româneşti, ş.a.

Continuare în pag. 9

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certificare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

LE MONDE:

UMBRA LUI ION ILIESCU ASUPRA PUTERII ROMÂNE

Ion Iliescu, fostul Președinte al României, a descoperit recent distanța dintre vis și realitate. Visul său a început în 1989, atunci când fostul apparatchik a determinat căderea și împușcarea dictatorului Nicolae Ceaușescu. Dorea să fie pentru țara lui un Lech Walesa sau un Vaclav Havel. Cu toate acestea, în Iunie 1990 îi chemă pe mineri să descindă la București pentru a înăbuși manifestațiile anticomuniste. Capitala română a cunoscut atunci un enorm val de violență.

În Septembrie 1991, același Ion Iliescu îi chemă pe aceiași mineri să răstoarne guvernul lui Petre Roman, considerat prea reformist, punând astfel o frână evoluției țării sale. Totuși, a căutat mereu recunoașterea internațională și a dorit să dea imaginea unui lider frecventabil. A revenit la putere în 2000, după ce în 1996 a lăsat locul unei coaliții de centru-dreapta.

În 1999, atunci când era în opoziție, i-a încurajat din nou pe mineri să ia cu asalt Capitala română. Dar grație mobilizării poliției, jandarmeriei și armatei a fost evitată o altă baie de sânge la București. Miron Cozma, liderul minerilor, a fost judecat și condamnat la 18 ani de închisoare.

În 2000, domnul Iliescu l-a sprijinit pe liderul extremist Corneliu Vadim Tudor, care a intrat în turul al doilea al prezidențialelor. Astfel, fostul apparatchik nu doar că și-a asigurat victoria, dar a apărut și ca salvatorul democrației în România. De patru ani,

Președintele format în școlile bolșevice se străduiește să dea imaginea unui om deschis spre democrație.

Totuși, cu câteva zile înainte să cedeze locul noului președinte ales la 12 Decembrie, Traian Băsescu, Ion Iliescu și-a arătat adevărata față. La 16 Decembrie 2004, în ajunul consiliului european dela Bruxelles care urma să confirme aderarea României la Uniunea Europeană, în 2007, el l-a grațiat pe Miron Cozma. (grațiere suspendată datorită presiunilor interne și externe) In același timp, a oferit *"Steaua României"*, cea mai înaltă distincție a țării, lui Corneliu Vadim Tudor.

NĂSTASE "SCATIU"

Urmare din pag. 8

Odată, însă, cu noile funcții crește apetitul de îmbogățire și apare prima *"găinărie"*. Adrian și Dana Năstase erau proprietarii imobilului din str. aviator Jean Texier nr. 4, sectorul 1. În noua poziție de înalt demnitar avea posibilitatea de a ocupa locuință de protocol, ceea ce a și făcut dar trebuia să nu aibă locuință *"corespunzătoare"* și atunci a încheiat un act fals de donație a imobilului său către socrul său și în acest fel a devenit *"homeless"*. Iată falsul - ***"Contract de donație** între subsemnații: Năstase Adrian și Năstase Daniela, soți, domiciliați în București, str. av. Jean Texier nr. 4, sector 1, având un descendent în calitate de donatori; - Miculescu Angelo-Romeo-Constantin, domiciliat în București, str. Pictor Negulici, nr. 18, etaj 1, apt. 2, sector 1 (deci avea locuință) în calitate de denator, a intervenit prezentul contract de donație în următoarele condițiuni:*

Noi, Năstase Adrian și Năstase Daniela, declarăm că donăm socrului și respectiv, tată, Miculescu Angelo-Romeo-Constantin, apartamentul duplex situat în București, str. av. Jean Texier nr. 4, sector 1, care se compune din subsol, parter și etaj cuprinzând vestibul, două holuri, cinci camere, baie, bucătărie, debara, W.C. oficiu, scară interioară, logie și pivniță și din terenul existent în suprafață de 284 mp se transmite în folosință 100 mp.

Subsemnatul Miculescu Angelo-Romeo-Constantin, declar că primesc cu mulțumiri donația ce se face de către Năstase Adrian și Năstase Daniela și mă declar de acord cu conținutul actului.

Cunosc situația juridică și de fapt a apartamentului ca fiind cea arătată de donatori.

Prezenta donație s'a perfectat în baza autorizației de înstrăinare nr. 1156/1991, eliberată de Primăria sectorului 1, în care sunt cuprinse mențiunile <Apartamentul se află în perimetrul construibil al municipiului București, într'o zonă de locuințe neafectată de prevederile planului de sistematizare al municipiului București>.

Redactat și dactilografiat în șapte exemplare la Notariatul de stat, sector 1, București, astăzi data autentificării.

Semnează - Donatori (2) donatar (1) și notarul public cu ștampila oficială."

Ca urmare a acestui fals, A. Năstase cu soția și fiul s'au mutat în locuința de protocol din str. Mareșal Prezan nr. 4 pe care o ocupă din 1992 în calitate de continuu înalt demnitar. El a făcut îmbunătățiri acestei vile (cu banii dela buget fiind proprietatea statului) apoi a cumpărat-o când s'au vândut aceste proprietăți de stat, cu nimeni nu știe ce preț necorespunzător valorii ei. Apartamentul din str. av. Jean Texier nr. 4 a fost locuit înainte de 1989 de soții Năstase și ulterior l-au cumpărat, desigur, pe un preț sub valoarea lui. După fals era sediul *"Cabinetului de avocatură"* Adrian Năstase și al Fundației *România mileniului trei* condusă din umbră de Adrian dar oficial de consoarta sa.

De atunci din 1990 de când țara cunoaște o nouă bandă politică venită la cârma ei, când lichelele cameleonice s'au tras una pe alta rapid, printre ei fiind și bisexualul Adrian Năstase, s'au cimentat relații noi, prostind un întreg popor traumatizat de comunism, năucit de dezinformările loviturii de stat, mințit de *"baia de sânge"* și de *"teroriștii care trăgeau din orice poziție"* și de cei 60.000 de morți ai lui Brucan și au venit din urmă și securiștii care îi aveau la mână pe uzurpatorii lui Ceaușescu și pe noii demnitari, și și-au cumpărat iertarea și existența în noua epocă. O epocă a furtului, a jafului național, a șantajului, a nemerniciei. Adrian Năstase a trecut rapid dela un stăpân la altul, dela nomenclaturist cu *"nesațiul posesiunii"* la capitalist. Socrul Angelo Miculescu după lovitura de stat din Dec. 1989 a lucrat în cadrul firmei POOLGEC proprietatea lui George Păunescu (conducătorul firmei Securității - *Crescent*. Despre acest domn tot țigan și relațiile lui cu Năstase vom scrie cu altă ocazie). George Păunescu a exercitat mari presiuni asupra ministrului Agriculturii și Alimentației, Ioan Oancea, ca acesta să accepte importul de către POOLGEC - imediat - a un milion de tone grâu de panificație. Presiunile au fost făcute de *"salariatul"* firmei, Angelo Miculescu iar toate telefoanele s'au dat *"pe scurt"* din cabinetul lui Adrian Năstase - ginerele lui Angelo Miculescu.

Presiunile au continuat, grâul țăranilor români a putrezit prin podurile caselor sau mâncat de șoareci prin magazii în loc să fie cumpărat pentru stocul de rezervă al statului. Evident prețul pânii pentru populație în urma importului făcut de POOLGEC a fost majorat corespunzător cu comisionul obținut de firma POOLGEC din această tranzacție, desigur că și socrul și ginerele au avut partea lor.

Ca ministru de Externe, Adrian Năstase a fost criticat de presa din țară, dar acuzat de atitudine ruso-filă. Astfel cotidianul din Ungaria *"Maghyar Nemzet"* a publicat atunci după semnarea Tratatului cu Rusia de A. Năstase, un articol intitulat *"Noul conducător"* semnat de Molnar Gusztav. Articolul conține o critică vehementă împotriva lui Adrin Năstase, considerat de autor *"al doilea om al celui mai puternic partid român"*. În articol, Adrian Năstase este acuzat de *"atitudine fățișă anti-NATO și rusofilă"*, poziție de care este acuzat și comandantul adjunct al contraspionajului militar român.

Autorul articolului îl mai acuză pe Năstase că încearcă să imprime Partidului o linie naționalistă (gen Ceaușescu) bazându-se pe fostele structuri ale Securității.

Aurel Sergiu MARINESCU

PRECIZĂRI

1. Este greșeala mea când am trecut numele de familie DUMITRU al țăranului sărac spre mijlocaș din Tărtășești, tatăl biologic al lui Marin Năstase. Numele său de familie a fost **GRIGORE** încât cei doi copii rezultați din căsătoria lui oficială cu țiganca din Tărtășești au purtat numele de familie GRIGORE - un băiat Constantin (Costel) și o fată. Năstase Marin (Titi) a păstrat numele de familie al mamei sale cât și trăsăturile rasei mamei.

2. Nu am fost destul de detaliat în legătură cu felul cum a acaparat familia Marin și Elena Năstase, averea compusă din vila din av. Petre Crețu nr. 60 cât și bunurile mobile de mare valoare ale mătușii sale, sora tatălui Elenei Năstase - Elena Ciolan.

După ce Elena Ciolan a pierdut locuința prin naționalizare, soțul - ing. M. Ciolan - a fost dat afară din serviciu, apoi a decedat. Elena Ciolan a beneficiat de o pensie *"simbolică"* de urmașă. Ea a trăit foarte greu și a reușit la început să vândă 2-3 piese de mobilier. Atunci a intervenit cu dărzenie, nepoata, Elena Năstase, simțind prada. Ea a interzis mătușii, din ce în ce mai senilă, să vândă ceva din fosta ei casă și ca să fie sigură a izolat-o de prieteni și restul familiei după directivele soțului, Marin Năstase. În 1984, Elena Ciolan era în stare avansată de demență (senilitate); în 1989 i s'a luat semnătura pe un testament (vezi partea a III-a publicată a articolului prezent). Înainte însă de moartea bătrânei (Mai 1990) și după, familia acaparatoare, Elena și Marin plus Adrian Năstase au *"preluat"* mobilă de mare valoare adusă din Franța, covoare persane, tablouri și o bogată colecție de argintărie.

Aurel Sergiu MARINESCU

NU PUTEȚI VOI GREȘI, CÂT PUTEM NOI GRAȚIA

Miron COZMA

Este în obiceiul Președinților post- revoluționari, să acorde decrete de grațiere la sfârșit de mandat, după cum, în timpul comuniștilor era obiceiul să se elibereze deținuții, la 23 AUGUST sau la 30 DECEMBRIE sau cu prilejul unor congrese sau alte aniversări.

La sfârșitul mandatului de președinte, în 1996, Ion Iliescu a grațiat în ultimele zile ale mandatului, un număr de 22 de condamnați, pentru toată pedeapsa aplicată și 24 de condamnați, pentru restul de pedeapsă neexecutată.

Emil Constantinescu a fost mai generos. A grațiat în ultimele zile de mandat, în 5 Decembrie, 11 Decembrie și 14 Decembrie 2000, prin 3 decrete consecutive, 40 de condamnați, pentru întreaga pedeapsă și 55 de condamnați, pentru pedeapsă rămasă neexecutată.

În 1996 prin decretele la care mă refer, Ion Iliescu i-a grațiat și pe membrii COMITETULUI POLITIC EXECUTIV al PCR, condamnați pentru crimele comise în timpul REVOLUȚIEI: Lina Ciobanu, Constantin Olteanu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană. Emil Constantinescu l-a grațiat doar pe Ion Coman. Ar fi putut mai mult, dar nu a avut de unde. Coman în 2000, rămăsese singurul membru al CC al PCR aflat în închisoare.

Emil Constantinescu era pe punctul să poată să amnistieze crimele legate de Revoluție chiar dacă nu fuseseră judecate. Oare de ce, doi președinți proveniți din trasee politice diferite, și-au încheiat mandatele prin aceleași tipuri de decizie ?

ALTE TIMPURI, ACELEAȘI OBICEIURI!

Remus OPRIȘ

PREDICI ÎN PUSTIU ȘI STATUL MAFIOT

Totul este posibil în România și de ce nu, când foștii *"generatori"* de idei socialiste sunt prezenți în toate structurile statului. Feeria promisiunilor nu cunoaște limită și se propagă încă prin golurile națiunii române. Aceste goluri sunt toate direcțiile dezvoltării economice, pentrucă o astfel de dezvoltare este atât de lentă încât Românii, să scape de sărăcie, părăsesc țara cu miile. Lipsa unei legislații clare este tot mai evidentă și investitorii puternici nu au curajul să își împlinească menirea pentru a crea un suport temeinic dezvoltării economice în ritm susținut în România. Corupția se dovedește cea mai *"eficientă"* în crearea de valori financiare corupților prezenți în toate nivelele statului român. Ce credibilitate are România în fața oamenilor de afaceri străini când unul ca Mircea Geoană - și nu numai el - nu dorește să își justifice averea obținută atât de repede? Ce s-ar fi întâmplat dacă un asemenea personaj ar fi ajuns prim ministrul Guvernului? Ce altceva decât corupția? Așadar corupția rămâne ca *"lege"* a *"dezvoltării economice"* a națiunii, dar și ca o acceptare a ei de toată lumea. Cât despre eradicarea ei se mai *"caută soluții"*. Nu este doar *"energia subterană"* pentru corupți, este și boala netratabilă a societății românești, pe care un Iliescu, dar și Năstase (și miile de baroni pesede), i-a dat posibilitatea să prolifereze rețele greu de depistat și a transformat, în cincisprezece ani de tranziție, România în stat mafiot. Mafioții și-au creat prozeliți de cramponare a reformelor sub toate aspectele Statului Român. Ei sunt armata care acționează vizibil și invizibil împotriva intereselor naționiii române care a început să își îngroape morții cu sutele de mii, morții lînșați de lipsurile unui trai decent, al unui tratament medical decent, mai ales lipsa unei vieți decente. Toate organizațiile societății civile predică în pustiu de mulți ani celor care au acaparat puterea și acaparează puterea, susținuți din umbră de *"formatorii"* STATULUI MAFIOT, despre debusolarea în care trăiește de ani și ani națiunea română. Și, predica în pustie este tot mai zadarnică, numai națiunea română continuă să își plătească, prin nepăsarea comuniștilor îmbrăcați cu vicleșug în haina socială democrației, tributul cu moartea cetățenilor săi...

Florin O. SĂLCEANU

PAUL GOMA ŞI UNII EVREI

Radu NEGRESCU-SUŢU

În *„Dreptul la replică"* din Jurnalul literar nr.17-20/2004, Dl. Laszlo Alexandru face o surprinzătoare remarcă acuzându-l pe Paul Goma, printre altele, că, *„s'a apucat la bătrâneţe să scrie texte antisemite"*. Bănuim că este vorba de eseul, *„Săpămâna roşie"*, numit şi, *„Basarabia şi evreii"* (Editura Vremea, 2004), în care Dl. Goma, apărător al adevărului istoric, îi pune pe unii Evrei, dintr'un anumit loc şi anumit timp, într'o lumină defavorabilă, a cărei responsabilităţi nu-i revine nicidecum D-lui Goma, în calitatea sa de victimă. Era vorba despre unii Evrei bolşevici din Basarabia anului 1940, cu mâinile pătate de sânge românesc şi care nu pot în nici un caz reprezenta poporul evreu în totalitatea sa. După cum, atunci când îi aminteşte pe criminalii comunişti români ne-evrei, care nici ei nu reprezintă, din fericire, întreg poporul român, Paul Goma nu poate fi acuzat de atitudine antiromânească.

Transmutarea sentimentelor pe care un ne-evreu le poate nutri la adresa unui Evreu care l-a nedreptăţit, nu poate fi proiectată asupra întreg poporului evreu, după cum nici recunoaşterea calităţilor morale ale unui evreu care a ajutat un ne-evreu nu se referă decât la persoana respectivă şi nu la întreg poporul evreu. Nu acuzând, pe drept, pe un Evreu (sau pe unii Evrei) devii antisemit, după cum nici lăudându-ţi, pe merit, pe alţii, nu-ţi conferă calitatea de filosemit. Această judecată este la fel de superficială şi de simplistă ca şi în cazul în care ar fi vorba despre oricare alt popor. Un ne-evreu nu are dreptul să emită aprecieri şi judecăţi la adresa întregului popor evreu, ci poate doar aprecia sau acuza, în funcţie de circumstanţe, pe unul sau unii Evrei. La fel, dacă un Evreu a fost la rândul său nedreptăţit de un ne-evreu, el nu a fost nicidecum victima întregului popor din care persecutorul său făcea parte şi pe care el nu are dreptul moral de a-l acuza în ansamblu.

Dar cum Evreii nu sunt singurii semiţi, neavând exclusivitatea acestei rase, acuzaţia de, *„antisemitism"* a D-lui Alexandru nu apare formulată în perfectă claritate, deşi se poate bănui că textele critice scrise de Paul Goma nu se referă nici la Arabi, Sirieni sau Etiopieni, nici la Fenicieni, Arameeni, Cananeeni, Amoriţi ori Akkadieni, pentru a nu-i enumera decât pe aceştia. Iar ca să ştim dacă textele respective pot fi sau nu pot fi considerate, *„antievreieşti"*, ar trebui cu siguranţă să ştim, înainte de a pronunţa verdicte implacabile, cine este şi cine nu este Evreu.

Încearcă Soljeniţîn (*„Deux siècles ensemble"*, pag. 9-28, Ed. Fayard, 2003) să lămurească această complicată controversă, afirmând că, asimilându-se altor popoare, Evreii înşişi au ajuns să-şi pună această întrebare, fără a putea însă obţine decât răspunsuri diverse şi contradictorii. Nu vom insista aici asupra indicibilei tragedii a poporului evreu şi nici asupra forţei sale excepţionale de a supravieţui în diaspora şi de a renaşte după atâtea catastrofe distrugătoare. Nu este obiectul articolului nostru şi aceste lucruri sunt unanim recunoscute şi profund respectate de orice om integru, inclusiv de Dl. Goma.

Mai interesante ni s'au părut, din cauză că sunt puţin cunoscute, criteriile aparteneţei evreieşti şi Soljeniţîn are meritul de a cita o multitudine de autori evrei cunoscuţi care s'au pronunţat asupra acestui subiect. Spicuim printre aceştia, alegând câteva opinii semnificative despre cine este şi cine nu este, până la urmă, Evreu:

Arthur Koestler susţine că aparteneţa iudaică nu este tributară limbii sau culturii ebraice (mulţi Evrei din diaspora ignorându-le), ci doar religiei. Alexander Koutcherski întăreşte această opinie, susţinând că în afara modului de viaţă religios nici nu se poate vorbi de vreo aparteneţă iudaică.

Dan Levine însă, pretinde contrariul şi anume că Evreii religioşi nu pot avea exclusivitatea iudaităţii, întrucât şi aceştia dar şi cei nereligioşi au valori comune, o istorie comună sau trăsături comune ale personalităţii.

În 1958, relatează Soljeniţîn, Curtea supremă a Israelului a decis, în cadrul unui proces, că un Evreu convertit la altă religie va rămâne în continuare Evreu, chiar dacă acesta nu se mai consideră ca atare, întrucât, pentru un Evreu, convertirea la o altă religie este prin definiţie imposibilă. Însă nu toţi Evreii sunt religioşi, unii cred fără a practica, iar alţii sunt atei convinşi, ceea ce este dreptul lor. Evreii ortodocşi nu constituie decât o mică parte a poporului evreu, subliniază I. Libler. Sthurman recunoaşte că astăzi, din păcate, Evreii din lumea întreagă au încetat a mai avea o religie comună unică, o cultură seculară unică sau o ideologie comună.

Cât despre Iuri Karabtchievski, acesta se indignă remarcând numele lui Boris Pasternak pe listele de Evrei-Ruşi alcătuite de Evreii din afara Rusiei, întrucât era ştiut că Pasternak nu s'a considerat niciodată evreu, refuzând orice asociere cu comunitatea evreiască din Rusia, care îl contraria. Ba chiar, la un moment dat, Pasternak a compus nişte poeme religioase creştine.

Enciclopedia evreiască rusă (1994) explică în alt fel aparteneţa iudaică a unei persoane, precizând că doar faptul de a avea ambii părinţi evrei (ori măcar doar unul dintre ei, oricare ar fi acela) o poate conferi, în timp ce confesiunea religioasă nu prezintă importanţă. Pentru Amos Oz însă, Evreul care nu-şi recunoaşte nici o legătură cu lumea evreiască (cazul lui Pasternak) nu poate fi considerat Evreu împotriva voinţei sale. Iar R. Nudelman, adept al neamestecului Evreilor în viaţa politică a popoarelor printre care aceştia au fost nevoiţi să trăiască, susţine că această imixţiune nu poate fi nicicum benefică, nici popoarelor respective şi nici Evreilor înşişi.

Amintim în final pe Sonya Margolina care afirma, referitor la teroarea perioadei sovietice, că nu se poate vorbi numai de Evrei buni şi pioşi, ci, din păcate, şi de bestii fără nici o conştiinţă. Şi că aceste ruşinoase pagini din istoria Evreilor au fost sistematic şi cu bună ştiinţă ocultate de aceştia în conştiinţa lor colectivă.

Nu le poate oculta însă Paul Goma, revoltat de tragicul adevăr al acelei perioade, mai precis de abuzurile şi crimele săvârşite de unii Evrei bolşevici în Basarabia sa natală, între 28 Iunie şi 3 Iulie 1940. *„Unii evrei"*, subliniază Dl. Goma, pentru care un Evreu nu este considerat ticălos pentrucă este Evreu, ci pentrucă aşa s'a născut sau a devenit, sau pentrucă aşa a decis el să fie. Există şi buni şi răi la toate popoarele şi dacă un singur Evreu a fost persecutat sau omorît din cauză că era Evreu este la fel de abominabil ca şi în cazul în care un ne-evreu a avut de suferit sau a fost omorît pentrucă nu era Evreu.

Eseul istoric al, *„jidănitului"* Paul Goma de ieri, devenit, *„antisemitul"* Goma de azi, în funcţie de direcţia din care bate vântul contestatarilor săi, poate fi şi obiectul unor interpretări greşite sau nesincere. El constituie însă, în mod indubitabil, o încercare de conştientizare a opiniei publice, de perpetuare a memoriei colective, aşa cum fac şi Evreii, cu atâta justeţe, pentru ca aceste tragedii ale unui trecut nu prea îndepărtat să nu se mai repete. Acesta cred că este durerosul mesaj al nu mai puţin îndureratului autor basarabean.

NU UITAŢI!
PLĂTIŢI
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• Ele, gazeturile comuniste, dela pazpatu luptă, luptă şi dă-i, şi dă-i şi luptă... tocmai acuma la spartul târgului (ultimul an al primului Cincinal) să rămâie pe dinafară, fără material revoluţionar şi antiimperialist, ca să înţeleagă, tovarăşii cititori momentul...

Aşa că, gâr-mâr, au trebuit să-nceapă noul an 1955 cu tranc! o ştire-bombă pe pagina întâi a tuturor cotidienelor, în cap cu *"Scânteia"*: *"Numeroase colective de muncă din ţară îşi iau angajamentul să îndeplinească sarcinile de producţie ale Cincinalului, până la 1 Mai"* (sau până la 23 August, 7 Noembrie, Congresul P.M.R., după caz şi condiţii).

• În *"Mesajul"* său de An Nou dela radio, dr. P. Groza, preşedintele *"Prezidiului Marii Adunări Naţionale"*, băga groaza în ascultători, grozăvindu-se cu *"convingerea... fermă în victoria finală a păcii şi a progresului social"*, cu alte cuvinte a socialismului în întreaga lume. *"Această convingere,* se spunea în *<Mesajul>* reprodus de ziare, *nu se bazează pe o dorinţă, ci pe faptele care dovedesc că în R.P.R., ca şi în întreaga lume, cauza păcii şi a progresului câştigă cu fiecare an noi poziţii"*. În continuare se arăta că *"România populară a învins toate obstacolele puse în cale de forţele imperialiste şi-i gata să devină membră cu drepturi depline în ONU. Ea face parte din lagărul socialist, care-a ajuns să reprezinte a patra parte din suprafaţa globului pământesc, cu 37% din populaţia totală a acestuia, fapt care îi garantează securitatea şi progresul permanent"*. În această atmosferă triumfalistă, realizările economice ale ţării veneau tocmai să întregească ideea comunistă. *"În multe ramuri producţia a crescut, depăşind-o pe cea din 1938, anul de referinţă pentru economia capitalistă românească."* Ei, bobocul septuagenar, apăi cum le ştia şi le spunea el pe toate, mai rar cineva!

• O altă ştire-bombă a lunii, consemnată conştiincios de presa reperistă era Decretul Prezidiului Sovietului Suprem (preşedinte, mareşalul Voroşilov) privind încetarea stării de război cu Germania Răsăriteană). Pronunţându-se pentru *"coexistenţă paşnică"*, U.R.S.S. e profund încredinţată astfel de *"superioritatea socialismului asupra capitalismului, are ferma convingere că sistemul capitalist şi-a trăit traiul şi că viitorul aparţine socialismului. Dar această problemă trebue rezolvată nu pe calea armelor, ci pe calea întrecerii paşnice între cele două sisteme"*. Cu alte cuvinte, cetăţenii din lumea liberă erau anunţaţi că viitorul lor nu poate fi altul decât comunismul. Aferim (să ne ferim)!

• Totodată, jurnalele înştiinţau, în termeni critici foarte duri, intrarea în vigoare a *"Acordurilor dela Paris din 1954 între Anglia, Franţa, Benelux privind crearea Uniunii Europei Occidentale (UEO)"*, *"o grupare politică şi militară"*, *"filială din Europa a N.A.T.O."*, *"instrument al politicii externe agresive a imperialismului american"*, *"pericol grav pentru cauza securităţii europene"*, *"bloc agresiv de state imperialiste îndreptat spre pregătirea de aventuri militare împotriva U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste"* etc., etc. Lăsăm la latitudinea lectorului avizat al anului 2005 să interpreteze asemenea *"perle"* popagandistice...!

• Altă chestiune care nu-i lăsa pe scribii dâmboviţeni să doarmă noaptea o constituia *"politica de discriminare rasială din S.U.A., care aplică în practică teoriile rasiste, limitând în drepturi şi persecutând minorităţile naţionale, în special pe negri şi indieni"*. *"Concluziile ştiinţei adevărate* - se mai zicea în comentar - *şi exemplul viu al statului sovietic multinaţional demască scornirile rasiste canibalice. Forţele progresiste din lume duc o luptă neîmpăcată împotriva uneltirilor rasiştilor, a segregaţiei rasiale din S.U.A., în învăţământ, transporturi în comun, drept de vot ş.a."* Scârţa-scârţa pe hârtie de-atunci nu cunoştea, probabil, proverbul cu paiul şi bârna...

• A 31-a aniversare a morţii lui Lenin a inspirat multe condeie. Unul din ele era al lui Eugen Jebeleanu, pentru care vocea înregistrată a conducătorului bolşevic făcea ca ramele să se mişte din cui! Alta, al lui Nicolae Tăutu, în care se spunea că Lenin a făcut ca întregul an să fie primăvară şi a eliberat viaţa pe a şasea parte din glob, în loc de lanţ, lumină dând fiecărui rob. Şi noi care nu ştiam asta...!

• Într'un material pe-o temă similară, Dinu Săraru, azi director al Teatrului Naţional Bucureşti şi democrat 24 karate, vorbea de *"Literatura sovietică, cea mai înaintată literatură"*, având ca far luminos pe M. Gorki şi ca figură centrală - bolşevicul. Care o fi opinia lui astăzi?

Instantanee

LA ADUCEREA COCENILOR ACASĂ...

T.B. ŞUŢEANU

După culesul viilor şi tragerea vinului în butoaie, ultima treabă importantă a toamnei este tăierea şi aducerea cocenilor de porumb acasă.

Întâmplarea a făcut să fiu de faţă când vecinul meu nea Gheorghe tocmai sosise cu uriaşa căpiţă de coceni pusă pe căruţă şi tocmai cobora, ţinându-se de funie şi se ducea să deschidă porţile ale mari.

Tocmai atunci a sosit în dreptul nostru Jeep-ul mare, negru şi strălucitor, sus cu o pâlnie de difuzor ca un cucui vorbitor prin care o voce de femeie a tot strigat prin sat cerând să iasă lumea la vot şi să voteze trei trandafiri şi pe *"domnul"* Adrian Năstase preşedinte. Pe când nea Gheorghe se ducea să ia caii de dârlogi, să-i mâie ca să intre cu căruţa în obor, un ţigănuş înalt şi ultra îmbrăcat a venit spre el cu o carte poştală pe care se vedea chipul celui lăudat c-ar fi făcut şi ar fi dres pentru ţară. Până atunci vecinii ieşiţi la porţi au primit nada, nea Gheorghe nu. A întins mâna, spre a-l opri pe negustorul de iluzii, spunându-i: *"Stai aşa... Mă taică, am şi io o dorinţă la viaţa mea: vreau s-avem odată preşedinte un Român"*... Ţigănuşul s'a oprit descumpănit, dar i-a sărit în ajutor un ţigan barosan, încliftat în ţoale ultra, occidentale, care s'a mirat, de sanchi: *"Cum?! Dar Dl. Năstase ce-i?"* *"Nu-i, mă tată; cum nici domniata nu şi nici ăsta micu."* Atunci a ieşit din maşinoi o ţigancă la vreo treizeci de ani, îmbrăcată în mătăsuri negre şi pantaloni de stofă, ultra, care l-a luat pe ţigăneşte: *"Ai matale un fix la creier, o bubă. Du-te să cauţi!"* Nea Gheorghe a pălit şi n'a putut tăcea: *"Ce vină am io, domnişoară, dacă taică-su, Marin Năstase din Tărtăşeşti, a fost făcut din flori de ţiganca Dumitra dela marnea satului?"*... Omul a tras căruţa în curte tremurând, gândindu-se că s'ar putea ca la noapte să vină ţiganii să-i pună foc, fiindcă aşa fac de 15 ani ălora care îndrăznesc să-l critice *"pă domnu Eliescu"*.

"Drojdiera", cum îi spun vecinii celei care-a fost bufetieră la Comitetul Central, (cu fraţii activişti p-atunci şi azi mari şefi şi *"oameni de afacere"* prin Bucureşti), a venit la gard şi i-a spus bătrânului că n'a făcut bine ce-a făcut fiindcă s'ar putea să-l coste! În clipa următoare vecinul ei de 40 de ani, fost dimisionar din miliţie, pentru fărădelegile pe care n'a putut să le suporte, a venit, a dat-o la o parte şi i-a strigat îndrăzneţului peste gard: *"Foarte bine!... Felicitări, nea Gheorghe. Ce, nu mai avem voie să avem demnitate?!"*

Figuri legendare ale Aviaţiei Române

MARIANA DRĂGESCU

George GEORGESCU

Lt. Av. (r) Mariana Drăgescu, *"o figură emblematică a aviaţiei române"*, după cum a caracterizat-o generalul aviator Ion Dobran, este ultima supravieţuitoare a celebrei *"Escadrile Albe"* care a constituit subiectul unui film artistic coproducţie româno-italiană din timpul războiului şi al unui film documentar realizat anul acesta de regizorul Şerban Creangă. După ani grei în care a trăit drama capitulării armatei noastre şi a consecinţelor dezastruoase care au urmat, a primit destul de târziu recunoaşterea ei ca ofiţer al Armatei Române, fiind decorată cu Ordinul *"Steaua României"* în grad de Cavaler.

Astăzi, nonagenara aviatoare a fost redescoperită după o uitare de care se face vinovat în primul rând regimul comunist care şi-a marginalizat eroii, în cazul în care nu i-a decimat în lagăre de muncă şi închisori cu regim de exterminare, dar şi guvernele care s'au perindat la cârma ţării după evenimentele din Decembrie. Locuieşte în Bucureşti, este în atenţia mass-media, dă interviuri şi îşi povesteşte amintirile din timpul celui de-al Doilea Război Mondial la care a participat alături de alte aviatoare nu mai puţin celebre: Smaranda Brăescu, Nadia Russo, Virginia Thomas, Virginia Duţescu, Victoria Pocol, Maria Nicolae şi Eliza Vulcan.

Celebra aviatoare Mariana Drăgescu a văzut lumina zilei la Craiova, la data de 7 Septembrie 1912, într'o familie de militari, tatăl ei fiind colonel în Armata Română iar fratele ei locotenent. A urmat cursurile Facultăţii de Educaţie Fizică din Bucureşti, Şcoala de Echitaţie pe care a absolvit-o în anul 1935, cursurile Şcolii de zbor ARPA şi Şcoala de Pilotaj *"Mircea Cantacuzino"*, obţinând brevetul de pilot în anul 1935.

A avut marea şansă să-l cunoască pe legendarul aviator Antoine de Saint Exupery şi să-i audieze conferinţele pe care acesta le-a ţinut la Academia Română, iar în anul 1938 a participat ca pilot de legătură la manevrele militare dela Galaţi, în urma cărora a fost declarată aptă de a îndeplini misiuni aviatice de război. La absolvirea Şcolii de Aviaţie *"Mircea Cantacuzino"* a obţinut brevetele Gradul I şi II, după care a urmat în anul 1937 cursurile unei şcoli de perfecţionare în zbor fără vizibilitate.

Mariana Drăgescu

În anul 1941, la iniţiativa prinţesei Marina Ştirbei a luat fiinţă *"Escadrila Sanitară"* alcătuită exclusiv din femei pilot, escadrilă care mai târziu va căpăta numele de *"Escadrila Albă"* datorită culorii avioanelor cu cruce roşie pe fond alb pictate pe fuselaj şi pe aripi. Primele componente ale acestei Escadrile au fost Mariana Drăgescu, Virginia Thomas, Nadia Russo şi Virginia Duţescu cooptată ulterior. Erau asimilate gradului de Sublocotenent de aviaţie având soldă corespunzătoare gradului.

În ziua de 21 Iunie 1941 s'a difuzat comunicatul: *"Ostaşi, vă ordon treceţi Prutul"*, iar în zorii zilei următoare România a declanşat operaţiile de eliberare a Basarabiei de sub ocupaţie bolşevică. Escadrila Sanitară a primit ordin să se instaleze la Tecuci pentru a fi în apropierea frontului, iar peste două luni a fost transferată la Tighina. În primele zile ale declanşării luptelor aviaţia româno-germană a reuşit să surprindă la sol şi să distrugă 400 de avioane ruseşti, iar la data de 9 Iulie 1941 oraşul Chişinău a fost eliberat, trupele române atingând Nistrul la 9 Iulie. Între 17 şi 20 Iulie marile unităţi române au străpuns *"Linia Stalin"*, puternic fortificată dincolo de Nistru.

După 3 luni de atacuri viguroase, datorită rezistenţei înverşunate a inamicului, Armata a 4-a Română a înregistrat însă pierderi foarte mari, aproximativ 17 mii de morţi şi 63 de mii de răniţi. Pentru a veni în ajutorul răniţilor care trebuiau salvaţi, în primăvara anului 1942 Escadrila Sanitară este transformată în *"Escadrila 108 Transport Uşor"*, din care făceau parte Mariana Drăgescu, Virginia Thomas şi Nadia Russo, fiind trimise spre Stalingrad, de unde preluau răniţii din linia întâi pe care îi transportau la spitalul din Sinferopol, unde chirurgii operau zi şi noapte, adesea sub tirul aviaţiei de bombardament inamice.

Iarna 1942-43 a fost deosebit de grea, îşi aminteşte Mariana Drăgescu, iar Escadrila 108 a primit noi misiuni. Din formaţie făceau parte acum următoarele femei-pilot: Mariana Drăgescu, Virginia Thomas, Stela Hutanu, Maria Nicolae şi Victoria Pocol. Datorită vieţii aspre de pe front, din motive de sănătate, Nadia Russo a fost nevoită să se retragă primind apoi drept răsplată, după instalarea comuniştilor la putere, o condamnare de şapte ani de închisoare pentru vina de a fi contactat ofiţeri americani.

În toată perioada celui de-al Doilea Război Mondial, *"Escadrila Albă"* a salvat peste 1.500 de ofiţeri şi soldaţi grav răniţi în luptele din prima linie a frontului. În luptele din Vest, după retragerea celorlalte femei-pilot, Mariana Drăgescu a rămas singură în cadrul *"Grupului 2 Observaţii"*, mergând până la Viena. În total, în serviciul comandat ea a zburat peste 2.200 ore de zbor, pe 15 tipuri de avioane. În anul 1980 a fost recunoscută de Federaţia Internaţională a Femeilor Pilot şi cooptată în rândul membrelor acestei Federaţii, fiind invitată permanent în Prezidiul Congreselor anuale din Franţa, Anglia, Italia şi Germania, alături de alte personalităţi binecunoscute pe plan mondial.

După încheierea războiului, Mariana Drăgescu a funcţionat ca instructor de zbor la Şcoala de Aviaţie de lângă Braşov, din anul 1954 până în anul 1957, când a fost concediată de o şefă de cadre comunistă, care i-a adus la cunoştinţă decizia cu un zâmbet ironic pe buze.

Pentru prodigioasa ei activitate de pilot militar a obţinut numeroase decoraţii române, germane şi italiene: *"Vulturul German"* (1941), Crucea *"Regina Maria"* (1942), Ordinul *"Virtutea Aeronautică de Război"* clasa *"Crucea de Aur"* cu baretă şi înaltul Ordin *"Steaua României"* în grad de Cavaler. Din partea Asociaţiei Piloţilor Veterani Francezi a primit o Diplomă de recunoaştere a meritelor ei.

Dintre toate femeile pilot care au participat activ la cel de-al Doilea Război Mondial, Lt.Av.(r) Mariana Drăgescu este ultima care a rămas în viaţă pentru a ne reaminti epopeea femeilor aviator române care au luptat cot la cot cu bravii ofiţeri şi ostaşi ai armatei noastre la teribilele încleştări ale Conflagraţiei care a cuprins la timpul respectiv toate continentele. Personalitatea ei a fost în mod superb descrisă de către V. Firoiu în cartea sa intitulată *"Amazoanele cerului"*: *"Mariana a fost şi a rămas aviatoarea-model de corectitudine, exprimând prin fiecare acţiune educaţia şi năzuinţele ce o stăpâneau: conştiincioasă, excluzând vedetismul, devotament total pentru zbor, atrăgătoare prin naturaleţea şi modestia ei proverbială"*.

Se cuvine să-i urăm din toată inima acestei legende vii a aviaţiei noastre militare: *"Să trăiţi Doamnă Locotenent Av.(r). Bunul Dumnezeu care v'a ocrotit până la această venerabilă vârstă să vă aibă în paza Lui, deoarece Dvs. aparţineţi patrimoniului nostru naţional. Prin exemplul de curaj şi devotament pe care l-aţi dat pe cele două fronturi, v'aţi câştigat pe merit un loc în galeria eroilor Patriei, alături de toţi cei care au luptat pentru reîntregirea ţării neprecupeţindu-şi viaţa"*. Din păcate, mulţi, prea mulţi au căzut jertfă pe altarul nemilosului Zeu Marte, care a secerat mii de vieţi ale bravilor noştri ostaşi care s'au înfrăţit în glia strămoşilor din veac.

DIES NATALIS TRAIANI
Deva
18 Septembrie 2004

Motto: Popor român precum mergi şi te împărtăşeşti cu sângele Mântuitorului (tot) astfel împărtăşeşte-ţi sufletul tău cu reamintirea trecutului.
-Eminescu-

Informăm că această manifestare culturală (a 15-a de felu-i în tot atâţi ani la rând din 1990 încoace) - dedicată aniversării a 1951 de ani dela naşterea, la 18 Septembrie 53 î. C., în Italica (azi Santiponce, Spania), a ***Întemeietorului*** - adjectiv care justifică pe deplin desemnarea, în mod simbolic, a numelui de ***"Ziua Bunei Vestiri a Neamului Românesc"***, pentru aceea (de 18 Septembrie) a naşterii Împăratului TRAIAN - Neamului Românesc, Împăratul TRAIAN - a inclus două premiere naţionale de excepţie, şi anume:

(i) intonarea, la deschiderea programului, imediat după imnul nostru naţional, a imnului Europei în limba latină - ***Hymnus Latinus Unionis Europaeae***, având următorul text:

EST EUROPA NUNC UNITA
EST EUROPA NUNC UNITA
ET UNITA MANEAT;
UNA IN DIVERSITATE
PACE MUNDI AUGEAT.

SEMPER REGANT IN EUROPA
FIDES ET IUSTITIA
ET LIBERTAS POPULORUM
IN MAIORE PATRIA.

CIVES, FLOREAT EUROPA,
OPUS MAGNUM VOCAT VOS.
STELLAE SIGNA SUNT IN CAELO
AUREA, QUAE IUNGANT NOS.

- care a fost cântat de corul elevilor Liceului de Muzică şi Artă Sigismund Toduţa din Deva, dirijat de profesorul Nicolae Icobescu. Precizăm că debutul imnului a avut loc în 5 Octombrie 2003 la Viena, ca apoi în 10 Decembrie 2003 acesta să fie cântat, tot în Viena, în *"premieră diplomatică"*, adică de 28 ambasadori, la sediul local al Comisiei Europene.

(ii) prezentarea, în final, a unui monumental film documentar - la a cărui realizare, sponsorizată de Uniunea Europeană, şi-au dat concursul nu mai puţin de şase ţări, adică Spania, Germania, România, Siria, Iordania şi Italia -, intitulat ***"TRAJANO, Emperador de Roma"***, având ca obiectiv evocarea domniei Împăratului TRAIAN din perspectiva semnificaţiei ei pentru actualul proces al integrării europene, definită prin următoarele cuvinte extrase chiar din proiectul filmului: *"The documentary shows that the emperor Trajan became the symbol of the united European nations of that time and might be perceived as the European Union predecessor"*.

Menţionăm că programul aniversar (desfăşurat în Sala Mare a Casei de Cultură *"Drăgan Munteanu"* din Deva), pentru care Consiliul Local Deva, în calitate de coorganizator al evenimentului aniversar, a alocat generoasa sumă de 60 de milioane lei, a cuprins, pe lângă aceste premiere, referatele *"Ulpia Traiana Sarmizegetusa - întemeierea şi istoricul cercetărilor arheologice"* şi, *"Traian şi Dacia - noi şi Traian"*, susţinute, primul de Dr. Adriana Pescariu, iar al doilea, de autorul prezentelor rânduri.

Cât privesc tradiţionalele festivităţi aniversare din faţa statuii Împăratului - începătenite în Deva deodată cu inaugurarea, la 13 Noembrie 1999 în Piaţa Unirii, a monumentului statuar -, menţionăm că ele s'au limitat anul acesta - datorită desigur şi *"tumultului electoral"* din toamna trecută care va fi umplut *"până la refus"* agenda priorităţilor politice (!?) a autorităţilor locale - la ultima parte din repertoriul lor, adică la obolul de flori oferit de noi în fiecare Septembrie acelui Traian pe care Samuil Micu plin de filiala iubire românească l-a numit *"SĂDITORUL şi PĂRINTELE Românilor"*.

Corneliu STAN, M. Sc.

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să facă o donaţie (plătind abonamentul) la ziarul "Cuvântul Românesc", pot trimite banii în valută naţională numai prin Mandat Poştal la adresa
Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"
Dl. Dumitru Arnăutu, Str. Aleea Poiana Munteluı
Bloc OD 3, Sc. 4, Et. 7, Apt. 151
Bucureşti, Sect. 6, România
Tel: 746 46 59

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

TOLERANȚĂ ȘI CONVIEȚUIRE ÎN TRANSILVANIA SECOLELOR XVII-XIX

Coordonator Ioan Vasile Leb,

Cluj-Napoca, Editura Limes, Presa Universitară Clujeană, 2001, 408 p.

Pr.Gh. NAGHI

Ne-a parvenit a doua contribuție meritorie a teologilor universitari clujeni în care se găsesc referatele susținute la conferința internațională cu titlul de mai sus, desfășurată la Cluj-Napoca, în cadrul proiectului mai larg al cărui titlu ni-l reamintim, ***"Teologie și cultură transilvană în contextul spiritualității europene, în secolele XVII-XIX"***, - volum prezentat tot aici, în ***"Cuvântul Românesc"***, din Canada, 2002, XXVIII, Nr. 302, Aprilie, p. 13. Lucrarea de față încearcă identificarea de puncte comune pe care spiritualitatea transilvană le are cu cea europeană. Volumul este bilingv, partea primă în limba română, cea a referatelor și partea a doua este traducerea lor într'o limbă de circulație, importantă pentru cercetătorii interesați de cultura românească.

După mesajul inaugural al Părintelui Prof. Dr. **Ioan I. Ică (Sr.)** cu caracterizarea Transilvaniei de laborator al toleranței și conviețuirii ca realitate dorită de Dumnezeu în șansa unui dialog care îmbogățește, volumul este deschis de **PETROS VASSILIADIS** despre ***Reconciliere și toleranță dintr'o perspectivă ortodoxă*** (p. 15-26) cu propunerea unei noi mărturisiri creștine autentice. Întrebarea se pune asupra a ceea ce înțelege autorul prin *"participarea necondiționată... la demnitatea arhierească, împărătească și profetică a slujirii și la realizarea comuniunii genuine (inițiale) a bărbaților cu femeile"*. **IOAN TULCAN** dezvoltă ***Dimensiunea reconciliatoare a mântuirii în Hristos și relevanța ei în lumea de astăzi*** (p. 27-34) în care recomandă contra disoluției spirituale, înlocuirea urii cu iubirea iar pentru înlăturarea suficienței, a neînțelegerilor, atribuirea unui rol determinant Bisericilor în ideea unei reconcilieri și împăcări. Să revenim la împăcarea mântuitoare adusă de Iisus Hristos, propune autorul în încheiere. **JOSE RAMON VILLAR** aduce cuvântul despre ***Toleranță și libertate religioasă dintr'o perspectivă catolică*** (p. 35-43) mărturisind că toleranța dintre oameni nu înseamnă nici un fel de indiferență față de adevărul convingerilor religioase. Toleranța și adevărul religios sunt două teme diferite. Cuvântul lumii protestante este prezentat de **ADOLF MARTIN RITTER**, în ***Antitrinitarii din timpul Reformei și problema toleranței*** (p. 44-53) care reliefând intoleranța lui Calvin în contrast cu Castellio, inițiatorul mișcării toleranței moderne pentru libertatea credinței îndeamnă la reflecții și înlăturarea greșelilor înaintașilor. Iar **FRIEDRICH HEYER** se referă la ***Influența lui Johann Adam Möhler asupra Ortodoxiei*** (p. 54-60) care propune îndepărtarea Ortodoxiei de interpretarea greșită möhleriană a antropologiei lutherane. **IOAN ICA (Jr.)** ne introduce în ***Reflecții filosofice și teologice asupra ideii de toleranță*** (p. 61-66) și după o scurtă dar temeinică analiză a intoleranței - toleranței, propune un echilibru între fidelitatea față de credința proprie și deschiderea față de alții, un nou dialog dintre gândire și acțiune. Revenind pe plaiurile proprii, **MIRCEA BASARAB** dezvoltă un subiect care va presupune o nouă relație interumană de îngăduință abordând ***Unitismul transilvan între toleranță și emancipare*** (p. 67-89) în care rediscută două documente: Actul unirii (1698) și Memoriul lui Inochentie Micu Klein (1745) demonstrând, în final, falsitatea celor care i-au determinat pe Români să îmbrățișeze Unirea. Cele promise se vor realiza, în parte, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, după multe lupte, perseverență și sacrificii. Tot un subiect asemănător abordează și **MIHAI SASAUJAN**, în ***Problematica toleranței confesionale în Imperiul Habsburgic în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea*** (p. 90-100) în care autorul arată că în vremea Mariei Tereza nu se poate vorbi de toleranță religioasă fiindcă ea vedea singură Biserica Catolică mântuitoare. Pentru ea toleranța a însemnat indiferență condamnabilă. Totuși în unele cazuri, unora li s'a permis sau acceptat o anumită libertate religioasă. Autorul se referă în mod special la statutul Sârbilor emigrați în Imperiu (1691) apoi a ortodocșilor din Bucovina, iar în ceea ce privește pe Românii din Transilvania, ei s'au bucurat de libertate religioasă publică doar după 1761. **ALEXANDRU MORARU** se oprește la patru ***Personalități transilvane din secolele XVII-XIX, pildă de conviețuire și toleranță*** (p. 101-115), adică: Mihai Halici, Ștefan Bergler, Ladislau Bruz și Aaron Chorin. **STELIAN TOFANA**, în ***Mitropolitul Simion Ștefan și opera sa între "toleranță" și intoleranță religioasă, politică și culturală în Transilvania secolului al XVII-lea*** (p. 116-131) remarcă ostenelile mitropolitului într'o lume ostilă, plină de nenumărate piedici care au frânat lucrarea sa misionară între ardeleni. Intoleranța calvină a dus la necontenite lupte interioare pentru păstrarea credinței și a identității naționale. **IOAN CHIRILĂ**, expune ***Problema toleranței în Transilvania în perioada iosefină*** (p. 132-137), remarcând principala realizare a edictului de toleranță (1781) unificarea ortodocșilor și a greco-catolicilor în planul luptei de emancipare națională. **DOREL MAN**, se oprește la ***Tipărituri românești transilvănene în sprijinul bunei conviețuiri*** (p. 138-141) amintind câteva iar **WOLFGANG WUNSCH** prezintă ***Ideea de toleranță din perspectivă săsească ardelenească*** (p. 142-149). **VASILE STANCIU**, consecvent, se ocupă tot de muzica bisericească, reușind în ***Situația învățământului muzical bisericesc din Transilvania în secolul al XVIII-lea*** (p. 150-155), să reamintească 11 manuscrise muzicale la Mânăstirea Neamț, din secolele al XVI-lea și patru dascăli de muzică bisericească în Transilvania secolului al XVIII-lea. Coordonatorul volumului **IOAN VASILE LEB**, se oprește la ***Șaguna-Kuzmány. Un moment din relațiile ortodoxo-evanghelice dintre Sibiu și Viena în secolul al XIX-lea*** (p. 156-163) publicând schimbul epistolar, din 1858, dintre Șaguna și profesorul vienez. Este benefică traducerea lor din limba germană - pe atunci cu caractere gotice - și mai ales însoțirea lor cu note explicative. Tot la aceeași păstorire se oprește și **VALER BEL** în ***Misiunea socială a Bisericii în concepția Mitropolitului Andrei Șaguna (1808-1873)***, reliefând valoarea excepțională a păstoririi lui în Ardeal. Lui Șaguna i se datorează buna organizare și funcționare a Bisericii Ortdoxe datorită concepțiilor sale încetățenite în special prin *Statutul Organic* sau cum afirma Octavian Goga un fel de *"magna charta"* a organizării bisericești a Românilor. Îl reîntâlnim din nou pe cercetătorul **ALIN MIHAI GHERMAN** cu ***Samuil Micu Clain și literatura patristică*** (p. 172-179) ale cărui pagini erudite constituie o contribuție de îmbogățire a culturii române. Nici acest articol nu face excepție fiindcă abordează un subiect neglijat, intenționat, de istoriografia trecută orientată asupra aspectelor laice ale Școlii Ardelene. Monah de vocație, la accentuarea politicii antimonahale a lui Iosif al II-lea, Samuil Micu răspunde cu această aprofundare a multor traduceri din literatura patristică dedicată vieții monahale, omiliilor, misticii, preponderent răsăritene devenind primul traducător modern din cultura noastră. Volumul se încheie cu **IOAN BIZĂU** care scrie despre ***Toleranța iluministă între utopie și realitate. Triodul întemnițat*** (p. 180-202) unde remarcă intoleranța din istoria omenirii manifestată prin cruzimi care au dezonorat umanitatea. Profund și elegant, autorul dă și soluția pentru îndreptare: ***"Pe toate le pot în Hristos, Cel Ce mă întărește"*** (Filip. 4, 13) după Sf. Apostol Pavel. Precizează și specificul iluminismului transilvănean întrupat în emancipare națională și confesională. Rediscută ostilitatea lui Petru Maior față de Unire.

Consemnăm cu bucurie plasarea notelor bibliografice la subsolul paginii, atitudine științifică benefică care ușurează munca cercetătorului. Lecturând materialul expus, ajungem la concluzia identică cu a îngrijitorului ediției, Părintele Prof. Univ. Dr. Ioan Vasile Leb, Decanul Facultății de Teologie din cadrul Universității clujene: *"se poate constata vocația europeană a acestor meleaguri ca și deschiderea ecumenică a locuitorilor ei"*. Toate în baza unor expuneri științifice interpretative de înalt nivel academic. Poate fi considerată o contribuție științifică importantă din care cercetătorii străini pot lesne să constate ingeniozitatea și viziunea europeană care cinstește școala și cercetarea românească.

INSTITUTUL FUNDENI LA 45 DE ANI

Vineri, 15 Noembrie în aula Institutului de cardiologie *"C.C. Iliescu"* a fost lansat volumul *"Spitalul Fundeni - istorie, destine"* scris de doctorii Dora Petrilă și Martin S. Martin, apărut la Editura HUMANITAS, 2004. *"Saga acestui spital* - a spus Gabriel Liiceanu - *este și o enormă frescă socială, pe fundalul căreia se înfruntă competența medicală cu activismul politic"*, amintindu-ne monstruozitatea acelei *"capcane a istoriei"* în care ne-a fost dat să trăim, marcând, inevitabil și destinele oamenilor care au făcut faima medicală a Fundenilor. Urmând la microfon, Andrei Pleșu a destins brusc atmosfera, alegând să vorbească nu ca prieten al autorilor sau al editorului, nu ca pacient al acestui spital, ci ca... șofer de *"Trabant"*, stârnind hohote de râs și aplauze la scena deschisă prin elogiile hiperbolice aduse acelei *"minuni tehnice"*, dar sfârșind prin a sublinia precaritatea dotărilor tehnice ale Spitalului Fundeni, *"un <Trabant> pe care, datorită calităților D-voastră - prietenii mulți pe care îi am aici - l-ați făcut să funcționeze ca un <Mercedes>"*.

Prof, dr. Irinel Popescu, directorul medical al Institutului Clinic Fundeni, care semnează și *Introducerea* volumului lansat, a vorbit cu multă căldură despre cei 45 de ani de existență ai marii unități spitalicești, evocându-i pe cei care i-au stabilit reputația de elită medicală mereu novatoare și elogiind efortul documentar și talentul literar al autorilor.

D-na doctor Dora Petrilă și-a legat pentru a doua oară viața de Spitalul Fundeni, prin această carte tulburătoare și adevărată, care - ne-a mărturisit - *"a stârnit de pe acum și puternice adversități"*. Cei din aula Fundenilor știau mai mult ca sigur sursele adversităților, iar cei care vor citi cartea le vor identifica lesne. Oricum, când vor deveni publice, vor deveni și ridicole.

"Toate dimensiunile acestei cărți pot încăpea într'una singură: afecțiunea" - ne-a mărturisit dr. Martin Constantinescu, devenit peste Ocean - unde și-a construit, aproape dela capăt, o nouă carieră medicală de succes - Martin S. Martin. Trimiterea pe care a făcut-o, la acel ocean încărcat de dragoste, care este *"Solaris"* al lui Tarkovski, păstrător al tuturor amintirilor noastre și având misterioasa și blânda forță de a ni le restitui - spune totul despre afecțiunea pe care autorii o poartă oamenilor lângă care au lucrat și oamenilor pentru care au lucrat în oceanul de pasiuni, de înfrângeri și de triumfuri, de generozitate și de meschinărie, de bucurie și de amărăciune - oceanul Fundeni, atât de viu în această carte asupra căreia vom mai reveni.

Mihai CREANGĂ

DELA EMIL CIORAN,

EXERCIȚIU DE "PLICTIS" RODITOR

Un stil de înțelepciune amară din gândirea unui maestru "rău": Editura italiană Adelphi a publicat recent o culegere de interviuri și conversații ale scriitorului român, sub titlul *"Un apolide metafisico"* (Un apatrid metafizic), notează cotidianul *Il Manifesto*, într'un articol semnat de Emanuele Trevi.

Născut în 1911, a apucat să fie la timp cetățean al Imperiului Habsburgic. Odată ajuns în Franța, la jumătatea anilor '30, datorită unei burse de studii niciodată onorate prin studii universitare reale, Cioran, la fel ca numeroși alți Români mari din secolul al XIX-lea (dela prietenul său Ionesco până la Băncuși) va evita cu grijă să revină în țară.

Dar nu este suficientă o ședere departe de casă, fie ea lungă cât o viață, pentru a face dintr'un om un apatrid autentic. Lui Cioran îi place să se întoarcă, în conversațiile sale, chiar și la intuiția de a scrie în franceză, idee ce l-a străfulgerat brusc, în 1947, în cursul unei vacanțe în Normandia, în timp ce încerca să-l traducă, supremă ironie, pe Mallarme în română.

Doi ani mai târziu, *"Precis de decomposition"* (Editura *"Gallimard"*, Paris, 1949) marchează debutul unei cariere de scriitor și gânditor dintre cele mai controversate și fascinante ale vremurilor noastre. Indiferent de ce este, cult sau modă, influența lui Cioran iradiază din Franța spre Germania, Spania și desigur Italia (Adelphi are deja în catalog alte 12 cărți, printre care și foarte frumoasele Caiete). Tot atât de semnificativă este și indiferența lumii anglosaxone, iar lucrurile nu s'au schimbat în cei zece ani care au trecut dela moartea lui Cioran.

Desigur, ideile acestui scriitor au puține posibilități de a prinde rădăcină în mediile culturale marcate de laicism, empirism și raționalism *"progresist"*. Gândirea lui Cioran, încă înainte de a fi una anti-istorică, sau o gândire conservatoare, sau mai rău nihilistă, este o gândire a plictisului și amărăciunii de a exista ca fruct al plictisu-

Interviu cu pictorul Ştefan BUŢURCĂ, realizat de Gabriela BIDU

- La 53 de ani împliniţi aveţi deja o biografie artistică consistentă şi bine definită ce acoperă peste trei decenii. Pentru început v'aş ruga să ne vorbiţi despre momentul opţiunii pentru pictură şi despre etapele esenţiale ale carierei D-voastră?

- Într'adevăr au trecut 30 de ani dela absolvirea Institutului de Arte Plastice din Iaşi, moment aniversat în 3 Septembrie 2004 la Galeriile de artă *"Gh. Petraşcu"* din Tecuci, de o amplă expoziţie de autor cu 200 de lucrări de pictură în ulei şi de lansarea unei monografii *"Viaţa ca un portret, Ştefan Buţurcă"* a criticului de artă Valentin Ciucă. Opţiunea pentru pictură am făcut-o în ultimii ani de liceu şi aceasta s'a concretizat în momentul intrării la facultate. Am expus încă din anii studenţiei, debutând cu prima expoziţie personală la Tecuci în 1972, iar de atunci am deschis 30 de expoziţii în ţară şi una în Republica Moldova. În 1975 am debutat la Saloanele U.A.P. din România - Filiala Galaţi, unde am expus permanent până în 1984. Am participat la diverse expoziţii de grup, colective, omagiale, cu caracter republican şi internaţional. Esenţiale pentru cariera mea au fost şi cele şase expoziţii personale deschise în Bucureşti, prima manifestare având loc la Galeria Eforie în 1982. Atenţia acordată de publicul bucureştean, de critica de specialitate şi ecourile din presă au stârnit un oarecare interes asupra operei mele, care a contribuit, aşa cum aţi spus şi D-voastră, la definirea biografiei mele artistice. De asemeni poate fi menţionat că în 1996 sunt primit ca membru stagiar al U.A.P. din România - Filiala Bucureşti, secţia pictură, titularizându-mă în anul 2000.

- Din câte cunosc activitatea D-voastră de creaţie şi cea expoziţională a urmat un ritm susţinut şi destul de alert, atât în zona Moldovei unde trăiţi şi lucraţi, cât şi în Capitală. Care sunt criteriile după care vă organizaţi expunerile şi fireşte ce aţi urmărit prin expoziţia de faţă, care trebue să recunoaştem este destul de amplă.

- Întotdeauna am căutat să împletesc activitatea de creaţie cu cea expoziţională. Cu alte cuvinte îmi gândesc şi îmi planific orice expoziţie, rezervându-mi timp suficient pentru ducerea la îndeplinire a scopului propus. În general sunt un tip meticulos care îmi studiez din timp fiecare mişcare pentru o viitoare manifestare personală, îmi pregătesc lucrările astfel încât tot ansamblul expoziţional să fie ca un rotund. Consider că artistul la orice ieşire în public trebue să fie atent *"cu totul"*, să gândească grupajele de pe simeze, să aibă simţul punerii în valoare a fiecărei lucrări în parte, dar şi a ansamblului. Să nu uităm că de felul cum îşi concepe şi realizează lucrările, de modul cum îşi panotează şi cum îşi prezintă expoziţia în cadrul vernisajului respectiv, depinde şi succesul de ansamblu al manifestării. Expoziţia personală este ca un moment de sărbătoare pentru mine. În lungul travaliu pe care îl întreprind în atelier, mă simt ca un salahor într'un permanent chin al facerii, pentru care sunt implicat total. Emoţia trăită în timpul finalizării unei lucrări, nu este decât o bucurie de moment, dar bucuria totală are loc numai atunci când vezi opera în ansamblul ei, pe care ţi-ai propus-o scopului urmărit. La un moment dat simt nevoia descătuşării, pentru a vedea în ce fază de creaţie mă aflu în comparaţie cu etapele anterioare şi pentru a urmări ce a adus nou pictura mea pe plan evolutiv. Pentru aceasta nu este decât o cale, de a ieşi în public într'o confruntare cu iubitorii de frumos şi specialiştii din domeniu. În expoziţia actuală dela Palatul Suţu cu cele 84 de lucrări, am urmărit să reînnod contactul cu consumatorii de frumos din Capitală, să le transmit noile valenţe expresive din opera mea, acele emoţii degajate în timpul explorărilor întreprinse, având în vedere ruptura făcută dela ultima expoziţie personală din 1998, deschisă la GAMB.

- Calificată aproape unanim ca postimpresionistă, pictura D-voastră sintetizează, în acelaşi timp, destule elemente tradiţionale ale artei româneşti. Ne puteţi detalia câte ceva despre stilul şi tehnica D-voastră?

- Pictura mea degajă o anumită dinamică cromatică şi expresivă, dată de tuşa debordantă ce creează o stare tensională în ansamblul lucrării. Urmăresc permanent un dialog între formă, culoare şi atmosferă, toate tratate într'o revărsare a jocurilor de lumină Pun accent pe forţa constructivă a tabloului, pe impresia de spaţialitate şi adâncime în tablou, printr'un joc de culoare bazat pe expresivităţi armonice şi orhestraţii cromatice, obţinute prin suprapunere şi reveniri pe suprafaţă. Deşi folosesc aceleaşi elemente tradiţionale, specifice artei româneşti în ansamblu, totuşi eu reuşesc să recompun spaţiul plastic, prin noua atmosferă picturală care se degajă atât din tuşa energică, cât şi din acordurile rafinate, încărcate de efecte preţioase - pe care caut să le transmit privitorului. Sunt pe coordonatele postimpresionismului, dar arta mea reuşeşte să exalte ochiul privitorului prin acea gestică a tuşelor cromatice, nervoase, prin culoarea explozivă din zona centrelor de interes care fac trimitere la un mod diferit de exprimare de factură expresionistă. Atât în peisaj, cât şi în celelalte genuri, caut să regândesc compoziţional tabloul, printr'o metamorfozare a realului, obţinută prin selectarea, descopunerea şi recompunerea sa după legile mele proprii, să adaug anumite elemente plastice ansamblului, încât să creez privitorului impresia de altceva, de nou, de nemaiîntâlnit. Trăiesc şi simt un anumit fior, o anumită emoţie în faţa realului - pe care caut să le surprind în tablou cu alte mijloace plastice proprii, încercând să-l fac pe iubitorul de frumos să vibreze pe aceleaşi lungimi de undă cu mine.

Aceste gânduri, cred că şi-au atins în mare scopul urmărit, ţinând cont de interesul manifestat pentru creaţia mea de publicul bucureştean şi nu numai.

- În încheiere v'aş ruga să ne spuneţi câte ceva despre celelalte genuri artistice abordate. Mă refer la grafică, desene, linogravuri, acuarele-guaşe şi ilustraţii de carte.

- Pe parcursul activităţii mele creatoare am abordat şi alte genuri artistice. Miam propus să realizez o serie de expoziţii de grafică care să cuprindă desene din anumite perioade. Nu am reuşit decât o primă manifestare în 1978 intitulată *"Creion şi mână"*: unde am expus: portrete, nuduri, crochiuri de mişcare, schiţe, ilustraţii de carte etc. Acum intenţionez să revin şi cu alte ediţii sub acest generic, cu care ocazie să fac o ordine în mapele mele. Multe din desene sunt cunoscute publicului din cataloagele şi albumele apărute. În monografia scoasă anul acesta sunt cuprinse o selecţie din desenele de referinţă realizate în decursul anilor. Am realizat ilustraţii de carte la opera poetului simbolist Ştefan Petică şi lucrări de linogravură care au făcut obiectul unor expoziţii diverse. În 1989 am deschis prima expoziţie personală de acuarelă-guaşă care a cuprins în marea majoritate lucrări de peisaj şi portret realizate în zona Olăneşti. Tehnica culorilor de apă a fost pentru mine un respiro, prin care să-mi satisfac curiozitatea obţinerii unor expresivităţi cromatice, diferite de cele din tehnica uleiului. Nu sunt adeptul efectelor artificiale, facile, de natură accidentală datorate fluidităţii culorilor. Am pus accent pe strunirea petelor cromatice şi obţinerea unor efecte care au scos în evidenţă nesecata mea plăcere pentru arta culorilor. Lucrările realizate în acuarelă au ceva din expresivitatea şi vibraţia suprafeţelor întâlnite în pictura mea în ulei. Toate aceste tehnici şi genuri abordate, nu sunt decât o completare a activităţii mele pe tărâmul picturii, ele având un rol foarte important în drumul devenirii mele ca artist.

EXPOZIŢII

CAMILIAN DEMETRESCU ÎN ITALIA

"Hierofanie" este un termen creat de reputatul istoric al religiilor şi scriitor român, Mircea Eliade, care semnifică manifestarea sacrului. Conaţionalul său, artistul plastic Camilian Demetrescu, l-a ales ca titlu pentru expoziţia antologică a creaţiilor sale, ce are ca subtitlu: *"Forţa simbolului între speranţă şi nihilism"*, notează cotidianul italian *Il Tempo*, într'un articol semnat de Marina Cepeda Fuentes.

În catalogul expoziţiei, editat de Vallecchi, Demetrescu scrie: *"Toate civilizaţiile istorice umane se bazează pe simboluri, iar a noastră nu face excepţie. Dar această civilizaţie tehnologică, materialistă şi pragmatică este condusă de simboluri degradate, răsturnate. Trăim cufundaţi într'o pădure de simboluri devenite sigle ale puterii economice, politice şi financiare, care nu mai reprezintă condiţia spirituală a omului, ci natura joasă a instinctelor sale alienate, care scapă controlului raţiunii. Simboluri decăzute ale unei civilizaţii care a alterat profund echilibrul interior al omului şi a răsturnat comportamentele sale. Redescoperirea marilor simboluri existenţiale, care conferă vieţii sensul originii sale divine, poate salva încă omenirea de flagelul dezordinii şi al disperării"*.

Camilian Demetrescu, exilat român în Italia, unde trăieşte de peste 30 de ani, nu numai că a descoperit marile simbolistici care dovedesc originea divină a existenţei umane, dar le-a transferat şi în operele sale, mai ales în extraordinarele tapiserii expuse în Basilica di Santa Maria degli Angeli din Roma, şi care au fost realizate de artistul plastic şi de soţia sa, Mihaela.

Cu ţesături şi lână în culori ireale, fire de mătase multicolore şi fir de aur şi argint, precum doi vechi artizani ai sacrului, soţii Demetrescu au elaborat, cu o răbdare de sfânt, în liniştea frumoasei lor case rurale din Gallese, şase mari tapiserii dedicate celor şase Hierofanii ale vieţii (naşterea, botezul, nunta, moartea, munca, sărbătoarea) care vorbesc limbajul etern al simbolurilor, la fel ca frescele şi mozaicurile bisericilor romanice şi care fac parte din perioada figurativă a artistului, ce a început în 1980, după restaurarea unei parohii din apropierea locuinţei sale.

De atunci şi până astăzi căutarea şi apărarea sacrului se află în centrul artei sale. De altfel, Demetrescu se consacră de ani de zile acestei munci, publicând două volume ilustrate sub titlul *"Solstiţiul etern"* şi *"Proverbe de piatră"* asupra analizei unor monumente romanice din Tuscia, Piacenza şi Ferrara, ale căror parcursuri simbolice le descifrează.

Expoziţia antologică, alcătuită din sculpturi, tapiserii şi picturi, care se referă la 35 de ani de artă în Italia, ai lui Camilian Demetrescu, va fi deschisă până la 15 Ianuarie şi este împărţită în două perioade, în două locuri diferite: la Accademia di Romania, ca omagiu adus pământului natal, sunt expuse operele care privesc perioada de artă abstractă dintre 1969-1980; la Basilica Santa Maria degli Angeli sunt expuse tapiseriile, tempera şi sculpturile în lemn din perioada religioasă, începând din 1980 până în zilele de azi.

FASCINAŢIA SUPRANATURALULUI ŞI FORŢA IMAGINII

Eugène Thiebault / Collection Gérard Lévy

În cadrul *"Iunii foto"* la Paris, La Maison Européenne de la Photographie prezintă, până la 6 Februarie 2005, o expoziţie cel puţin suprarealistă. Levitaţie, transfigurări, ectoplasme, zâne sau fantome, *"Al treilea ochi. Fotografia şi ocultismul"* reuneşte într'adevăr 250 elişee uluitoare provenite din arhivele unor societăţi oculte, din colecţii private sau publice.

Organizată de La Maison Européenne de la Photographie din Paris în colaborare cu Metropolitan Museum din New York, această expoziţie îşi propune de-a face cunoscut publicului documente extraordinare atât ca subiect cât şi prin condiţiile în care au fost realizate la sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul celui de-al XX-lea. Deasemenea de-a explica speranţele sau decepţiile pe care le-a suscitat. S-ar putea gândi că aceste fenomene oculte - prin natură ascunse - puteau fi totuşi fotografiate?

Nu se pune întrebarea de-a crede în aceste imagini pe cât de a înţelege mecanismele umane sau fotografice care sunt în joc în aceste experienţe de fotografii oculte.

Expoziţia este divizată în trei părţi: Fotografia spiritelor, Fotografia fluidelor şi Fotografia mediilor.

De menţionat doar câteva titluri ce însoţesc fotografiile expuse: Spiritismul - de William H. Humler şi Dialectica spectrelor - de Frederick Hudson (SUA), Mâna fantomatică - de Charles Richet (Franţa).

Prin aceste curiozităţi fotografice, La Maison Européenne de la Photographie din Paris se bucură în aceste zile de un însemnat număr de vizitatori.

Ilie MIHALCEA

În duh şi adevăr

ROSTUL ŞI PUTEREA RUGĂCIUNII

Sergiu GROSSU

Slăbiciunea reprezintă, neîndoielnic, o tragică realitate a naturii umane, asupra căreia Apostolul Pavel insistă în nenumărate rânduri. *"Dacă e vorba să mă laud* - scrie el Bisericii din Corint -, *mă voi lăuda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea"* (**II Cor., 11. 30**). Între categoriile tipologice, fundamentale ale neputinţei omeneşti, fostul discipol al lui Gamaliel aşează *neputinţa în rugăciune*, căutând să adâncească şi să fixeze cel mai subtil aspect al ei: *ignoranţa*, dat fiind că *"noi nu ştim să ne rugăm cum trebue"* (**Romani, 8. 26**). Ceea ce reiese şi din cererea nesăbuită a fiilor lui Zevedeu, cărora Iisus le-a răspuns: *"Nu ştiţi ce cereţi!"* (**Marcu, 10. 38**)

În situaţia aceasta disperată, intervenţia Duhului Sfânt se vădeşte salvatoare, deoarece ne ajută în slăbiciunea noastră şi Se roagă pentru noi *"cu suspine negrăite"* (a se citi în întregime versetul de mai sus din Epistola către Romani). Rugăciunea adevărată se face prin Duhul Sfânt. El este *"Cel ce dă viaţă"* (**In 6. 63**), care este *"osârduitor"*, în opoziţie cu *"trupul neputincios"* (**Matei, 26. 41**). Din nefericire, noi ne rugăm mai mult în carne decât în duh. Şi cum în rugăciune stăm faţă în faţă cu Dumnezeu, având obligaţia identificării cu El, a ascunderii noastre în El (**Col., 3. 3**), rezultă două situaţii diferite: a) Când în faţa Dumnezeului-Duh stă omul firesc, supus determinismului biologic, avem ca urmare slăbiciunea: *"Nu ştim să ne rugăm cum trebue"*, sau *"Nu ştiţi ce cereţi"*. b) Dimpotrivă, când în faţa Dumnezeului-Duh stă omul duhovnicesc, care se roagă *"în duh şi în adevăr"* (**Ioan, 4. 23**) avem, ca urmare, puterea, conform promisiunii: *"Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi afla; bateţi şi vi se va deschide"* (**Luca, 11. 9**).

Abia acum putem spune că am atins intensitatea maximă a existenţei noastre, trăind *"în duh"* şi rugându-ne *"în duh"*. Dela starea de slăbiciune, de ignoranţă, dela acel jenant *"nu ştiţi ce cereţi"* iată-ne ajunşi la starea de putere, de ştiinţă, de claritate. Datorită cui? Datorită Duhului Sfânt, care ne ajută în slăbiciunea noastră prin faptul că *"vine în ajutor slăbiciunii noastre"* şi Se roagă pentru noi *"cu suspine negrăite"*. Prin mijlocirea Duhului Sfânt, noi ştim *cum* trebue să ne rugăm şi *ce* trebue să cerem, întrucât cunoaştem lucrurile adânci ale lui Dumnezeu (**I Cor., 2. 10**).

Să vedem *de ce* Duhul mijloceşte pentru noi *"cu suspine negrăite"* şi care este cauza lor. Duhul suspină, ne învaţă Evanghelia, şi suspinele Lui sunt *"negrăite"*, ceea ce înseamnă că rugăciunea se cade să fie un *suspin negrăit*: rugăciunea de taină, netrâmbiţată, făcută *"în ascuns"*. Duhul suspină din cauza *năzuinţei*; iar *"Cel ce cerceteză inimile ştie care este dorinţa Duhului, căci, după Dumnezeu, El se roagă pentru Sfinţi"* (**Romani, 8. 27**). Cu alte cuvinte, mijloceşte pentru sfinţire, pentru trecerea noastră dela starea firească la cea duhovnicească: dela materie la spirit. De aceea, Duhul suspină ori de câte ori ne vede slăbiciunea şi prăbuşirea în neputinţă, când *"nu ştim să ne rugăm cum trebue"*, cum să vorbim cu Tatăl, ce să-I spunem sau să-I cerem. Căci în vasul nostru lăuntric există impurităţi, rămăşiţe ale eului îndărătnic, rebuturi, stârvuri. Or, aşa cum ne avertizează Domnul, *"unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii"* (**Matei, 24. 28**). Şi stârvurile acestea interioare fac să se adune vulturii gândurilor şi simţămintelor ucigaşe, care ne stinghereşc în rugăciune şi determină, până la urmă, slăbiciunea noastră. Nu mai suntem exclusiv *"în duh"*, cum ni se sugerează, ci suntem *şi* în carne, oscilând între două poluri opuse, antagoniste.

În momentul rugăciunii noastre aproximative, cu vădite carenţe de împlinire, intervine lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt, *"mijlocirea"* Lui, prin opera de curăţire a sufletului de toată zgura păcatelor, de toate spurcăciunile cuibărite în noi de-a lungul anilor de credinţă îndoielnică, de toate compromisurile şi apostaziile noastre cotidiene (**1 Petru, 1. 22**). Curăţindu-ne *"prin ascultare de adevăr"*, purificându-ne prin mijlocirea Duhului, ajungem să ne unim cu Dumnezeu, ca unii care neam născut din El, închinându-ne Lui nu de pe muntele trufiei şi al înţelepciunii omeneşti, nici în Ierusalimul unor idealuri ieftine, pieritoare, ci închinându-ne - aşa cum procedează adevăraţii închinători - *"în duh şi în adevăr"* (**Ioan, 4. 21-24**).

* * *

Vinovăţia noastră faţă de Dumnezeu se manifestă în special prin sterilitatea automatismului religios care caracterizează pe foarte mulţi din creştinii zilelor noastre; care îşi imprimă amprenta pe toate manifestările unei credinţe formaliste, anulând astfel mesajul lansat spre cer în lauda sau în cererea adresată Atotputernicului. Biblia subliniază cu tărie că sunt şi rugăciuni inutile, neascultate, care nu străbat până Sus, la scaunul Îndurării: *"Atunci vor striga către Domnul, dar El nu le va răspunde şi în vremea aceea Îşi va ascunde faţa Sa dela ei, din pricina faptelor lor cele rele"* (**Miheia, 3. 4**). De ce acest *refuz* implacabil din partea lui Dumnezeu? *"Şi mi-a zis Domnul: Vezi fiul omului? Nu i-a ajuns casei lui Iuda să-şi facă astfel de urâciuni, ca acele pe care le fac aceştia aici, ci au umplut şi ţara de necredinţă, îndoit mâniindu-Mă..."*. De unde sentinţa: *"Chiar de ar striga ei cu glas mare la urechile Mele, nu-i voi auzi"* (**Iezechiel, 8. 17-18**). Până şi o purtare culpabilă în viaţa de familie poate împiedica rugăciunea: *"Voi, bărbaţilor, trăiţi înţelepteşte cu femeile voastre (...), aşa încât rugăciunile voastre să nu fie împiedicate"* (**I Petru, 3. 7**).

Cert este că *"Domnul Se ţine departe de cei nelegiuiţi, dar ascultă rugăciunea celor drepţi"* (**Pilde, 15. 29**). Altfel spus, *"ochii Domnului"* se îndreaptă *"spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor"* (**Ps. 33, 14**). De ce? Din următoarele considerente (pe care ar trebui să le respectăm şi noi):

- Cei drepţi se roagă în adâncă *smerenie*: *"Şi în strâmtorarea sa, el a căutat faţa Domnului Dumnezeului Său şi s'a smerit foarte (...). Iar dacă s'a rugat, Dumnezeu l-a auzit şi i-a ascultat rugăciunea..."* (**II Cron. 33, 12-13**).

- Rugăciunea să fie făcută din toată inima, *"întru adevăr"*: *"Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă întru adevăr"* (**Ps. 144, 18-19**).

- La baza rugăciunii să stea îndeplinirea comandamentelor divine: *"Rupeţi lanţurile nedreptăţii, dezlegaţi legăturile jugului, împarte pâinea ta cu cel flămând, adăposteşte în casă pe cel sărman (...); atunci vei striga şi Domnul te va auzi; la strigătul tău El va zice: Iată-Mă!"* (**Isaia, 58. 6-9**).

Concluzia? Este simplă de tot. Să fim ai lui Iisus şi să rămânem în El: *"Dacă rămâneţi în Mine şi cuvintele Mele rămân în voi, cereţi ceea ce voiţi şi vi se va da vouă"* (**Ioan, 15. 7**). Amin.

(din vol. *"Cărticica treptelor"*, aflat în lucru la Ed. *"Oastea Domnului"*)

PRIN CULTURA BIBLICĂ
-LA MARILE ILUMINĂRI-

Eseu

Prof. Nicolae RĂGAN

Există preocuparea învăţământului românesc de îmbunătăţire a disciplinelor şcolare, din păcate însă, pe linia conceptelor religioase se fac paşi şovăielnici şi timizi. Poate că uneori uităm că Mircea Eliade a fost român. Şi încă unul din cei mai remarcabili istorici ai religiilor. E adevărat că orele de religie contribuie cât de cât la evoluţia spirituală a elevului, dar ele se focalizează mai ales pe unele paremii (care uneori se dovedesc silogisme şchioape), pe anumite canoane bisericeşti, acţiuni de spovedire şi împărtăşanie la anumite perioade şi cam atât. În Sodoma timpului în care trăim, când mass-media şi în special unele posturi de televiziune promovează trivialitatea şi falsele pudicităţi, cultura biblică, unica dimensiune etică cu forţă generatoare permanentă, nu beneficiază de o consistentă şi interesantă exercitare.

Este nevoie de noţiuni solide, perene care fixate în conştiinţa tânărului îl echilibrează în propria-i ursită, oferindu-i prilejul şi posibilitatea unei autentice revelaţii de conştiinţă. Tocmai de aceea ne-am apropiat cu deferenţă de câteva noţiuni necesare să se înrădăcineze la elevii şi studenţii noştri care fără îndoială ar fi recunoscători să aibă de-a face cu cea mai veche şi profundă disciplină care este religia. Biblia a fost mereu izvorul de apă vie care a însufleţit energiile umane şi s'a constituit în călăuză pe drumurile destinului. Încercăm mai jos să proiectăm asupra celor care încă se mai îndoiesc, unele noţiuni benefice şi relevante, care pot constitui exemple, chiar şi modeste în perspectivă privind îmbunătăţirea conţinutului religios din cărţile de religie:

CREDINCIOS

În ceea ce priveşte existenţa lui Dumnezeu şi a lucrurilor spirituale, toată lumea crede. Unii *"cred că da"*, alţii *"cred că nu"*. Există o credinţă pozitivă şi o credinţă negativă. Aceste două forme ilustrează hotărârea interioară pe care a făcut-o fiecare dintre noi în problema lui Hristos. Terminologia Bibliei restrânge această folosire a termenului, categorisindu-i ca şi credincioşi doar pe aceia care au o credinţă pozitivă şi şi-şi reaşează priorităţile vieţii în funcţie de existenţa lui Dumnezeu. Atunci când este veritabilă, credinţa creştină duce la schimbarea radicală a vieţii, la *"primirea DUHULUI SFÂNT şi la slujirea faţă de Dumnezeu şi faţă de semeni"*.

"UMBLAREA ÎN LUMINĂ"

Noţiunile de *"lumină"* şi *"întuneric"* aparţin limbajului universal al simbolisticii religioase, fiind în general folosite cu aceleaşi corespondenţe semantice. În Noul Testament, Dumnezeu declară că îl va face pe Fiul Său să fie *"lumina neamurilor"* şi *"să ducă mântuirea până la marginile pământului"*. În Faptele Apostolilor, Pavel şi Barnaba folosesc simbolul luminii pentru a numi propria lor slujire - *Fapte 13:46, 47 cf. Fapte 26:18, 23.* Apostolul Pavel le scrie Corintenilor despre *"lumina Evangheliei slavei lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu"* şi despre *"lumina cunoştinţei slavei lui Dumnezeu pe faţa lui Hristos"*. (2 Cor. 4:4 6)

Din punct de vedere moral, lumina este puritate şi sfinţenie.

De exemplu pasajul din *Isaia 5:20* ne spune că locuitorii lui Iuda erau aşa de pervertiţi moral încât ajunseseră să numească *"răul bine, şi binele rău"*.

COSMOGONIA BIBLICĂ

Biblia ne spune că stelele cerului sunt numărate de Dumnezeu şi că fiecăruia i s'a dat un nume (Ps. 147,4)

Multe din numele acestor stele s'au pierdut în decursul istoriei.

În prezent există aproximativ doar 100 de nume străvechi pe care le putem culege din documentele scrise în limbile arabică şi ebraică.

Astronomii de azi folosesc numirile străvechi fără să se mai gândească la semnificaţiile lor. Numele stelelor sunt pomenite pe ici pe colo în pasajele Bibliei deşi uneori traducerea lasă de dorit, în *Iov 9:9* ash este Arcturus (Ursa Mare) kimah sunt Pleiadele. Despre Orion şi despre Cloşca cu pui ni se vorbeşte şi în *2 Împăraţi 23:5* şi în *Amos 5:8*, şi în alte pasaje.

SCRIEREA MASORETICĂ

Toate manuscrisele vechi ale Bibliei conţin pe fiecare pagină, pe lângă textul sacru aliniat în două sau mai multe coloane, şi câteva rânduri scrise cu litere mai mici plasate deasupra, dedesubtul, la marginea şi între coloanele textului. Rândurile de deasupra şi dedesubt formează Masora Magna, iar cele dintre coloane şi dela margine, Masora Parva. (Adică mare şi mică). Masora se mai numeşte şi *"gardul care păstrează scriptura"*. I se spune aşa pentrucă ea stabileşte odată pentru totdeauna, locul şi numărul cuvintelor pe fiecare pagină. Toate aceste evidenţe matematice, s'au alcătuit din dorinţa arzătoare de a transmite textul sacru, fără ca o literă sau un cuvânt să se piardă, sau să nu fie la locul lor.

* * *

Deocamdată, până la o viitoare comunicare, nu putem încheia incursiunea noastră, decât cu un citat din a treia epistolă a lui IOAN: *"EU N'AM BUCURIE MAI MARE DECÂT SĂ AUD DESPRE COPIII MEI CĂ UMBLĂ ÎN ADEVĂR"*.

PRESS RELEASE

Washington, D.C., December16.

The National Republican Congressional Committee (NRCC), House Majority Leader Tom Delay (R-TX) and NRCC Chairman Tom Reynolds (R-NY) announced today that Dr. Claude G.Matasa has been chosen as a 2004 Ronald Reagan Republican Gold Metal Award winner.

Dr. Matasa was selected based on unyielding support of the Republican Party, outstanding leadership in business and for displaying a commitment to President Ronald Reagan's vision for an entrepreneurial America. Only an elite group of business and professional people were nominated to receive the award.

Commenting on the selection, Congressman Tom Reynolds, Chairman of the NRCC, said, *"Dr. Matasa has served as an Honorary Chairman of the Business Advisory Council and has provided much needed support. This award could not have gone to a more deserving candidate."*

Dr. Matasa commented: *"I was pleased to be nominated and to receive the Ronald Reagan Gold Metal Award from the NRCC. I believe that pro-growth, pro-job creation policies will steer America in the right direction, helping the country to become stronger in all areas including the environment. Wasting valuable metals and energy, as it happens when dumping used medical devices instead of reconditioning them, not only doesn't make sense, but it is also against both patients and physicians interest. Ortho-Cycle has proven in almost thirty years of its existence that this can be done in a safe and effective way, its efforts being recognized by national and international organizations such as FDA, ISO and CE".*

For more information on Dr. C G Matasa, please visit the website www.Matasa.net; on his company and the related biomaterials research visit www. OrthoCycle.comandwww. Orthodontic Materials.com.

FARA ARMÂNEASCĂ

AROMÂNII - ETNIE ŞI DIALECT

Nicolae TEJU

Aromânii cu o istorie de peste 2000 de ani, în spaţiul sud-est european, alături de alte minorităţi, în toate ţările balcanice, reprezintă o minoritate distinctă, elementul fundamental ce îi deosebeşte de alţii, il constituie dialectul pe care îl folosesc în exprimarea orală şi scrisă.

Despre originea Aromânilor, au fost exprimate mai multe păreri şi moduri de abordare. Unii susţin că Aromânii sunt colonişti romani, proveniţi din legiunile Imperiului Roman în provinciile balcanice. Alţii susţin că Aromânii sunt traci, iliri, epiroţi romanizaţi prin anii 168, respectiv 148, înainte de Hristos.

În ultimii ani a apărut şi este în curs de dezvoltare, o întreagă discuţie în legătură cu Aromânii, respectiv dacă aceştia alcătuiesc o minoritate naţională distinctă, o etnie cu o limbă proprie faţă de poporul român şi se consideră un alt popor neolatin în această parte a Europei.

Nu o dată problema Aromânilor a fost asemănată cu cea privind aşa-zisa existenţă a unui popor *"moldovenesc"*, respectiv a unei limbi *"moldoveneşti"*, distinctă de poporul român şi limba română.

Aromânii din România nu sunt autohtoni în spaţiul carpato-dunărean, ei sau strămoşii lor au venit din Sudul Dunării. Ei îşi au originea în spaţiul balcanic, ca băştinaşi de-ai locului.

Încă din Evul Mediu, şi apoi în vremurile moderne, a apărut şi a fost argumentată teoria ştiinţifică, potrivit căreia ei sunt descendenţii romanităţii orientale, şi că în acest fel au fost şi sunt parte a poporului român, a cărui arie de formare şi de viaţă a fost mult mai întinsă decât cea cuprinsă între hotarele statului naţional de astăzi.

Mare parte a lumii savante, istorici, lingvişti, etnografi, atât români cât şi străini, au susţinut şi susţin că Aromânii au fost dintotdeauna şi sunt o ramură a poporului român, iar graiul lor este un dialect al limbii române.

Mari personalităţi române, aromâne şi străine, ca Theodor Capidan, Pericle Papahagi, Tache Papahagi, George Murnu, Al. Rosetti, Al. Philippide, Eugeniu Coşeriu, Gustav Weigant şi atâţia alţii, consideră că Aromânii formează unul şi acelaşi popor cu dacoromanii şi vorbesc aceeaşi limbă, respectiv un dialect local.

Toţi însă, indiferent de părere, recunosc faptul că dialectul aromân este de origine latină.

După cum se cunoaşte, Aurelian părăseşte Dacia în anul 271, sub presiunea năvălirilor barbare. Din anul 168 şi respectiv 148, Macedonia istorică devenea provincie romană şi începea formarea poporului român în ramura lui sudică, a Aromânilor.

Spre sfârşitul mileniului întâi - neamurile greceşti migrează peste Traci, Iliri şi Epiroţi în Epir, Etolia, Acarnania şi Creta. La venirea Grecilor în regiune, i-au găsit pe strămoşii noştri traci romanizaţi.

Ca bătinaşi în locurile unde se află, urmaşi direcţi ai populaţiei trace romanizate, începând încă înainte de Hristos, după ocuparea şi transformarea Macedoniei istorice în provincie romană, constituie leagănul Aromânilor. Ei s'au format şi sunt creştini ortodocşi din naştere. Îndeletnicirea principală a lor este oieritul şi creşterea cailor.

Aromânii, care sunt traci romanizaţi, ca o masă compactă şi s'au aşezat în Nord-Vestul actualei Grecii, Sud-Estul Macedoniei, Sud-Estul Albaniei, Sud-Vestul Bulgariei, precum şi în Imperiul Austriac. Ei locuiesc în sate, târguri şi oraşe, amestecaţi cu Greci, lângă muntele Pind, Tesalia şi Macedonia.

Din prezenţa lor în regiunea Pindului, rezultă că o parte a strămoşilor aromâni continua vechea romanitate locală. Ea s'ar fi pierdut, dacă n'ar fi fost în legătură cu populaţia română din Nordul Peninsulei Balcanice. Aceasta rezultă atât din îndeletnicirile lor de păstori, cu mişcări pe o întindere de sute de km, cât mai ales din unitatea limbii.

La Nord de Dunăre s'au întemeiat ţările româneşti, Muntenia (Ţara Românească) şi Moldova, unde ca şi în Transilvania, s'a păstrat intactă limba şi romanitatea neamului. La fel si în Peninsula Balcanică, unde Românii de aici - Aromânii, Macedo-Românii sau Vlahii - cum li se spunea, nu şi-au pierdut nici ei limba lor românească - dialectul local aromân.

Ca fost elev al Şcolii primare române din Garna Giumaia (Giumaia de Sus) în prezent BLAGOEVGRAD şi al Liceului Român din Sofia, am să mă refer, în principal la comunitatea Aromânilor din Bulgaria.

Aminiciu: tânără şi tânăr îmbrăcaţi în costm de sărbătoare

Aromânii, secole întregi au alimentat cu elemente viguroase întregul ţinut al Bulgariei, creând unele centre importante ca PEŞTERA, BATAK, PAZARGIC, SAMOCOV, PIRDOP, DORKOVA, VELINGRAD, ANTON, iar în Sud-Vestul Bulgariei, GORNA GIUMAIA (GIUMAIA DE SUS) în prezent BLAGOEVGRAD, DUPNIŢA, CHIUSTENDIL, BELIŢA, RAZLOG, precum şi în centrele care gravitau spre SOFIA precum BOTEVGRAD, MEZDRA, PLEVNA, SLIUNIŢA, PLOVDIV, STARA-ZAGORA.

Prezenţa elementului românesc în Bulgaria, este consemnată în relatările lui P. BOGDAN ca fiind din anul 1640. Publicistul, editorialistul bulgar PETCO RACEV SLAVEICOV, scriind despre cele trei capitale bulgare - SOFIA, TÂRNOVO şi OHRIDA, consemnează într'o revistă apărută în anul 1863 la ŢARIGRAD (CONSTANTINOPOL) prezenţa elementului românesc în acele locuri.

Primele atestări ale Aromânilor în teritoriile bulgare ar fi la începutul sec. al XIX-lea. Ei provin din locurile muntoase ale EPIRULUI, TESALIEI, Sud-Vestul Macedoniei, Sud-Estul Albaniei, din munţii EPIR, PIND şi GRAMOS, unde prin secolele XVII şi XVIII au locuit în sate bogate şi centre orăşeneşti, ca MOSCOPOLE, FUŞA, IANINA, GRAMOSTEA, METOVO, VLAHO-CLISURA, SALONIC, VERIA şi altele, cu un comerţ puternic dezvoltat.

Îndeletnicirea de bază a Aromânilor fiind oieritul, creşterea cailor, iar în viaţa lor de transhumanţă practicau diferite meserii şi cărnăvăritul. Au desfăşurat un comerţ susţinut cu Austria, Ungaria, Imperiul Otoman, precum şi cu Veneţia.

Este important de subliniat că Moscopole devenise o veritabilă metropolă aromână, avea numeroase şcoli, chiar şi un Institut de învăţământ superior *"Noua Academie"*, o tipografie, unica în epocă în Balcani, şaptezeci de biserici şi o Mitropolie.

O parte însemnată dintre Aromâni provin din munţii GRAMOS şi PIND, care se aşează în locuri bulgăreşti, ocupând cu timpul păşunile din munţii PIRIN, RILA, RODOPI.

În Bulgaria primii Aromâni s'au aşezat în oraşele GORNA GIUMAIA (GIUMAIA DE SUS), în prezent BLAGOEVGRAD, MELNIC, DUPNIŢA, PAZARGIC, fiind cunoscuţi sub numele de grămostiani, adică proveniţi din GRAMOSTE.

În anul 1820 o mare parte dintre Aromânii moscopoliani, dintre care unii foarte bogaţi, familii cu turme de peste 2000 de oi, zeci de cai, s'au aşezat la PEŞTERA, cel mai mare oraş din Rodopii Apuseni şi în împrejurimi ca BATAK, VELINGRAD, DORCOVA, BRAŢIGOVO, PLOVDIV, STARA-ZAGORA, fiind cunoscuţi sub numele de moscopoliani, adică proveniţi din MOSCOPOLE şi împrejurimi.

Din iniţiativa unor familii bogate, între anii 1825-1831, în mahalaua PANE din PEŞTERA, locuită de Aromâni, au construit una din cele mai mari biserici creştin ortodoxe, cu hramul *"Sfântul Dumitru"*, cunoscută şi azi sub numele de *"Biserica veche a Vlahilor"*.

De asemenea, în satul FOTINO (FOTEN) din zona PEŞTERA, aşezat la înălţimea munţilor BATAK, cu prilejul eliberării Bulgariei de sub ocupaţia otomană, în anul 1878, Aromânii îşi construiesc biserica cu hramul *"Adormirea Maicii Domnului"*.

Al doilea val de Aromâni vin din SERES, CORCIA, BITOLIA, CRUŞEVO, COCIANI, GOPEŞ, MOLOVIŞTE, MAGAREVO. Ei s'au aşezat la NEVROCOP, în prezent GOŢE DELCEV, RAZLOG, SOFIA, SAMOCOV şi alte localităţi unde exista populaţie aromână, fiind cunoscuţi ca bitoliani, cruşoviani, adică din locurile de proveniență.

Comerţul pe care Aromânii îl făceau în diferite centre din Peninsula Balcanică, a determinat pe mulţi dintre aceştia să se aşeze la SOFIA, unde au înjghebat o puternică colonie aromânească, care a participat la viaţa economică, socială, culturală şi politică a oraşului.

Mulţi Aromâni ocupă un loc de frunte în rândul eroilor pentru eliberarea poporului bulgar. Au fost activişti ai mişcării revoluţionare bulgare de eliberare naţională. Participă activ la cea mai fierbinte perioadă de eliberare naţională, a revoluţiei naţionale-bulgare, anume 1868-1878, alături de HRISTO BOTEV, marele poet şi erou naţional al Bulgarilor. Mereu au stat aproape de HRISTO BOTEV, susţinând cu mijloace materiale şi financiare pe revoluţionarii bulgari, mai ales pe cei care activau în România vecină.

Evenimentele anului 1848 din ţările române au continuat a apropia pe Românii din Principate cu cei de peste Dunăre. Nicolae Bălcescu, Cezar Boliac, C.A. Rosetti, Ion Ionescu dela Brad au constatat cu uimire elementele comune la fraţii de peste Dunăre, care se aflau în număr aşa de mare în Bulgaria cu cei din Principate: aceeaşi limbă, aceleaşi obiceiuri şi datini, aceleaşi năzuinţe.

După unirea Principatelor Române în 1859, statul român modern a început a se ocupa de problema Românilor şi Aromânilor din Balcani.

În anul 1860 s'a constituit un Comitet compus din cele mai mari personalităţi din ţară: C.A. Rosetti, Christian Tell, Cezar Boliac şi V.A. Urechea, care adresa Românilor din Peninsula Balcanică un manifest entuziast, prin care li se spunea că, în acele locuri îndepărtate unde trăiesc ei, nu erau singuri pe lume, fiindcă aveau fraţi mai mari, hotărîţi să-i sprijine.

Acţiunea acestui Comitet a avut ca rezultat întemeierea, începând din anul 1864, a celor dintâi şcoli româneşti în Macedonia. Au fost trimise cărţi româneşti, sunt aduşi din Epir, Tesalia şi Macedonia primii elevi la o şcoală din Bucureşti, care dispunea de un internat.

În acea perioadă s'a simţit nevoia de a înlocui Comitetul cu o Societate, în care să intre personalităţile cele mai marcante ale ţării. Aceasta a fost *"Societatea de cultură Macedo-Română"*, înfiinţată prin Decret Domnesc. Prima adunare a avut loc la Ateneul Român, la 23 Septembrie 1879, care a ales Consiliul de conducere, compus din 35 de membri, dintre cele mai prestigioase personalităţi ale lumii politice şi literare româneşti, iluştri bărbaţi de stat şi cărturari ai României, ca: Dumitru Brătianu, C.A. Rosetti, prinţul D. Ghica, Ion Câmpineanu, Dumitru Sturdza, Christian Tell, Vasile Alecsandri, Titu Maiorescu, Iacob Negruzzi, Gheorghe Chiţu, Dr. Kalinderu, istoricul Ion Caragiani şi alţii. Secretar al Societăţii fiind ales V.A. Urechea.

Printr'o scrisoare trimisă din Paris, la 7 Iulie 1880, Doamna Elena Cuza, arăta că starea sănătăţii nu i-a permis să răspundă mai repede la scrisoarea prin care i se făcea cunoscută existenţa Societăţii de Cultură Macedo-Române şi că împreună cu cei doi fii ai săi Alexandru şi Dimitrie aderă la Societate, precum şi faptul că aceasta răspunde unei preocupări deosebite a Prinţului Cuza.

Din îndemnul lui Cuza Vodă şi Mihail Kogălniceanu, după secularizarea averilor mănăstireşti la 22 Decembrie 1863, pe vremea marilor patrioţi Nicolae Creţulescu şi V.A. Urechea s'a luat iniţiativa ca să se creeze în Balcani şcoli româneşti.

Revoluţionarii anului 1848, lansează în 1863 un manifest către Românii din Balcani, manifest de redeşteptare patriotică şi culturală. Între semnatarii acestui manifest figurează numele lui C.A. Rosetti, Dimitrie Bolintineanu, Cezar Boliac, Christian Tell şi câţiva Români originari din Balcani. În acest manifest reiese unitatea şi obârşia romanică a Românilor din Dacia şi soarta celor două milioane de Români dintre Dunăre, Adriatică şi Arhipelag, legată de aceea a Românilor din Dacia Traiană. Comitetul reclama o singură limbă cultă, aceea a Românilor din Dacia Traiană.

Încă din anul 1879, când la Bucureşti s'a înfiinţat *"Societatea de Cultură Macedo-Română"*, speranţa Românilor şi Aromânilor din Sudul Dunării de a se cultiva în limba cultă românească a fost foarte mare.

Statul român le-a deschis câteva zeci de şcoli în regiune încă sub Cuza şi mai ales sub Carol I, acestea au fost sporite la peste 100 până în 1912. Statul s'a implicat multe decenii în viaţa lor, sprijinindu-le financiar, moral şi politic şcoala şi biserica, socotite a fi esenţiale în păstrarea identităţii lor specifice.

Societatea de Cultură Macedo-Română a desfăşurat o activitate susţinută în toate domeniile: ea a publicat în România şi în străinătate articole şi studii de apărare a cauzei Aromânilor, a distribuit cărţi româneşti în Macedonia, au fost publicate lucrări ştiinţifice şi literare, a acordat protecţie tinerilor Aromâni ce veneau la studii în România şi a făcut tot posibilul pentru a salva acest element sud-dunărean.

Continuarea în numărul următor

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

REPUBLICA MOLDOVA, REZERVAŢIA SIMBOLURILOR SOVIETICE A EUROPEI

În Republica Moldova pot fi numărate pe degetele dela o mână localităţile care au renunţat definitiv la simbolistica sovietică. Şi astăzi, edificii mai mari sau mai mici din satele şi oraşele noastre gâzduiesc cu carul steluţe, secere şi ciocane, lozinci scrise cu buchii ruseşti, modele mari cât roata dela căruţă de stemă a RSSM. Mai mult, chiar şi unul dintre cele mai mari bulevarde ale Capitalei, cel care îi poartă numele voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt, contrar prevederilor legale, este îmbâcsit cu zeci de simboluri care-şi trag originea din timpurile apuse, se arată într'un reportaj din cotidianul *Flux*.

În doar cinci minute de mers pe strada care adăposteşte cele mai importante instituţii ale statului: Parlament, Preşedinţie şi Guvern, culegi din priviri vreo 30 de steluţe, asemeni celora din inima Moscovei, toate înmărmurite de mai bine de jumătate de secol pe mai multe clădiri din centrul Capitalei.

Deranjantele steluţe şi steme ale RSSM şi URSS se zăresc dela o poştă şi pe frontispiciul unuia dintre *"monumentele arhitecturale"* din imediata apropiere a Primăriei municipiului Chişinău, care, de fapt, este un bloc de locuinţe, construit în una din cele mai înfloritoare etape ale comunismului.

Cu toate că *"împodobesc"* cele mai vechi construcţii din municipiu, simbolurile sovietice, cu o vechime de peste 60 de ani, s'au păstrat într'o stare excepţională. Pentru a nu se pierde prin tumultul timpului, zecile de simboluri leniniste de pe clădirea de pe bulevardul Ştefan cel Mare, al cărei parter este arendat de firme luxoase, gen *"Boss"*, *"Mango"*, *"Ovico"*, *"Nr.1"*, au fost renovate recent ca la carte. Nu fără acordul edililor Capitalei. Astfel, colţurile ciopârţite au devenit mai ascuţite, iar culoarea cenuşie s'a transformat într'un alb imaculat.

Conducerea de la Tiraspol

Un omagiu adus perioadei sovietice

Am încercat să aflăm care a fost costul lucrărilor de reconstrucţie a *"micilor detalii"* de pe faţada clădirii din apropierea Primăriei, dar nici una dintre persoanele solicitate nu a dorit să ne satisfacă curiozitatea. Specialiştii în construcţii, însă, estimează costul lucrărilor de reconstrucţie a *"stelelor"*, cărora, în mod firesc, le stă bine doar pe pomul de Crăciun, la circa 10 mii lei.

Acum când omenirea se rupe în şapte ca să arunce la coşul de gunoi al istoriei *"zestrea"* rămasă din perioada sovietică, în centrul Chişinăului "lucesc" simboluri comuniste, care, pentru cea mai mare parte a Basarabenilor, au o semnificaţie sinistră, amintindu-le de teroarea regimului comunist.

Solicitat de *FLUX*, arhitectul principal al municipiului Chişinău, Oleg Studzinschi, ne-a declarat că toate clădirile din municipiu, pe care sunt imprimate simboluri sovietice, fac parte din tezaurul arhitectural al Capitalei.

Nu doar Capitala Republicii Moldova este *"leagănul"* simbolisticii comuniste. Există încă multe sate care nu au renunţat la *"foselile"* regimului sovietic. Satul Cişmichioi din sudul Moldovei, bunăoară, este exemplar în acest sens. Acum trei luni, am scris în *FLUX* despre interminabila eră a prosperării comunismului în localitatea din raionul Vulcăneşti, unde şi Primăria, şi şcoala, şi clubul - toate sunt doldora de afişe, steme, picturi cu unul şi acelaşi generic. Pavlik Morozov, Valea Kotik, Marat Kozei, proaspăt desenaţi, stau ţanţoşi pe unul din pereţii Primăriei din localitate. În acest sat nu găseşti ziare de buche latină. Cu toate că Cişmichioi este parte a Republicii Moldova, ai impresia că este desprins dintr'o altă lume.

ACUZAŢII DE ABUZ LA ÎNCEPUTUL CAMPANIEI ELECTORALE

Potrivit opoziţiei şi unor organizaţii non-guvernamentale din Republica Moldova, la începutul campaniei electorale au fost înregistrate abuzuri şi ilegalităţi ale guvernării dela Chişinău. Aceste problemele au fost discutate în cadrul unei mese rotunde, organizată de Partidul Popular Creştin Democrat cu participarea mai multor lideri ONG.

Reprezentanţii PPCD susţin că au fost comise încălcări grave ale legislaţiei în ce priveşte adoptarea hotărîrii Parlamentului din 24 Decembrie privind stabilirea datei alegerilor în data de 6 Martie. Ei consideră că, în parte, acest act este neconstituţional.

Organizarea oricăror alegeri, afirmă vicepreşedintele PPCD, Vlad Cubreacov, necesită cheltuieli dela buget. Însă proiectul hotărîrii înaintat Comisiei juridice pentru numiri şi imunităţi, mai afirmă el, nu conţinea nici o anexă care ar cuprinde o fundamentare economico-financiară.

Nici un aviz al Guvernului nu a fost prezentat în şedinţa Parlamentului, întrucât acest proiect de hotărîre nu a fost înaintat Guvernului.Vlad Cubreacov spune că *"nici un aviz al Guvernului nu a fost prezentat în şedinţa Parlamentului, întrucât acest proiect de hotărîre nu a fost înaintat Guvernului, în felul acesta a fost încălcat art. 56 al Regulamentului Parlamentului"*, iar raportul Comisiei sesizate în fond, Comisia juridică pentru numiri şi imunităţi nu a cuprins nici un fel de propuneri referitoare la aspectele economico-financiare.

Pe de altă parte, PPCD cere Comisiei Electorale Centrale să anuleze hotărîrile adoptate, până în momentul publicării în *"Monitorul Oficial"* a hotărîrii privind stabilirea datei pentru alegerea Parlamentului, pe motiv că ediţia în care a fost publicată hotărîrea Legislativului a văzut lumina tiparului cel mai devreme la 28 Decembrie şi a ajuns la beneficiari la 31 Decembrie 2004.

În opinia lui Igor Munteanu, director al Institutului pentru Dezvoltarea Iniţiativelor Sociale *"Viitorul"*, procesul electoral actual din Republica Moldova este lipsit de câteva elemente, existenţa cărora ar asigura încrederea oamenilor în procesul electoral.

"Unul din aceste elemente este egalitatea de şanse competitorilor politici. Al doilea lucru este lipsa unui examen de maturitate al partidelor politice din Republica Moldova. Nu există până în prezent practica anunţării unei declaraţii a banilor pe care îi are un partid politic. Dar alături de declaraţia partidelor politice, trebue să existe şi o declaraţie de venituri a candidaţilor pe listele partidelor politice. Al treilea element este absenţa condiţiilor de acces liber la mijloacele mass-media publice", spune Igor Munteanu.

AUTORITĂŢILE DIN CHIŞINĂU LANSEAZĂ NOI CRITICI LA ADRESA RUSIEI

Autorităţile Republicii Moldova au lansat noi critici la adresa Rusiei, acuzând-o că nu doreşte depăşirea crizei transnistrene. Ministrul de Externe al Republicii Moldova, Andrei Stratan, a declarat într'un interviu pentru *Interfax*-Ucraina că Moscova nu a reuşit să se debaraseze de mentalitatea imperială.

Andrei Stratan a spus că reuniunea interministerială a OSCE la Sofia, de acum o lună, a demonstrat cu prisosinţă cine doreşte şi cine se opune rezolvării conflictului transnistrean în favoarea poporului Republicii Moldova.

Ministrul de Externe s'a referit, în particular, la faptul că Rusia a refuzat să semneze la Sofia o declaraţie de stabilitate şi securitate pentru Republica Moldova. Această declaraţie, susţinută de SUA, Uniunea Europeană şi România, urma să reconfirme suveranitatea şi integritatea teritorială a Republicii Moldova.

"Noi într'adevăr dorim ca Rusia să-şi schimbe poziţia sa şi să lase deoparte ambiţiile ei imperiale pe care le manifestă chiar dacă Uniunea Sovietică a încetat demult să existe", a menţionat Andrei Stratan.

Declaraţiile survin la numai o săptămână după ce Preşedintele Vladimir Voronin calificase drept copilării afirmaţiile unor oficiali ruşi care susţineau că Moscova nu-şi poate retrage armata şi muniţiile din cauză că este împiedicată de Administraţia dela Tiraspol.

Analistul politic Oazu Nantoi consideră, însă, că declaraţiile respective ale autorităţilor dela Chişinău sunt doar pe jumătate sincere. *"Noi ne aflăm în campanie electorală şi, în situaţia în care evenimentele din Georgia şi din Ucraina au demonstrat cât de vulnerabile sunt regimurile corupte, actuala noastră putere încearcă să se protejeze"* spune analistul politic.

Se pare că războiul declaraţiilor nu va lua sfârşit aici, ci va continua, în condiţiile în care în Republica Moldova se apropie alegerile parlamentare, iar subiectul transnistrean şi al relaţiilor cu Rusia este, de mai mult timp, exploatat de către cele mai importante formaţiuni politice.

ÎN R. MOLDOVA 22 DE PARTIDE VOR PARTICIPA LA ALEGERILE DIN 6 MARTIE

La alegerile parlamentare din 6 Martie 2005 au dreptul să participe 22 de partide şi organizaţii social-politice, conform listei publicate de Comisia Electorală Centrală în mass media guvernamentală. În listă au fost incluse partidele şi organizaţiile social-politice înregistrate la Ministerul Justiţiei până la 29 Noembrie 2004.

Din presa rusă

REPUBLICA MOLDOVA IMPORTĂ DIN UCRAINA "REVOLUŢIA PORTOCALIE"

Presa occidentală prevesteşte un export al *"revoluţiei portocalii"* în Republica Moldova, unde în viitorul apropiat urmează să aibă loc alegeri parlamentare. La rândul lor, mass-media acestei ţări selectează candidaţi locali pentru rolul de *"Iuşcenko"* şi *"Ianukovici"* notează publicaţia electronică rusă, *Gazeta CSI*.

În Aprilie 2005, în Republica Moldova vor avea loc alegeri parlamentare, după care noul Cabinet va trebui să decidă cine va fi noul Preşedinte al ţării (potrivit Constituţiei, Republica Moldova este republică parlamentară). Însă, dat fiind faptul că în Republica Moldova puterea aparţine deja de patru ani comuniştilor, se pare că problema privind viitorul preşedinte va fi practic soluţionată de plenul Comitetului Central al Partidului Comuniştilor din Republica Moldova, precizează cotidianul rus. Adevărul este că în Republica Moldova sunt puţini cei care pun la îndoială faptul că noul şef de stat va fi tot cel vechi, adică Vladimir Voronin, şi că tot el va fi şi preşedintele partidului aflat la guvernare. Cu atât mai mult cu cât cu puţin timp în urmă, Congresul Partidului Comuniştilor a confirmat din nou acest statut al lui Voronin.

Astfel, potrivit *Gazeta CSI*, intriga alegerilor parlamentare se rezumă la următoarea întrebare: vor obţine, oare, comuniştii majoritatea absolută în noul for legislativ al ţării, la fel ca în 2000, sau o va împărţi, de această dată, cu opoziţia? Este clar că principalele puncte ale programului elaborat acum patru ani de Partidul Comuniştilor şi pentru care a votat de fapt majoritatea populaţiei ţării - integrarea în Uniunea Rusia-Republica Belarus, conferirea statutului de limbă de stat pentru limba rusă şi readucerea Transnistriei sub controlul Chişinăului - nu au fost onorate. Mai mult decât atât, cu un an în urmă, preşedintele Voronin a refuzat să semneze planul propus de Kremlin privind reglementarea situaţiei din Transnistria, potrivit căruia pacificatorii ruşi urmau să rămână în Republica Moldova timp de încă 20 de ani. După acest refuz, Chişinăul a schimbat în mod brusc tonalitatea în dialogul său cu Moscova, iar în timpul recentului Congres al Partidului pe care-l conduce, Vladimir Voronin, care cu patru ani în urmă îi numise pe pacificatorii ruşi *"garanţi ai păcii în regiune"*, de data aceasta i-a catalogat drept *"ocupanţi"*, subliniind că prezenţa militară rusă în Transnistria este pur şi simplu jignitoare pentru Republica Moldova.

Această declaraţie a determinat un schimb de replici destul de tăios între Ministerul moldovean al Afacerilor Externe şi cel al Federaţiei Ruse: Moscova a catalogat atacurile Chişinăului drept *"absurde"*, iar Chişinăul a cerut retragerea trupelor ruseşti până la data de 9 Mai 2005 - exact de aniversarea Victoriei (asupra Fascismului), subliniază cotidianul rus.

Chişinăul este conştient de faptul că, în aceste condiţii, Moscova, care va încerca neapărat să influenţeze jocurile electorale, nu va mai miza pe Voronin. Presa moldoveană încearcă acum să ghicească cine va fi, totuşi, *"Ianukovici moldovean"* - cu alte cuvinte, pe cine va sprijini Moscova? În contextul local, la acest rol pretinde liderul opoziţiei unite, Primarul Chişinăului, Serafim Urechean. De altfel, pe numele lui Urechean a fost deschis deja un dosar penal (*"pentru depăşirea împuternicirilor de serviciu"*), acestuia fiindu-i interzisă ieşirea din ţară. Dacă Urechean nu va fi arestat înainte de alegeri, atunci el ar putea câştiga voturi suplimentare tocmai pe baza persecuţiilor din partea Puterii. În acest context, *Gazeta CSI* aminteşte că locuitorii Chişinăului au votat acum doi ani pentru Urechean doar pentrucă acesta a fost criticat de Voronin. Însă acest lucru nu va influenţa rezultatul alegerilor.

Desigur, aceasta nu exclude acţiuni de protest. Asemenea acţiuni ar putea fi iniţiate de studenţi, care au sprijinit în mod energic *"revoluţia portocalie"* din Ucraina. În afară de aceasta, la Chişinău activează deja instructori din cadrul *"Kmara"*, mişcare de tineret care a jucat un rol important în *"revoluţia rozelor"* din Georgia. Aceştia au stabilit contacte cu activiştii Partidului Popular Creştin Democrat (PPCD), care au declarat deja că vor participa la alegeri sub însemne portocalii. De altfel, Comisia parlamentară l-a acuzat deja pe liderul PPCD, Iurie Roşca, de încălcarea Constituţiei şi a statutului de deputat - documentele care au fost adunate în acest sens urmează să fie trimise Procuraturii. Astfel, autorităţile moldovene ar putea, în ajunul alegerilor, să-i trimită la puşcărie pe ambii lideri ai opoziţiei, scrie *Gazeta CSI*.

Între timp, în Capitala moldoveană au sosit şi consultanţi dela Kiev şi Moscova (între care şi şeful adjunct al Administraţiei prezidenţiale a Federaţiei Ruse, Serghei Zverev), care, potrivit zvonurilor, au început şi ei să colaboreze cu opoziţia. Serafim Urechean poate să convină şi Ucrainei, şi Rusiei, deoarece intenţionează să anuleze sancţiunile economice impuse Transnistriei, regiune sprijinită de Ucraineni şi Ruşi. De altfel, Urechean ar putea fi sprijinit şi de politicienii occidentali, care îl consideră un luptător pentru valorile europene, luptător persecutat de comunişti, notează în final cotidianul rus.

CALEIDOSCOP

NASA INAUGUREAZĂ ERA HYPERSONICĂ

Lansat sub aripa unui bombardier B-52 al US Air Force la o altitudine ceva mai mare de 12000 m, avionul experimental X-43 proiectat de NASA a depăşit zidul Mach 10, adică 11000 km/h, şi a stabilit în felul acesta un nou record pentru un aparat de talie mică.

Avionul experimental fără pilot X-43 a reuşit să zboare pentru puţin timp cu o viteză de aproape zece ori viteza sunetului - 11000 km/h - stabilind un nou record mondial de viteză pentru un dispozitiv propulsat de către un motor atmosferic, care deschide calea zborului hypersonic al viitorului.

Dispozitivul a doborît astfel, pentru a doua oară în mai puţin de opt luni, recordul mondial de viteză pentru un asemenea aparat.

"O dată în plus, am parcurs o etapă istorică în istoria aviaţiei", a afirmat, pe canalul de televiziune al NASA, Vincent Rauch, directorul programului X-43A, precizând că viteza exactă va fi cunoscută după analizarea datelor de zbor.

Un alt exemplar al aparatului X-43 s'a apropiat de Mach 7 - 7700 km/h - la 27 Martie, doborînd recordul precedent de viteză cu un motor atmosferic (spre deosebire de un motor rachetă) stabilit de avionul spion SR-71 Blackbird la Mach 3,2 - 3500 km/h - în anii 1960.

Ultimele două succese ale aparatului X-43, un aparat de talie mică (3,65 m lungime pentru o anvergură de 1,5 m), cu profil plat şi cu linii foarte aerodinamice, este rezultatul a 20 de ani de cercetări în tehnologia numită a *"scramjet"* (Supersonic Combustible Ramjet), bazata pe propulsia de către statoreactor cu combustie supersonică.

Sub aripa unui B-52

Calificând recenta experienţă drept *"foarte reuşită"*, Frederick Gregory, administrator adjunct al NASA, a adăugat că este vorba de un obiectiv foarte important pentru agenţia spaţială americană. Acest zbor a fost întârziat cu 24 de ore, NASA fiind nevoită să procedeze la nişte verificări suplimentare ale sistemelor electronice ale aparatului X-43.

Spre deosebire de rachetele care trebue să transporte oxigenul pentru combustia motorului lor, un statoreactor arde carburantul său utilizând oxigenul atmosferei pe care o traversează cu mare viteză.

Un bombardier B-52 aparţinând US Air Force a decolat dela baza Edwards, din California, la puţin timp după orele 13, ora locală, transportând sub aripa sa dreaptă aparatul X-43 la o altitudine ceva mai mare de 12000 de metri.

Odată detaşat de avion, după o ascensiune de aproximativ o oră, aparatul X-43, la jumătatea drumului între avion şi dispozitivul spaţial, a fost transportat la o altitudine de 30000 de metri de către o rachetă Pegasus, de care s'a separat apoi pentru a zbura în mod autonom cu statoreactorul său aprins, aproape de Mach 10 timp de zece secunde.

Avionul şi-a continuat apoi lansarea efectuând timp de zece minute o serie de manevre preprogramate înainte de a-şi sfârşi cursa în Pacific.

"O etapă-cheie"

Administratorul NASA, Sean O'Keefe, a estimat că *"ultimul zbor al aparatului X-43 reprezintă o etapă-cheie pentru a pune la punct viitori lansatori capabili să transporte în spaţiu încărcături importante în deplină securitate şi cu cost slab"*. *"Succesul aparatului X-43 ne va ajuta să facem să avanseze viziunea noastră asupra explorării spaţiale, făcând în acelaşi timp să progreseze tehnologia aviaţiei comerciale"*, a adăugat el.

Joel Sitz, şeful de proiect al X-43A, un program în valoare de 230 milioane de dolari, a explicat dealtfel cu prilejul unei conferinţe de presă la baza Edwards că acest zbor istoric a *"deschis calea spre tehnologia scram-jet, care are fără nici o îndoială un viitor"*.

Datele ştiinţifice foarte fructuoase colectate cu prilejul acestui ultim zbor istoric care mai trebue să fie analizate ar urma să *"aducă industriaşilor, ca şi guvernului, multă încredere în viitorul zborurilor hypersonice"*, a adăugat Joel Sitz.

US Air Force caută să pună la punct un avion capabil să atingă orice punct de pe glob în mai puţin de două ore, transportând totodată şase tone de bombe sau de rachete de croazieră.

FAVORIŢI LA OSCARURI

"The Aviator", *"Million Dollar Baby"* şi *"Sideways"* se detaşează ca favorite din lotul filmelor cu ambiţii de Oscar, transmite *AFP*.

Regizorul Martin Scorsese, care nu a obţinut încă Oscarul pentru cel mai bun film, a pornit ca favorit la ediţia din 2005, cu *"The Aviator"*, un film despre excentricul miliardar american Howard Hughes. Filmul a început să ruleze în cinematografele americane pe 25 Decembrie, după ce avusese parte de cronici favorabile.

"Se pare că Martin Scorsese se află, în sfârşit, în capul listei de favoriţi la categoria cel mai bun film", spune specialistul Tom O'Neil, subliniind că realizatorul unor filme de mare succes precum *"Taxi Driver"* sau seria *"Naşul"* a fost ignorat până acum de Academie.

"The Aviator", cu Leonardo di Caprio în rolul principal, are şase nominalizări la Globurile de Aur, printre care acelea pentru cel mai bun regizor şi cel mai bun actor. Decernarea Globurilor de Aur, considerată o avanpremieră a Oscarurilor, va avea loc pe 16 Ianuarie, cu o săptămână înainte de anunţarea nominalizărilor pentru premiile Academiei, pe 24 Ianuarie. Ceremonia de decernare a premiilor Oscar va avea loc pe 27 Februarie.

Scorsese are însă concurenţă serioasă din partea altor două filme: *"Million Dollar Baby"*, cea mai recentă producţie semnată de Clint Eastwood, şi *"Sideways"* un road-movie cu buget mic, realizat de Alexander Payne.

"Sideways", care urmăreşte aventurile a doi prieteni ce se apropie de 40 de ani şi care decid să plece într'un tur al regiunilor viticole din California, a fost extrem de bine primit de critică şi apreciat de publicul american.

"Million Dollar Baby", o poveste de dragoste platonică tragică dintre o jucătoare de box şi un antrenor cu 30 de ani mai în vârstă decât ea, este privit de asemenea ca favorit la categoria cel mai bun film şi cea mai bună actriţă (Hillary Swank).

"Poziţia lui Clint, unul dintre preferaţii Academiei Americane de Film, îi va înmulţi şansele de a primi unul sau mai multe premii", estimează O'Neil.

În afara acestui trio de favoriţi, presa mai acordă şanse filmelor *"Finding Neverland"*, *"Kinsey"* şi *"Closer"*.

Jamie Foxx este citat adesea ca favorit la Oscarul pentru cel mai bun actor, pentru felul cum a jucat rolul lui Ray Charles în *"Ray"*. Foxx are concurenţă serioasă din partea lui Don Cheadle (*"Hotel Rwanda"*), Paul Giamatti (*"Sideways"*), Liam Neeson (*"Kinsey"*) şi DiCaprio (*"The Aviator"*).

La categoria cea mai bună actriţă, lupta se va da între Hillary Swank, Annette Bening (*"Being Julia"*) şi Imelda Staunton (*"Vera Drake"*).

DELTA DUNĂRII ÎN PRAGUL FALIMENTULUI

In acelaşi timp în care oficialităţile din România au transformat subiectul Canalului Bastroe în problemă de interes european, Delta Dunării se pare că a ajuns în pragul falimentului. Cei care au ruinat-o sunt tocmai oamenii care au obţinut concesiuni pe zeci de ani şi ar trebui să se ocupe de investiţii şi de exploatarea în bune condiţii, susţine guvernatorul Deltei Dunării.

"Nu s'au făcut investiţii începând cu 1990, când s'a creat Rezervaţia biosferei Delta Dunării, până anul acesta, vorbesc de investiţii private. Singurele făcute sunt cele ale administraţiei şi care vizează lucrări în domeniul protecţiei mediului", a declarat recent Virgil Munteanu, guvernatorul Deltei Dunării. El afirmă cu tărie că cele 14 societăţi care sunt implicate în activitatea de pescuit la nivel mare nu şi-au plătit datoriile către stat.

"Absolut nimeni nu a plătit în nici un fel contravaloarea peştelui către bugetul de stat, de fapt. Toată lumea a luat din Deltă, nimeni nu a plătit nimic şi nimeni nu a investit nimic în Deltă. Asadar, aici este problema pe care noi am încercat să o rezolvăm în aceşti ultimi doi ani", a mai spus guvernatorul Deltei.

PIERDERI-RECORD LA EURO DISNEY!

Mickey *"vede roşu"* în faţa ochilor. Societatea de exploatare a parcului Disneyland Resort Paris, Euro Disney SA, a anunţat pierderi anuale de exploatare de 23,9 milioane de euro, faţă de suma de 132,4 milioane euro reprezentând beneficiul de exploatare înregistrat anul trecut.

Această cifră nefastă se explică în esenţă prin restabilirea, în acest an, a regimului redeveţelor depline către casa mamă, Walt Disney Company. *"Cifra acestor redevenţe de licenţă se ridică la 57,7 milioane de euro, cu 49,6 milioane de euro mai mult faţă de anul trecut"*, a subliniat preşedintele Euro Disney, Andre Lacroix. Excluzând aceste redevenţe, *"drepturile de exploatare ale grupului pentru exerciţiul 2004 vor spori cu numai 1 la sută, reprezentând un nivel mai mic decât cel al inflaţiei"*, a precizat Andre Lacroix.

În acelaşi timp, grupul aproape că şi-a triplat pierderile anuale, ajungând la 145,2 milioane de euro, faţă de un deficit de 56 milioane de euro înregistrat cu un an înainte.

Angajat în procesul de restructurare financiară, Euro Disney a avertizat piaţa, la începutul lunii August, că trebue să se aştepte la o *"creştere semnificativă"* a pierderilor sale nete pe ansamblul exerciţiului financiar. Se pare însă că acest fapt nu a fost suficient ca să pregătească piaţa pentru acest deficit-record.

VEDETE CUMINŢI ŞI MAI PUŢIN CUMINŢI ÎN 2004

Dacă ar fi Moş Crăciun, cei mai mulţi Americani lear duce daruri lui Tom Hanks, Oprah Winfrey şi Mel Gibson şi cărbuni lui Britney Spears, Janet Jackson şi Paris Hilton, informează cotidianul *USA Today*.

USA Today şi *CNN* au comandat un sondaj Gallup pe tema vedetelor *"cuminţi"* şi *"obraznice"*. Au fost chestionaţi în jur de o mie de adulţi, iar alegerile lor contrazic în unele cazuri părerile ce predomină în lumea showbiz-ului.

Astfel, 90% dintre ei au răspuns că Tom Hanks şi Oprah Winfrey merită cadouri dela Moş, ca şi Tiger Woods (88%) şi Mel Gibson (87%).

Pe lista celor care nu au fost cuminţi de-a lungul anului şi deci nu ar trebui să primească daruri dela Moş Crăciun se afla Britney Spears (67% din voturi), Janet Jackson (64%) şi Paris Hilton (63%). Aceasta din urmă, moştenitoarea excentrică a unei mari averi, a ajuns totuşi pe lista de *"copii cuminţi"* a 47% dintre cei chestionaţi.

CELINE DION NU SE MAI AFLĂ PRINTRE CEI MAI BOGAŢI CANADIENI

Cântăreaţa Celine Dion şi-a pierdut locul printre cei mai bogaţi o sută de Canadieni, potrivit revistei *Canadian Business*, citată de *AFP*.

Celine Dion, femeia cu cel mai mare număr de albume vândute din toate timpurile, nu mai apare pe listă anul acesta, după ce în 2003 figura la poziţia a 97-a, cu o avere estimată la 320 de milioane de dolari canadieni (252 de milioane de dolari americani).

Celine Dion a vândut peste 155 de milioane de albume şi a obţinut premii muzicale peste tot în lume. Printre acestea, premii Grammy şi chiar un Oscar pentru tema muzicală a filmului *"Titanic"*.

În 2004, averea celor mai bogaţi o sută de Canadieni însuma 109 miliarde de dolari americani, în creştere cu 7,8% faţă de anul precedent. Primul loc i-a revenit lui Kenneth Thomson, în vârstă de 81 de ani, fost preşedinte al grupului de consultanţa financiară Thomson Corp, posesorul unei averi de 22 de miliarde de dolari.

CEA MAI SCUMPĂ CURSĂ CU TAXIUL DIN LUME

Cea mai scumpă cursă cu taxiul din lume pare a fi cea dintre aeroportul din Bagdad şi centrul oraşului. Este o distanţă de numai 25 de kilometri dar preţul transportului poate depăşi cinci mii de dolari. Drumul dela aeroport până în centrul Capitalei irakiene este unul dintre cele mai periculoase şi nu poate fi parcurs decât în convoaie de vehicule blindate păzite de gardieni înarmaţi până în dinţi.

Aceştia sunt în general foşti militari Occidentali şi încasează pentru o singură călătorie în jur de cinci mii de dolari. Un străin care lucrează în Bagdad a declarat ziarului britanic *The Times* că nu eşti obligat să plăteşti această sumă uriaşă pentru a ajunge la aeroport... *"îţi poţi lua arma şi poţi încerca să mergi cu un taxi pentru doar 20 de dolari"* a explicat el... adăugând însă: *"nu aş sfătui pe nimeni să facă acest lucru"*.

Traseul este ţinta predilectă a celor care încearcă să răpească Occidentali pe care-i vând apoi cu până la 150 de mii de dolari diferitelor grupuri de insurgenţi.

ECONOMICE

CEI CINCI PROPRIETARI AI LANŢULUI WAL-MART AU DEVENIT CEL MAI BOGAT CLAN DIN LUME

Urmaşii lui Sam Walton, care controlează 39% din Wal-Mart, cea mai mare companie din America, deţin acum o avere de 90 de miliarde de dolari. Avere care le permite să controleze economia şi societatea americană. *"Ai trecut vreodată prin Bentonville"?* Este o întrebare pe care mulţi dintre oamenii de afaceri o adresează interlocutorilor lor, iar răspunsul este în general pozitiv. Oraşul de 25.000 de locuitori din statul Arkansas adăposteşte sediul Wal-Mart, cea mai mare companie la nivel global, un fel de Mecca a comerţului american. Mulţi dintre Americani au început să creadă că diavolul s'a născut în Arkansas din momentul ce lanţul de supermarketuri Wal-Mart a spart barierele conceptului discount-store. Un consultant spunea, cu ceva timp în urmă, că discounturile anuale operate de Wal-Mart depăşesc bariera de 20 de miliarde de dolari. Dacă Wal-Mart, cu vânzările sale anuale de 250 de miliarde de dolari, este aproape de neînchipuit pentru proprietarul unei băcănii de cartier, atunci averea familiei Walton este un fel de univers paralel al afacerilor private.

Moştenitorii lui Sam Walton, întemeietorul acestui imperiu, sunt mai bogaţi decât Gates şi Buffett împreună, averea lor fiind echivalentă cu produsul intern brut al statului Singapore. Ultimele dividende acordate de Wal-Mart au fost de 880 milioane de dolari, şi asta după ajustarea dolarului la inflaţie. Rob, John, Jim şi Alice Walton, împreună cu mama lor, Helen, sunt urmaşii lui Sam, şi cei care îşi împart frăţeşte averea de 90 de miliarde de dolari.

Analiştii americani sunt de părere că este rezonabil şi totodată indicat să unim averile celor cinci moştenitori pentrucă aceştia acţionează împreună. Ei controlează peste un milion de angajaţi la nivelul întregii SUA. Oricare dintre noi s'ar întreba, pe bună dreptate, ce face clanul Walton cu atâţia bani? Helen, văduva celebrului Sam Walton, ajunsă la vârsta de 84 de ani, se trezeşte în fiecare dimineaţă la 6,30, îşi bea ceaiul (niciodată cafea), citeşte ziarele (mai ales rubrica de decese sau comemorări), se plimbă printre trandafirii preferaţi, iar apoi se întoarce la culcare. La 58 de ani, John Walton, un veteran al războiului din Vietnam, a preluat rolul de responsabil cu operele filantropice. Jim, al doilea fiu, este extrem de preocupat de eforturile de construcţie a unui imperiu bancar. La 60 de ani, Rob, cel mai mare dintre copiii lui Sam Walton, este preşedintele companiei şi eminenţa cenuşie a clanului. Alice, mezina familiei, şi singura fată, este decisă să ducă la bun sfârşit visul tatălui său de a avea cei mai puternici cai de curse din Statele Unite. Toţi cinci trebue să se lupte în fiecare zi cu ştirile care ţin prima pagină a ziarelor americane: imigranţi ilegali spălând podelele, salarii mai mici decât media pe economie, competitori ajunşi la sapă de lemn, furnizori care cerşesc după un comision mai mare. Iar lista poate continua la nesfârşit.

E bine să forţezi până la strangulare o reducere a preţurilor? Mulţi spun că da, cu condiţia să existe căi sincere. Alţii blamează şi înjură o companie care îi obligă să funcţioneze la limita minimă a profitabilităţii. Peste 17% din vânzările totale la nivelul SUA ale Procter&Gamble se fac în magazinele Wal-Mart. Ritmul actual de creştere al gigantului american impune o transformare rapidă a modului în care gândesc competitorii săi. De exemplu, Wal-Mart şi-a distrus competitorii de pe piaţa DVD-urilor în momentul în care a forţat atingerea preţului de 5,88 dolari. Războiul din studiourile Universal şi Warner a devenit antologic în momentul în care s'au acuzat reciproc de competiţie neloială şi înţelegere cu Wal-Mart.

PIERRE CARDIN CAUTĂ CUMPĂRĂTORI PENTRU O MARE PARTE DIN IMPERIUL SĂU

Pierre Cardin scoate la vânzare cea mai mare parte din activele sale, aşteptând un preţ de un miliard dolari pentru afacerile din domeniul modei şi al restaurantelor Maxim, potrivit unui interviu acordat în *L'Express* şi preluat de *Reuters*.

Cardin, care este implicat într'o gamă variată de activităţi, dela producţia de cravate de mătase până la fabricarea de şampanie, a decis să se retragă din afaceri pentru a se concentra asupra artei.

Francezul, în vârstă de 82 de ani, are în spate o carieră de 65 de ani, şi intenţionează să se dedice sponsorizării activităţilor artistice şi domeniului caritabil.

Pentru inceput, Cardin va vinde unor cumpărători din Asia, Europa şi America, afacerile din domeniul modei şi contractele de licenţă, respectiv reţeaua de restaurante Maxim şi o gamă de 800 de produse cu aceeaşi marcă. Preţul solicitat de creatorul de modă pentru fiecare dintre cele două divizii este de 500 de milioane dolari.

Cardin îşi va păstra magazinele, proprietăţile şi activele din industria parfumurilor.

ÎN ROMÂNIA SE SPALĂ 11 MILIOANE DE EURO

Cele mai *"vulnerabile"* sectoare economice, unde s'au întâlnit cele mai multe cazuri de spălări de bani, sunt comerţul intern prin contrabanda cu produse petroliere, cafea, tutun şi sectorul financiar - în frunte cu *"vestitele"* rambursări ilegale de TVA dela organele fiscale şi evaziunea fiscală. Totodată sectorul bancar s'a clasat pe locul trei în această categorie. Utilizarea împrumuturilor în alte scopuri decât cele prevăzute în contractele de credit şi obţinerea de credite prin fapte de corupţie s'au transformat în adevărate tranzacţii de spălare de bani.

În primele şase luni ale acestui an, instituţia a primit doar patru solicitări de suspendare a tranzacţiilor suspecte, din care a fost luată o singură decizie de suspendare, în valoare de aproximativ 30.000 de euro (1,2 miliarde de lei). Pentru celelalte trei cereri de suspendare nu a fost luată nici o măsură.

"Oficiul a înaintat o plângere penală Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, împotriva persoanelor responsabile de infracţiunea de neglijenţă în exercitarea atribuţiilor legate de serviciu, prevăzute în Codul Penal", a declarat Iulian Dragomir, preşedintele Oficiului pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor.

Dovadă a reglementării situaţiei s'au dovedit şi cele 14 operaţiuni suspendate în ultima perioadă, tranzacţii în valoare totală de aproape 12 milioane de euro.

PIAŢA AUTO ROMÂNEASCĂ A TRECUT ÎN VITEZĂ DE DOUĂ MILIARDE DE EURO

Piaţa auto românească a fost estimată la 180.000 de unităţi noi vândute, cu o valoare ce *"sare"* bine de 2 miliarde de euro. Aceasta este cea mai bună performanţă înregistrată după Revoluţie, piaţa auto crescând în acest an cu mai bine de 30% faţă de anul precedent.

"Evoluţia din 2004 a continuat trendul ascendent al pieţei importatorilor auto", apreciază Viorel Niculescu, director general al Romcar, compania care reprezintă pe piaţa locală mărcile Ford şi Mazda. El menţionează însă că un element de surpriză amplitudinea pe care a înregistrat-o creşterea pieţei în anul trecut (mai bine de 30%), în condiţiile în care cele mai optimiste prognoze ale analiştilor făcute la începutul anului 2004, vizau o creştere de cel mult 20%.

"Această creştere s'a datorat în principal facilităţilor financiare - <leasing>, credit şi în ultima parte a anului creşterii leului comparativ cu euro şi dolar", adaugă Niculescu. Performerul pieţei auto a fost însă fără îndoială producătorul local Dacia, care a prezentat la jumătatea anului mult-aşteptatul *"model de 5.000 de euro"*, botezat Logan. Impactul pe piaţă al maşinii a fost imediat, clienţii din România luând cu asalt *<dealerii>* mărcii. În aceste condiţii, la trei luni dela lansare, modelul Dacia Logan înregistrase peste 30.000 de comenzi, dintre care jumătate au fost deja livrate. Aşa cum anticipau cei dela Renault, modelul a avut un impact deosebit şi pe alte pieţe emergente din regiune, dar şi pe pieţele dezvoltate din Europa de Vest. În urma cererilor venite din aceste zone, Renault a luat decizia de a vinde din primăvara acestui an modelul Logan şi pe pieţele din Europa de Vest.

BBC RENUNŢĂ LA APROAPE TREI MII DE SALARIAŢI

BBC va desfiinţa 2.900 de locuri de muncă pentru a-şi îndeplini obiectivul de a micşora cheltuielile cu câteva sute de milioane de lire sterline, a anunţat directorul televiziunii publice britanice, Mark Thompson, citat de *Sky News*.

Thompson a precizat însă că 2.500 dintre locurile de muncă desfiinţate sunt dela departamentele de resurse umane, marketing, training, asistenţă juridică şi alte departamente care nu au legătură cu realizarea de programe. Restul de 400 de posturi desfiinţate sunt dela departamentele de documentare.

Directorul *BBC* a mai anunţat că, în următorii cinci ani, în jur de 1.800 de angajaţi vor fi detaşaţi la Manchester, unde se va înfiinţa un nou birou teritorial. Printre departamentele care părăsesc Capitala britanică se numără *Radio 5 Live*, *BBC Sport* şi canalele pentru copii *CBBC* şi *CBeebies*.

Thompson a declarat că aceste schimbări sunt necesare, că astfel se vor face economii de 320 de milioane de lire sterline şi se vor aloca mai multe fonduri pentru realizarea de programe.

Alte reduceri de personal, de data aceasta jurnalişti dela mai multe departamente, inclusiv cel de ştiri, sunt aşteptate pentru luna Martie a anului viitor. *BBC* are în prezent aproximativ 28.000 de angajaţi şi o mie de colaboratori.

Sindicatele au anunţat că vor contesta concedierile şi detaşările obligatorii în provincie.

CREŞTEREA CONCURENŢEI DUPĂ INTEGRAREA ÎN UE, PRINCIPALA TEMERE A IMM-URILOR ROMÂNEŞTI

Firmele mici şi mijlocii par mai informate despre impactul integrării europene, spre deosebire de micro-întreprinderi, în special sub aspectul certificării şi aplicării standardelor.

Deşi majoritatea întreprinderilor mici şi mijlocii care derulează operaţiuni internaţionale sunt conştiente că aderarea la Uniunea Europeană le va afecta, într'un mod sau altul, activitatea, mulţi dintre reprezentanţii acestora recunosc că nu sunt suficient de informaţi asupra modului în care trebue să se pregătească pentru a face faţă concurenţei după aderarea României.

Aceasta este una dintre principalele concluzii ale unui studiu realizat de Agenţia pentru Întreprinderi Mici şi Mijlocii. Firmele din industrie, energie şi comerţ sunt cele mai informate cu privire la efectele integrării în UE, adică un acces mai uşor la capital şi la informaţii, precum şi la construirea de reţele. De asemenea, firmele din sectorul turistic (hoteluri şi restaurante) sunt cele mai optimiste în legătură cu îmbunătăţirea accesului la banii europeni.

Pe de altă parte, firmele din transporturi şi comunicaţii sunt cele mai preocupate de creşterea concurenţei, de protecţia consumatorului şi siguranţa produselor. Totuşi, firmele mici şi mijlocii par mai informate despre impactul integrării europene, spre deosebire de micro-întreprinderi, în special sub aspectul certificării şi aplicării standardelor, precum şi în privinţa creşterii concurenţei.

Când vine vorba însă de pregătirea IMM-urilor pentru integrarea europeană, demersurile acestora sunt modeste. Astfel, doar 49 la sută dintre IMM-uri au început să adopte standardele de calitate, în timp ce acelea din agricultură sunt interesate de cercetare-inovare.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

VICTOR PIŢURCĂ
NOUL SELECŢIONER AL NAŢIONALEI

Comitetul Executiv al Federaţiei Române de Fotbal a decis să îl numească pe Victor Piţurcă în funcţia de selecţioner al echipei naţionale de fotbal a României, în locul lui Anghel Iordănescu, care a demisionat, după meciul cu reprezentativa Armeniei.

În perioada 1998-1999, Piţurcă s'a mai aflat la conducerea tehnică a reprezentativei de seniori a României, cu care s'a calificat la turneul final al Campionatului European din anul 2000. El a fost demis de Comitetul Executiv al Federaţiei Române de Fotbal, pe 4 Noembrie 1999, din cauza unor dispute cu cei mai importanţi jucători din echipa naţională de atunci, Gheorghe Hagi şi Gheorghe Popescu.

Preşedintele Federaţiei, Mircea Sandu, a declarat că obiectivul noului selecţioner este calificarea la Campionatul European din 2008. În caz de calificare, contractul lui Piţurcă se va prelungi automat până la sfârşitul turneului final, iar apoi va intra în vigoare dreptul de preempţiune - a precizat Mircea Sandu.

Piţurcă va avea un salariu anual de 250.000 de euro, iar prima de calificare va fi de 350.000 de dolari. Alături de Piţurcă, pentru

funcţia de selecţioner mai fuseseră vizaţi Mircea Lucescu (antrenor la Şahtior Donetk), Gheorghe Hagi (Galatasaray Istanbul) şi Ladislau Boloni (Rennes), dar aceştia au anunţat că nu pot renunţa la contractele cu cluburile la care sunt angajaţi.

Anghel Iordănescu a demisionat, pe 19 Noembrie, din funcţia de selecţioner al Naţionalei României, după rezultatul înregistrat de tricolori, scor 1-1, în Armenia, în preliminariile CM-2006.

COSMIN CONTRA A RENUNŢAT LA BECALI & POPESCU

Internaţionalul român Cosmin Contra, care activează în prezent la gruparea engleză West Bromwich Albion din Birmingham (Premier League), a semnat un contract de impresariat cu GEA World. Firma italiană, condusă de Alessandro Moggi, fiul lui Luciano Moggi, directorul sportiv al lui Juventus Torino, îl mai are sub contract şi pe Adrian Mutu.

"Contra a terminat contractul cu firma noastră şi era liber să semneze cu cine vrea. Am mai auzit că şi-ar fi reziliat chiar înţelegerea cu noi, dar nu este adevărat. Nu avea ce să rezilieze, dacă nu mai aveam contract", a declarat ieri Victor Becali.

Cosmin Contra

Contra este împrumutat la WBA, până la finalul sezonului, dela gruparea spaniolă Atletico Madrid.

IRIMIA LA DINAMO KIEV

Cristian Irimia a semnat un contract pe cinci sezoane, începând din Ianuarie 2005, cu gruparea Dinamo Kiev. Sâmbătă şi Duminică, Irimia a efectuat vizita medicală la formaţia ucraineană, fiind însoţit de impresarul FIFA Daniel Stanciu, iar apoi a semnat în prezenţa lui Ioan Becali. Irimia va avea un salariu de 200.000 de euro în primul sezon, care va creşte în următorii patru ani, gruparea ucraineană punându-i la dispoziţie casă şi maşină sau banii pentru un autoturism. El va purta tricoul cu numărul 2 la echipa ucraineană.

Cristian Irimia, care nu a prea fost utilizat în campionatul intern la Dinamo şi Rapid, este apreciat în schimb în străinătate şi devine al treilea jucător român legitimat la Dinamo Kiev după Tiberiu Ghioane şi Florin Cernat.

MUTU A SEMNAT UN PRECONTRACT CU JUVENTUS

Publicaţia britanică *"Sunday Mirror"* a confirmat faptul că Adrian Mutu a semnat un precontract cu Juventus, liderul campionatului italian. El ar urma să vină la clubul piemontez în luna Mai, când îi expiră perioada de suspendare. La aflarea veştii, conducerea fostului club al lui Mutu, Chelsea, a reacţionat violent. Peter Kenyon, preşedintele grupării de pe Stamford Bridge, a declarat că nu îi va elibera cartea verde jucătorului, dacă Chelsea nu primeşte sume compensatorii.

LUCIAN BUTE, PRIMUL ÎN CANADA

Boxerul român Lucian Bute ocupă primul loc la categoria grea-uşoară în clasamentul lunii Ianuarie întocmit de Federaţia Canadiană de Box profesionist.

Clasarea lui Bute a devenit posibilă după ce federaţia canadiană a acceptat o nouă clauză de rezidenţă pentru toţi pugiliştii canadieni. Clauza permite oricărui boxer care trăieşte şi luptă în Canada în ultimele 12 luni să devină eligibil pentru clasamentul federaţiei canadiene, indiferent dacă a primit sau nu statutul de imigrant.

Astfel, boxerii români Lucian Bute şi Jo Jo Dan (Ion Ionuţ) pot continua să lupte în această ţară, iar, dacă doresc, pot primi o şansa pentru a ataca titlul naţional al Canadei. Lucian Bute (9 victorii, toate prin KO) ocupă primul loc la categoria grea-uşoară, în timp ce Jo Jo Dan (6 victorii) ocupă locul 5 la categoria welter.

ADRIAN ILIE:
SUNT PREGĂTIT SĂ REVIN

Fotbalistul formaţiei FC Zürich, Adrian Ilie, a declarat că este pregătit să revină la echipa naţională a României în orice moment. *"Sunt pregătit să revin la Naţională în orice moment. Cel mai important pentru mine ar fi să înscriu golul decisiv în jocul cu Olanda, pentrucă atunci aş simţi că am revenit cu dreptul la Naţională. Cel mai important este ca toţi jucătorii de bază să fie disponibili, ca să poată fi convocaţi. Doar dacă sunt toţi jucătorii apţi de joc, putem spera ca România să revină între primele zece selecţionate ale lumii"*, a declarat Ilie.

Adi Ilie

El a afirmat că a discutat cu Viorel Moldovan şi Iulian Filipescu, după ce selecţionerul Victor Piţurcă a anunţat că doreşte să-i convingă pe aceştia să revină la echipa naţională. *"Am discutat cu Moldovan şi cu Filipescu iar ei sunt decişi să nu mai vină la Naţională. Ar fi foarte greu pentru Piţurcă să-i facă să se răzgândească"*, susţine Ilie.

MIRCEA LUCESCU - CEL MAI BUN ANTRENOR AL ANULUI ÎN UCRAINA

Într'o amplă anchetă, la care au participat 600 de profesionişti, Asociaţia ziariştilor sportivi din Ucraina l-a desemnat pe Mircea Lucescu, dela Sahtior Donetk, drept cel mai bun antrenor care activează în această ţară, tehnicianul român fiind recompensat, de asemenea, cu un premiu de popularitate.

De remarcat faptul că, la secţiunea fotbal, ancheta jurnaliştilor de specialitate din Ucraina a fost dominată de gruparea la care activează, alături de Mircea Lucescu, jucătorii Bărcăuan, Stoican, Rat şi Marica, Sahtior Donetk, câştigând şi trofeele la cel mai bun jucător, adjudecat de Anatoli Timosciuk, precum şi la cea mai bună conducere.

BRATU A DECEPŢIONAT NANTES

Atacantul român Florin Bratu a fost nominalizat printre jucătorii care au avut evoluţii decepţionante în prima parte a sezonului 2004/2005 al campionatului Franţei, informează site-ul football365.fr.

Sursa citată notează că *"jucătorii achiziţionaţi din străinătate au eşuat în încercarea lor de a se impune la Nantes"*.

ECHIPA FEMININĂ A ROMÂNIEI S'A CALIFICAT LA CAMPIONATUL EUROPEAN

Echipa feminină de tenis de masă a României s'a calificat la Campionatul European dela Aarhus (Danemarca), ocupând primul loc în grupa preliminară D, în urma victoriei, cu scorul de 3-0, obţinută în faţa reprezentativei Rusiei.

Ca urmare a ocupării primului loc în grupa preliminară, România va fi cap de serie la tragerea la sorţi pentru Campionatul European, programat în perioada 27 Martie - 2 Aprilie.

"Este o victorie importantă, pentrucă suntem acolo pe tablou şi cresc şansele pentru o medalie. Mulţumim publicului pentrucă a fost alături de noi", a declarat jucătoarea Otilia Bădescu.

STEAUA - VALENCIA ÎN CUPA UEFA

În *"şaisprezecimile"* de finală ale Cupei UEFA, echipa de fotbal Steaua Bucureşti va întâlni campioana Spaniei, CF Valencia, formaţie care a participat la Liga Campionilor, dar nu a reuşit să se califice pentru optimi.

Conform tragerii la sorţi, Steaua va juca primul meci în deplasare (16/17 Februarie), iar returul în Ghencea (24 Februarie). În cazul în care va trece de Valencia, Steaua va întâlni în optimi învingătoarea dintre Dinamo Kiev şi Villarreal.

Sahtior Donetk, echipa lui Mircea Lucescu, va întâlni o puternică formaţie germană, Schalke 04.

CHIVU VA RĂMÂNE LA AS ROMA

Impresarul italian al fundaşului Cristian Chivu, Andrea Pretti, a declarat că internaţionalul român va rămâne la AS Roma, în ciuda ofertelor venite dela marile cluburi europene, a anunţat cotidianul *"L'Arena"*.

STEAUA S'A CALIFICAT ÎN 16-IMILE DE FINALĂ ALE CUPEI UEFA

Steaua Bucureşti s'a calificat în 16-imile de finală ale Cupei UEFA, cu toate că a fost învinsă, în deplasare de Athletic Bilbao, cu scorul de 1-0 (1-0), într'un meci din cadrul grupei B, informează site-ul uefa.com. Unicul gol al meciului a fost înscris de Joseba Etxeberria în minutul 45.

TRABZONSPOR ÎL VREA PE MITU

Trabzonspor Kulübü, a patra putere din fotbalul turcesc după Beşiktaş, Fenerbahçe şi Galatasaray şi-a manifestat dorinţa de a-l transfera în pauza de iarnă pe mijlocaşul român, Marius Mitu. Acesta, este la ora actuală vedeta clubului belgian SK Lierse, jucând în 77 de meciuri şi înscriind 14 goluri. El are un salariu anual de sub 100.000 de euro (în condiţiile în care clubul îi pune la dispoziţie casă şi maşină). Mitu ar putea ajunge şi la Naţională, mai ales că Victor Piţurcă, noul selecţioner al Naţionalei, a spus că fotbalistul lui Lierse este în atenţia sa. *"Este posibil să se încheie un acord în privinţa unui transfer al lui Mitu în pauza competiţională din această iarnă"*, scrie *"Fotomac"*.

Mitu este vedeta lui Lierse şi cel mai în formă jucător din campionatul belgian. Românul termină în vara anului 2005 contractul şi poate pleca liber de contract, motiv pentru care Lierse încearcă să-l vândă în această iarnă.

ROMÂNIA ELIMINATĂ DIN SCUTUL EUROPEAN

Echipa de rugby România A a fost eliminată din Scutul European, după ce a pierdut, la Brescia, cu scorul de 21-32 (14-16), meciul disputat în faţa formaţiei Leonessa, în manşa secundă a primului tur al competiţiei, informează site-ul rugby.ro.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A
FINALUL ETAPEI A 15-A

Loc	Echipa	Nr.I	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Steaua	15	10	3	2	33 -	13	33
2.	Dinamo	15	9	0	6	29 -	20	27
3.	FC Naţional	15	8	3	4	26 -	17	27
4.	Farul	15	8	3	4	22 -	13	27
5.	Rapid	15	8	4	4	24 -	16	27
6.	CFR Cluj	15	6	6	6	23 -	19	24
7.	Gloria	15	6	2	7	27 -	24	20
8.	Oţelul	15	6	2	7	11 -	12	20
9.	FCM Bacău	15	5	5	5	11 -	13	20
10.	Sportul	15	5	4	5	17 -	16	19
11.	Poli Iaşi	15	4	4	7	16 -	25	16
12.	FC Argeş	15	3	6	6	18 -	25	15
13.	Poli AEK	15	4	3	8	17 -	26	15
14.	Apulum	15	4	3	8	17 -	34	15
15.	FC Braşov	15	4	2	9	18 -	26	14
16.	U. Craiova	15	3	5	7	14 -	22	14

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

ORDONANŢA PRIVIND DATORIILE RAFO A FOST SUSPENDATĂ

Noul Guvern a decis suspendarea pentru o perioadă de 90 de zile a Ordonanţei de Urgenţă privind preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a unor creanţe fiscale asupra societăţilor Rafo şi Carom Oneşti.

Executivul a luat această decizie pentru a reevalua impactul pe care măsurile cuprinse în actul normativ respectiv le au în plan economic şi social, precum şi pentru a clarifica litigiile juridice rezultate.

"Totodată, prin aprobarea programului de guvernare pe perioada 2005-2008 au apărut unele neconcordanţe între angajamentele asumate prin acestea şi unele reglementări aprobate anterior, ceea ce conduce la necesitatea corelării lor cu noile cerinţe", se arată în comunicatul Guvernului.

La jumătatea lunii Noembrie, fostul Guvern a aprobat o ordonanţă de urgenţă care prevede transferul către AVAS a creanţelor fiscale deţinute de Ministerul Finanţelor Publice, la 31 Octombrie 2004, la Rafo şi Carom, reprezentând impozite, taxe, contribuţii şi alte venituri fiscale, inclusiv accesoriile aferente acestora, în vederea recuperării.

Potrivit preşedintelui AVAS, Mircea Ursache, valoarea totală a creanţelor preluate este de circa 15.000 miliarde lei, din care aproximativ 8.000 miliarde lei reprezintă datoriile Carom. Premierul Adrian Năstase explicase la acea dată, că decizia Guvernului privind datoriile bugetare acumulate de societăţile Rafo şi Carom, ambele din Oneşti, s'a bazat pe principiul că pentru cele două unităţi trebue stabilit acelaşi regim ca şi cel aplicat, anterior, în cazul Petromidia şi SNP Petrom.

Premierul Călin Popescu Tăriceanu declarase în Noembrie, că dacă Alianţa PNL-PD va câştiga alegerile, una dintre primele măsuri va fi anularea ordonanţei privind datoriile Rafo Oneşti, considerând că actul normativ pune în pericol integrarea României în Uniunea Europeană prin faptul că *"legalizează un furt"*.

PNŢCD A INTRAT ÎN OPOZIŢIE

Preşedintele PNŢCD, Gheorghe Ciuhandu, a anunţat că partidul său este în opoziţie şi că a adoptat această atitudine din cauza atragerii PUR în guvern. *"Noi suntem de acord cu principiile pe care Guvernul a declarat că vrea să le aplice. Dar vom face opoziţie dacă vom constata că nu sunt aplicate. Am îndoieli după ce au atras PUR la guvernare. Cu un astfel de partid nu se poate face o guvernare stabilă. Vom face opoziţie"*, a declarat Ciuhandu.

Preşedintele PNŢCD a mai spus că ţărăniştii vor susţine acest guvern numai dacă, la rândul lor, vor observa că sunt susţinuţi de reprezentanţii A.D.A. Pe de altă parte, ţărăniştii şi-au fixat ca termen-limită începutul lunii lunie pentru formarea noului partid creştin-democrat. *"În 2-3 lunie, va avea loc şedinţa Biroului Politic al Partidului Popular European. Până atunci, trebue să le prezentăm partenerilor noştri europeni un partid creştin-democrat nou, puternic, capabil să ofere o alternativă reală la conducerea ţării"*, se arată într'un comunicat de presă semnat de Ciuhandu.

Ţărăniştii au mai informat că, până în 30 Martie 2005, se organizează alegeri în toate organizaţiile care au conduceri interimare. Ciuhandu a anunţat că până la această dată va demisiona din funcţia de preşedinte al PNŢCD Timiş: *"Nu pot şi la Bucureşti, şi la filială, şi la Primărie. Nu mai dorm noaptea. Eu aş prefera să rămân şef de filială"*.

MAGHIARII DIN ROMÂNIA PRIMESC PESTE 50% DIN FONDURILE ALOCATE DE BUDAPESTA UNGURILOR DIN STRĂINĂTATE

Maghiarii din România vor primi peste jumătate din suma de aproape 13 miliarde de forinţi alocată Maghiarilor din afara graniţelor din bugetul pe anul acesta al Ungariei, a declarat preşedintele Uniunii Democrate Maghiare din România, Marko Bela.

Cea mai mare parte a banilor urmează a fi folosită pentru sprijinirea elevilor care învaţă în limba maghiară, a precizat ministrul Cancelariei Guvernului dela Budapesta, Kiss Peter, care a participat la o conferinţă la Cluj.

PARTIDELE PERCEPUTE DREPT CELE MAI CORUPTE INSTITUŢII DIN ROMÂNIA

Partidele politice sunt considerate cele mai corupte instituţii, potrivit unui studiu sociologic realizat de Organizaţia Transparency International în 64 de ţări. În România, în clasamentul celor mai corupte instituţii, partidele politice sunt urmate de Vamă, Justiţie şi Parlament. 25 la sută din respondenţi au afirmat în cadrul sondajului realizat de Transparency International că au plătit mită în ultimele 12 luni. Un procent mult mai ridicat decât media pe toate cele 64 de ţări, care este de doar 10 la sută. În Republica Moldova, cei mai corupţi sunt consideraţi poliţiştii şi vameşii.

COŞUL VALUTAR, 100% ÎN EURO, DIN 2005

Banca Naţională a României (BNR) ar putea majora, anul acesta, dela 75% până la 100%, ponderea monedei euro în coşul valutar utilizat ca referinţă pentru cursul leului.

Coşul valutar utilizat ca referinţă este format în proporţie de 75% de euro şi 25% de dolar. Ponderea monedei unice europene a fost majorată, la începutul anului 2004, dela 60% la 75%. Coşul valutar reflectă atât structura serviciului datoriei externe şi a rezervelor valutare ale BNR, cât şi ponderea celor două valute în comerţul exterior.

În 2003, banca centrală a modificat, dela dolar la euro, moneda de referinţă la care se raportează cursul oficial al leului şi care face obiectul tranzacţiilor pe piaţa valutară.

PESTE 6,22 MILIOANE DE PENSIONARI

Numărul mediu al pensionarilor, în trimestrul III 2004, a fost de 6.222.000 persoane la nivelul întregii ţări, în scădere cu 14.000 de persoane faţă de trimestrul II, informează Institutul Naţional de Statistică (INS).

Pensionarii de asigurări sociale au reprezentat 99,6 la sută din numărul total de pensionari. În cadrul acestei categorii, comparativ cu trimestrul II 2004, numărul pensionarilor de asigurări sociale de stat a crescut cu 9.000 persoane, iar cel al pensionarilor agricultori a scăzut cu 23.000 persoane.

Pensia medie lunară a pensionarilor de asigurări sociale de stat a fost, în trimestrul III 2004, de 2.375.961 lei lunar, în creştere cu 7 la sută faţă de trimestrul II 2004.

CELE MAI BUNE TARIFE HOTELIERE SUNT ONLINE

Din ce în ce mai apreciat de clienţi, Internetul va deveni unul din cele mai importante canale de distribuţie pentru hoteluri, conform unui studiu internaţional realizat de firma de consultanţă KPMG. Iată care sunt principalele concluzii ale studiului KPMG: în 35% din cazuri, agenţiile de turism online au oferit cele mai bune tarife. Cu excepţia Statelor Unite, unde o companie obţine cele mai avantajoase tarife apelând la agenţii de turism specializate în turism de afaceri, în restul lumii site-urile de genul expedia.com prezintă cele mai mici preţuri de care pot beneficia şi Românii.

În Europa de Est, spre deosebire de restul lumii, lipsesc aproape cu desăvârşire agenţiile locale online şi foarte puţine hoteluri au site-uri cu sisteme de rezervări, astfel că în majoritatea hotelurilor nu se poate plăti online o cameră. În cel mai fericit caz, clientul este obligat să trimită un e-mail pentru a verifica dacă sunt camere disponibile şi la ce tarife.

Piaţa din România se încadrează în tendinţele remarcate de analiştii KPMG pentru Europa de Est. Doar 45% din hoteluri au site-uri proprii şi foarte puţine dintre acestea au sisteme de rezervare online. *"Faptul că poţi solicita o rezervare trimiţând un e-mail, la care ţi se va răspunde ulterior tot prin e-mail, nu reprezintă o rezervare online adevărată, aşa cum se practică în străinătate. În Europa de Vest, pe siteurile hotelurilor sau ale agenţiilor online poţi vedea ce fel de camere sunt disponibile, la ce tarife, poţi să rezervi, să plăteşti cu cardul şi să ai confirmarea plăţii în câteva minute"*, spune Paul Mărăşoiu, directorul firmei de consultanţă Peacock Hotels. De multe ori, sistemul central de rezervări al hotelului nu funcţionează, iar un client care a primit confirmarea unei rezervări se poate trezi că odată ajuns la hotel, nu mai sunt camere libere sau că tariful este mult mai mare. Clienţii vor obţine, cu siguranţă, cele mai mici tarife telefonând direct la hotel - adică invers decât în restul Europei şi contrar tendinţelor internaţionale.

AUTONOMIŞTII MAGHIARI S'AU ASCUNS SUB UMBRELA LUI EMIL CONSTANTINESCU

Acţiunea Populară (AP) este primul partid românesc care sprijină pretenţiile de autonomie ale Secuilor. Anunţul a fost făcut de Smaranda Enache, vicepreşedinte al AP. Enache a adăugat că partidul său sprijină şi obţinerea dublei cetăţenii de către Maghiari. *"Deşi în programul iniţial Acţiunea Populară nu a introdus autonomia Ţinutului Secuiesc şi dubla cetăţenie, nu avem obiecţiuni de principiu împotriva acestor obiective"*, a spus Smaranda Enache.

Ea a adăugat că, în opinia AP, subregiunile Ţinutul Secuiesc sau Ţara Moţilor au dreptul să-şi formuleze tipul de organizare, iar autonomia şi dezvoltarea regională, pe care AP le sprijină, ar fi singurele care ar putea opri exodul Maghiarilor din aceste regiuni. *"Militäm pentru o regionalizare pe fundamentul vechilor regiuni istorice şi pentru o reorganizare administrativ-teritorială a României"*, a spus Enache, potrivit căreia, în actuala formă de organizare, România a devenit *"o combinaţie de stat cu organizare dictatorială şi un altoi de legislaţie europeană incapabil să funcţioneze"*.

Acţiunea Populară, condusă de fostul preşedinte Emil Constantinescu, devine astfel primul partid românesc care se pronunţă favorabil autonomiei Ţinutului Secuiesc. De altfel, candidaţii Uniunii Civice Maghiare (UCM) ocupă toate locurile de pe listele Acţiunii Populare la alegerile parlamentare din Harghita şi Covasna, în timp ce în Mureş, Satu Mare, Sălaj şi Maramureş, UCM are candidaţi doar la Camera Deputaţilor pe listele AP. Unul dintre principalele obiective ale UCM este obţinerea autonomiei Ţinutului Secuiesc.

Decizia AP de a-i primi, i-a făcut pe cei dela UCM, ale căror liste de semnături fuseseră contestate, să nu se mai lupte cu instituţiile statului pentru a câştiga dreptul de a participa la alegeri. Avantajul pentru AP ar fi obţinerea unui procent oarecare, sub pragul electoral, în judeţele în care Maghiarii sunt majoritari.

CONSUM ÎN 2004: PRODUSE DE CURĂŢAT ŞI COSMETICE, ÎNAINTEA ALIMENTELOR

Primele nouă luni ale anului trecut au adus o creştere de 8% a pieţei bunurilor de larg consum din România, dar şi schimbări în ierarhia celor mai dinamice categorii de piaţă, arată un studiu realizat de firma de cercetare de piaţă *GfK* România. Studiul *GfK* este susţinut de raportările privind produsul intern la şase luni, care indică o creştere a consumului populaţiei cu 9%.

Creşterea consumului este bazată pe majorarea salariilor şi a transferurilor de bani din străinătate. Grupa produselor de spălat şi curăţat a crescut anul trecut cu 14%, lăsând în urmă piaţa alimentelor şi a băuturilor răcoritoare.

După ce ani de zile consumatorul român a cheltuit cea mai mare parte a venitului pe alimente, el a început să fie tot mai preocupat de locuinţă şi de îngrijirea personală. Anul acesta cel mai bine s'au vândut produsele de spălat şi curăţat – detergenţi de rufe de vase, înălbitori, săpunuri, produse de spălat baia şi pardoseala.

Alimentele şi băuturile răcoritoare au crescut deasemenea, însă mai lent. *"Cea mai mare creştere a fost înregistrată la categoriile nealimentare destinate consumului casnic – aici ne referim în principal la produsele de spălat şi curăţat, cu o creştere de 14% pe primele nouă luni ale lui 2004, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut"*, spune Raluca Raschip, consummer scan manager în cadrul *GfK* România.

TEXTILIŞTII ROMÂNI VOR PIERDE 20 LA SUTĂ DIN PIAŢA U.E. DATORITĂ LIBERALIZĂRII

Un regulament al Consiliului UE a eliminat dela 1 lanuarie 2005 toate restricţiile la importul de textile şi confecţii din ţările membre ale Organizaţiei Mondiale a Comerţului. Acest regulament pune în practică unul dintre angajamentele cheie luate la sfârşitul Rundei Uruguay, în 1994.

Provocarea acum pentru industria textilă din lumea întreagă este de a concura într'un nou mediu de afaceri. Maria Grapini, preşedinta Federaţiei Patronale pentru Industria Uşoară din România a declarat *"că nu poate fi vorba de o consecinţă negativă, dacă ţinem cont că industria textilă şi în special industria confecţiilor din România exportă peste 85% în UE. Eu aş vrea să clarific că liberalizarea şi dispariţia cotelor pentru ţările membre în Organizaţia Mondială a Comerţului nu influenţează piaţa internă, pentrucă de exemplu produsele din China în România nu aveau cote, însă ne influenţează foarte mult faptul că dispar cotele pentru UE, unde era ponderea exportului de textile şi confecţii din România. Aşadar, din felia noastră de tort, acel 85% din totalul exportului - şi exportul nu a fost mic, la nivelul anului 2003 a fost peste 5.600 de milioane de dolari - înseamnă că o să avem o diminuare a exportului pe piaţa UE şi nu avem timp să înlocuim cu o altă piaţă"*. Maria Grapini a mai spus că estimează pierderi de circa 20 de procente. *"Şansa noastră de a fi, să spunem, competitivi din punct de vedere al preţului faţă de China este zero. Niciodată nu o să putem să-i batem pe producătorii din China la preţ, însă în strategia noastră de ramură, strategie pe care, sigur, am dat-o şi către ministerul de resort, este aceea de a găsi politici şi părghii prin care să susţinem producerea în România a unor produse care să meargă pe nişe mai înguste, produse serii scurte şi produse de înaltă calitate, produse care nu convin Chinei, de exemplu, sau altei ţări asiatice, unde se merge pe volum. Deci practic trebue o reorientare. Întreprinderile trebue să fie flexibile şi să înţeleagă, să accepte serii scurte şi de înaltă calitate, pentru a putea să înlocuiască ceea ce pierdem prin eliminarea cotelor"*, a mai spus ea.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

DEFICITUL COMERCIAL CU PRODUSE AGRO-ALIMENTARE

Deficitul comercial cu produse agro-alimentare a atins 925 milioane euro, în perioada 1 Ianuarie - 31 Octombrie 2004, fiind în creştere cu 6,5 la sută (56,7 milioane euro) faţă de perioada similară a anului 2003, potrivit datelor furnizate Agenţiei *Rompres* de Departamentul de politici comerciale din Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale (MAPDR).

Importurile au urcat dela 1.237 miliarde euro, la sfârşitul lunii Octombrie 2003, la 1,392 miliarde euro în perioada similară a anului trecut, o creştere de 12,6 la sută. Pe de altă parte, exporturile au înregistrat o creştere cu 26,8 la sută în perioada menţionată faţă de perioada similara a anului trecut, dela 369 milioane euro la 467,8 milioane euro, dar continuă să fie scăzute în raport cu importurile.

Potrivit datelor MAPDR, principalele produse importate au fost ţigările şi tutunul (27.600 tone), în valoare de 168,3 milioane euro, carnea de porc - 108.400 tone, în valoare de 138,3 milioane euro, grâul - 773.900 tone, în valoare de 127,3 milioane euro şi zahăr - 502.900 tone (82,4 milioane euro). Ponderea acestor produse în totalul importurilor a fost de aproape 37 la sută.

De asemenea, au mai fost importate cantităţi semnificative de preparate alimentare - 26.200 tone (57,5 milioane de euro), carne de pasăre - 101.000 tone (55,9 milioane euro) şi citrice şi banane - 160.000 tone, în valoare de 52,1 milioane euro.

Lista importurilor de produse agro-alimentare mai cuprinde şi alte produse, cum ar fi porumb - 300.100 tone, în valoare de 46,2 milioane euro, cafea - 35.600 tone (45 milioane euro) şi preparate pentru hrana animalelor - 84.900 tone, valorând 40,1 milioane euro.

În ceea ce priveşte exporturile, animalele vii - bovine, ovine, caprine, cai, măgari şi catări - au totalizat în primele 10 luni ale anului 115,7 milioane euro (87.300 tone), adică 24,7 la sută din totalul exporturilor, numai ovinele şi caprinele aducând 44,4 milioane euro din suma totală obţinută din exporturile de animale vii.

Potrivit MAPDR, alte mărfuri livrate pe piaţa externă în perioada menţionată au fost seminţele de floarea soarelui 250.600 tone (49,9 milioane euro), uleiurile de floarea soarelui şi soia - 94.100 tone (47,7 milioane euro), legumele proaspete sau refrigerate - 9.300 tone (19,2 milioane euro), vinurile - 296.300 hl (16,9 milioane euro), mierea naturală - 6.700 tone (14,3 milioane euro), produsele de panificaţie - 9.600 tone (16,6 milioane euro). Au mai fost exportate cantităţi însemnate de nuci - 11.400 tone (15 milioane euro), porumb - 210.600 tone (24,4 milioane euro), sorturi de floarea soarelui şi soia - 149.000 tone, în valoare de 14 milioane euro şi preparate sau conserve din carne - 3.500 tone (10,3 milioane de euro).

Cantităţile cele mai însemnate de produse agro-alimentare româneşti au fost exportate în ţările UE şi CEFTA, dar şi în Turcia, SUA, Republica Moldova, în timp ce importurile au provenit din ţările UE şi din SUA.

LUPTA PENTRU PUTERE ÎN PSD

Singurul care a spus răspicat că vrea să ajungă în structurile centrale de putere ale partidului a fost vrânceanul Marian Oprişan. Care a şi reamintit de ideea *"pasului înapoi"*, invitaţie făcută şi de Miron Mitrea, după alegerile locale de vara trecută, celor socotiţi responsabili de eşecul electoral. *"Pasul înapoi"*, spune deputatul Adrian Severin, este şi un fel de merge înainte cu regulile din rugby.

Chiar dacă pe acelaşi ton reţinut, tot despre legea firească a *"pasului înapoi"* vorbeşte şi unul dintre liderii regionali de succes ai PSD, primarul Ploieştiului, Emil Calota. Teoretic, lucrurile ar trebui să fie simple, de vreme ce Congresul extraordinar al PSD decidea, în August trecut, ca Ion Iliescu să revină la conducerea partidului odată încheiată lungă sa excursie prezidenţială. Practic, situaţia e mai complicată. O publicaţie centrală susţine că socialiştii europeni nu-l vor pe Ion Iliescu.

Secretarul executiv Victor Boştinaru, cel care chiar ţine legătura cu *"partidele frăţeşti"*, confirmă. Pentrucă, spune domnul Boştinaru, Adrian Năstase *"e un nume consolidat"* şi tot fără ezitări îi citează Victor Boştinaru în continuare pe socialiştii europeni: *"care ar fi sensul schimbării lui Adrian Năstase din fruntea PSD?"*.

DE CE TREC DATORIILE LA AVAS?

Directorul AVAS, Mircea Ursache a declarat că scopul preluării creanţelor Rafo şi Carom, care au o valoare de peste 17 mii de miliarde de lei este acela de a le valorifica. În plus, Mircea Ursache a acreditat ideea că decizia de ştergere a datoriilor ar avea valoare socială, deoarece la cele două societăţi lucrează peste 4.000 de persoane, dar şi concurenţială: prin menţinerea Rafo pe piaţă, se asigură mediul concurenţial în acest domeniu.

Mircea Ursache a explicat şi variantele prin care AVAS speră să valorifice creanţele. Una dintre cele mai vehiculate era cea a transformării creanţelor în acţiuni.

Senatorul PD Iuliu Păcurariu a calificat situaţia Rafo Oneşti drept, citez: *"un caz de corupţie în România"* şi a spus că cei care au beneficiat de privatizarea Rafinăriei aparţin clientelei PSD.

NUMĂRUL ROMÂNILOR CU BOLI DIGESTIVE CREŞTE DIN CAUZA ALIMENTAŢIEI

Numărul cazurilor de boli digestive, unele foarte grave, înregistrează în România o creştere îngrijorătoare, mai ales din cauza lipsei unui program de alimentaţie ordonat şi echilibrat, a declarat profesorul Alexandru Oproiu, dela Spitalul Militar *"Agrippa Ionescu"*.

"Viaţa modernă, caracterizată printr'un stres aproape permanent, are consecinţe grave asupra sănătăţii, mai ales la nivelul aparatului digestiv", a continuat profesorul Oproiu. Alimentaţia defectuoasă şi imposibilitatea de a respecta un program ordonat de masă şi folosirea unei diete care se pretează la acest mod de viaţă, compus din foarte multe sandvişuri, preparate de tip *"fast food"*, produse consistente, dar cu volum mic, care se pot consuma în timp redus, au consecinţe negative asupra tubului digestiv şi funcţionării acestuia.

PRODUCŢIA INDUSTRIALĂ A CRESCUT

Producţia industrială a crescut cu 4,5% în primele zece luni ale lui 2004 faţă de perioada corespunzătoare a anului precedent, informează un comunicat al Institutului Naţional de Statistică.

În acelaşi interval, producţia industriei prelucrătoare a consemnat un avans de 5,5%.

Cifra de afaceri totală a societăţilor din industrie a urcat, în primele nouă luni ale anului 2004, cu 10,6% în termeni reali faţă de perioada corespunzătoare din anul 2003, menţionează sursa citată.

PESTE 551.000 DE ŞOMERI

Numărul şomerilor înregistraţi la sfârşitul lunii Noembrie 2004, la nivelul întregii ţări, era de 551.400 persoane, în scădere cu 104.000 persoane faţă de Noembrie 2003, informează Institutul Naţional de Statistică.

Din numărul total al şomerilor înregistraţi, femeile reprezentau 42,9 la sută.

ROMÂNIA AR PUTEA FI AFECTATĂ DE MODIFICAREA PACTULUI DE STABILITATE MONETARĂ

Eforturile politicienilor germani, francezi şi italieni de relaxare a prevederilor privind deficitul bugetar, nu sunt o soluţie, a declarat comisarul european Michaela Schreyer pentru o ediţie a cotidianului *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.

Planurile Cancelarului Schröder de a permite un nivel mai ridicat al datorilor statului nu este realizabil, a mai spus comisarul însărcinat cu probleme bugetare în cadrul Uniunii. Schimbările de acum şi-ar putea pune amprenta asupra aderării României şi Bulgariei la Uniunea Europeană în anul 2007.

ÎN SCURT TIMP CRIMELE DELA REVOLUŢIE VOR FI PRESCRISE

În mai puţin de o lună se împlineşte termenul de 15 ani suficient pentru prescrierea crimelor comise la Revoluţie. Membrii organizaţiei *"21 Decembrie 1989"* au cerut în faţa Parchetului General ca teroriştii Revoluţiei să fie condamnaţi pentru crimele lor.

Cu toate acestea există încă posibilitatea ca vinovaţii în dosarele Revoluţiei dela Timişoara, Bucureşti, Sibiu, Braşov, Arad şi Cluj să fie pedepsiţi. Prescripţia, adică pierderea valabilităţii pedepsei care ar fi putut fi executată pentru o faptă, poate fi aplicată doar când în realitate nu s'a desfăşurat nici un act de investigaţie.

În cazul dosarelor Revoluţiei, s'au făcut investigaţii ceea ce a întrerupt cursul prescripţiei, spune Renate Weber preşedinta Fundaţiei pentru o Societate Deschisă. Legislaţia României permite prescrierea chiar şi în cazuri de omor deosebit de grav însă termenul în care pedeapsa poate fi anulată depinde de gravitatea faptei.

În cazul în care crimele dela Revoluţie ar fi încadrate ca omor deosebit de grav, termenul de prescriere ar fi mai mare de 15 ani, adică perioada scursă de la Revoluţie până astăzi.

ROMTELECOM SCUMPEŞTE ABONAMENTELE CU 34 LA SUTĂ

Compania de telefonie fixă RomTelecom va majora, începând cu 1 Februarie 2005, preţul abonamentelor, în medie cu 34,1 la sută, în acelaşi timp reducând o serie de tarife la convorbiri, cu un nivel cuprins între 3,4 la sută şi 10 la sută, informează Autoritatea Naţională de Reglementare în Comunicaţii (ANRC).

TRAFIC CU MĂCELARI ROMÂNI SUB PROTECŢIA UNUI SENATOR DE BIHOR

Dela 1 Octombrie, nici un muncitor din domeniul prelucrării cărnii nu mai poate veni la muncă în Germania, pentrucă Guvernul federal a hotărît să nu mai autorizeze acordurile de transfer de forţă de muncă dintre firmele de profil din România şi Germania pe o perioadă nelimitată.

ÎN ROMÂNIA PESTE 60% DINTRE PRODUSELE VÂNDUTE SUNT FALSE

Potrivit estimărilor Asociaţiei Române pentru Combaterea Contrafacerilor (ARCC), 60% dintre produsele vândute în România sunt false, ceea ce plasează ţara noastră pe locul doi în Europa, după Ucraina, din acest punct de vedere.

"Contrafacerea existentă pe piaţa românească afectează grav activitatea economică şi comercială, ceea ce îi îndepărtează pe investitorii serioşi", a declarat Dan Docan, preşedintele ARCC.

"Sunt necesare nişte măsuri contravenţionale severe care să împiedice circulaţia acestor mărfuri pe piaţă", a declarat Dan Docan. Anul trecut, pierderile suferite de firme, la nivel mondial, au fost de circa 350 miliarde de dolari, valoarea bunurilor piratate şi contrafăcute reprezentând 5-9% din valoarea comerţului mondial.

RATE MAI SCUMPE ANUL ACESTA

Magazinele care vând bunuri în rate vor trebui să vândă poliţe de risc financiar asociate obiectelor achiziţionate. Măsura va duce la creşterea costurilor pentru reţelele de magazine care practică împrumuturi fără giranţi şi, în cele din urmă, la rate mai scumpe.

FMI VA CERE MAJORAREA TVA ŞI A ACCIZELOR

Misiunea Fondului Monetar Internaţional aşteptată la Bucureşti pe 26 Ianuarie, va propune Guvernului majorarea taxei pe valoarea adăugată şi accelerarea programului de aliniere a accizelor la nivelurile din UE, ca unică soluţie de compensare a pierderilor de venituri determinate de introducerea cotei unice şi de prevenire a răbufnirii presiunilor inflaţioniste.

"Presiunile inflaţioniste se dovedesc persistente şi ar putea răbufni în urma majorărilor salariale şi a reducerilor de impozite care vor alimenta o cerere de consum şi aşa foarte puternică. Guvernul nu are ca alternativă decât majorarea impozitelor indirecte, care vizează consumul, pentru a acoperi pierderile de venituri la bugetul de stat", a declarat pentru *Graeme Justice*, reprezentantul rezident al FMI în România.

RAPORT CRITIC AL COMISIEI EUROPENE PRIVIND CANALUL BĂSTROE

Potrivit unui comunicat al Ministerului de Externe dela Bucureşti, Comisia Europeană a dat publicităţii raportul Misiunii comune de documentare a Comisiei şi organizaţiilor internaţionale în partea ucraineană a Deltei Dunării. Raportul critică autorităţile ucrainiene pentru felul în care au decis şi pus în aplicare proiectul de repunere în funcţie a canalului de mare adâncime ce leagă Dunărea de Marea Neagră.

SALARIILE DIN ROMÂNIA VOR CREŞTE ÎN 2005 CU 1,2%

Veniturile salariale ale Românilor vor înregistra anul viitor o creştere de 1,2% peste rata inflaţiei, în condiţiile unei majorări prognozate de 10,4% a salariilor şi a unei inflaţii de 9,2%, se arată într'un studiu realizat de firma de consultanţă Mercer Human Resourse Consulting. Trebue spus că estimările pentru anul viitor ale autorităţilor din România indică o rată a inflaţiei de 7%, pentru perioada Decembrie 2005 raportată la Decembrie 2004.

MINORITATEA ROMÂNILOR DIN SERBIA ESTE NEMULŢUMITĂ

Comunitatea Românilor din Serbia a organizat la Belgrad o conferinţă de presă pentru a face publice problemele minorităţii româneşti din această ţară şi pentru a cere guvernului sârb rezolvarea lor în regim de urgenţă.

Reprezentanţii comunităţii românilor au arătat că minoritatea românească este unică în Serbia căreia i se aplică standarde duble, ea bucurându-se de anumite drepturi în Voivodina, însă nu şi în Timoc.

Principalele nemulţumiri ale Românilor din Serbia se referă la faptul că nu au şcoli, biserici şi nici presă în limba română. Mai mult, Biserica Ortodoxă Română este unica biserică nerecunoscută de statul sârb.

Comunitatea Românilor din Serbia a propus modificarea Legii Cultelor din Serbia, însă până acum nu a primit nici un răspuns.

Potrivit lui Viorel Dolha, preşedintele Asociaţiei Învăţătorilor din Arad, un cunoscător al situaţiei Românilor din Timoc, peste 300 000 de Români sunt lipsiţi de o serie de drepturi elementare ale minorităţilor.

În ultima perioadă mai multe voci acuză Serbia de tratament nedemocratic faţă de Românii din Timoc - printre ele şi Oficiul pentru Drepturile Minorităţilor din centrul şi Sud-Estul Europei şi Comitetul Helsinki pentru Drepturile Omului din Serbia.

Până acum sesizările Românilor din Timoc nu au primit nici un răspuns din partea guvernului sârb. Pe de altă parte, nu au stârnit nici o reacţie nici din partea autorităţilor române.

PIAŢA DE PUBLICITATE ONLINE ROMÂNEASCĂ APROAPE SE VA DUBLA

Piaţa de publicitate online românească va atinge anul acesta pragul de 2,5 milioane de euro, faţă de valoarea de aproximativ 1,5 milioane de dolari în 2004, apreciază agenţia de publicitate online *Imedia*.

"Estimarea pentru acest an se bazează pe date concrete, în directă legătură cu bugetele alocate de către terţi advertiseri", a declarat Val Voicu, director de marketing *Imedia*.

Deşi majoritatea companiilor apelează constant la internet ca mediu de expunere, peste 80% din campanii sunt abordate convenţional, valenţele de comunicare şi interactivitate maximă pe care le oferă internetul fiind astfel reduse sau chiar anulate, după cum evaluează reprezentantul *Imedia*.

"De asemenea, publicitatea online nu înseamnă neapărat expunerea banerului pe site-urile revistelor tipărite ci mai degrabă <atingerea> unor comunităţi virtuale distincte", spune Val Voicu.

În 2004 peste 80% din proiectele neconvenţionale de marketing online româneşti au aparţinut *Imedia*, agenţie care se proclamă drept cel mai mare publisher de media online din România cu o reţea tranzitată lunar de peste 800.000 de Români.

din cele 3 colţuri ale lumii

CUTREMURUL DEVASTATOR DIN ZONA ASIATICĂ

A fost un cutremur devastator ca cel provocat de un milion de bombe atomice de dimensiunile celor lansate asupra Hiroşimei şi a localităţii Nagasaki. *"Este un seism epocal, pământul va continua să vibreze încă timp de câteva zile asemenea unui clopot care a primit o lovitură extrem de violentă"*, afirmă preşedintele Institutului Naţional de Geofizică, Enzo Boschi, unul dintre cei mai mari experţi mondiali în vulcanologie care continuă să monitorizeze efectele celui mai grav cutremur din ultimii 40 de ani. *"O catastrofă de această intensitate - afirmă el - influenţează până şi axa de rotaţie a pământului, şi, deci, pe termen lung va influenţa şi clima"*.

Întrebare: Care sunt cauzele unui seism de asemenea proporţii?

Răspuns: Cutremurele de o asemenea intensitate se datorează deformărilor scoarţei terestre provocate de acumularea unor cantităţi enorme de energie. Când energia acumulată şi gradul de deformare ating niveluri critice, în scoarţa terestră se produce o fractură: cu cât fractura este de dimensiuni mai mari, cu atât cutremurul este mai puternic. În cazul seismului care a afectat Sud-Estul Asiei, situaţia a fost agravată de faptul că acest cutremur a avut loc în mare, provocând o undă foarte înaltă şi violentă, care s'a propagat cu o viteză de 500-700 kilometri pe oră. Cutremurul având magnitudinea de 8,9 a zguduit planeta. Întreaga Terră vibrează. Astfel de *"oscilaţii libere"* pot continua timp de 48-72 de ore şi sunt consecinţa unui cutremur foarte puternic care a fost înregistrat de toate staţiile seismice de pe planetă.

Î: Vor avea loc variaţiuni ale climei?

R: Efectul cumulativ al deplasării axei de rotaţie a Pământului nu trebue considerat ca un efect în sine, ci trebue evaluat într'un interval de timp suficient de amplu pentru a lăsa să intre în joc o pluralitate de alţi factori. De aceea nu se poate cuantifica influenţa efectivă a seismului. Acum ne aflăm în faza *"coardei de vioară"*, cu alte cuvinte, înregistrăm oscilaţiile în curs care nu implică noi cutremure. Cutremurele cu o astfel de magnitudine sunt foarte rare. În fiecare an seismografii planetei înregistrează cel puţin 50.000 de cutremure cu magnitudinea mai mare de 3,5. Dintre acestea, la fiecare trei ani este înregistrată una cu magnitudinea de peste 8,5, dar cel care a lovit Asia de Sud-Est este un eveniment foarte rar. Un cutremur cu o intensitate asemănătoare nu a avut loc de 40 de ani, iar în ultimul secol au avut loc mai puţin de zece. Epicentrul se află în largul insulei Sumatra, dar *"tsunami"*, sau valul uriaş produs de seism, a atins ţărmurile Sri Lankăi, Thailandei, Indoneziei, Indiei, insulelor Maldive şi Malayeziei, provocând dezastre şi mii de victime. Catastrofa a fost provocată de o falie foarte extinsă, cu o lungime de o mie de kilometri. Cutremurul a avut loc în largul mării, dar consecinţele sale asupra ţărmurilor s'au făcut simţite foarte puternic.

Î: Şi cum anume?

R: Valul provocat de cutremur s'a propagat înmagazinând o putere tot mai mare, până când s'a abătut pe uscat. Un zid de apă, cu totul neaşteptat, a scufundat ţărmurile într'o zonă care corespunde unui lanţ lung de vulcani. Termenul tehnic, de origine japoneză, este *"tsunami"* şi înseamnă *"valul portului"*. Rămâne problema privind prevederea unor astfel de evenimente. Se cunosc bine semnalele prevestitoare de seisme, se măsoară deformările solului care semnalează acumularea energiei seismice, dar corelaţia cu seismele ce vor urma nu este deloc sigură. La ora actuală zonele cu risc seismic foarte mare sunt bine identificate, reţeaua de depistare şi înregistrare este eficientă şi lucrează în timp real.

Activitatea seismică a planetei este o caracteristică a sa fundamentală. Fără cutremure, Terra s'ar afla într'o stare de echilibru (în timp ce este în continuă evoluţie), nu ar exista atmosferă, apă, care sunt rezultatul acestei instabilităţi. Prin urmare, nu ar exista viaţă. Cel puţin 40 la sută din teritoriul Italiei este un teritoriu seismic, de aceea noi suntem mereu într'o situaţie de risc. Precauţiunile sunt mai utile decât fatalitatea. Este nevoie ca, construcţiile să fie făcute bine, vulcanii să nu fie înconjuraţi cu prea multe ziduri de ciment, normele antiseismice să fie întărite. Din nefericire, senzorii noştri sunt doar la suprafaţă: ar trebui să poată fi puşi până la adâncimea de 20-30 km, dar şi perforările mai mari, foarte costisitoare, nu au ajuns niciodată dincolo de 10-12 km.

POTRIVIT OAMENILOR DE ŞTIINŢĂ, CUTREMURUL DIN ASIA A AFECTAT MIŞCAREA DE ROTAŢIE A PĂMÂNTULUI

Seismul subacvatic, a cărui magnitudine de 9.0 grade pe scara Richter a fost stabilită de Institutul Geologic American, a fost cel mai mare după cutremurul de 9,2 grade din Alaska, care a avut loc în 1964. Au urmat cel puţin şase replici puternice, una dintre ele având magnitudinea de 7,3 grade pe Richter.

Enzo Boschi, preşedintele Institutului Naţional de Geofizică din Italia, a asemuit forţa cutremurului cu cea a detonării unui milion de bombe atomice de mărimea celor lansate asupra Japoniei în timpul celui de al Doilea Război Mondial şi a adăugat că puterea acestui seism a afectat mişcarea de rotaţie a Pământului. Alţi oameni de ştiinţă au afirmat însă că este prea devreme pentru a se putea afirma dacă mişcarea de rotaţie a planetei a fost sau nu afectată, informează *Associated Press*.

"ŞI TOTUŞI, EXISTĂ CENTRALE DE ALARMĂ ÎN PRIVINŢA "TSUNAMI", DECLARĂ - SURPRINS - SEISMOLOGUL ELVEŢIAN NICOLAS DEICHMANN

In interviul acordat cotidianului elveţian *Le Temps*, Nicolas Deichmann, expert în cadrul Serviciului Seismologic Elveţian, se declară mirat de faptul că nici o alarmă nu a precedat valurile uriaşe provocate de puternicul seism produs, Duminică, 26 Decembrie, în zona Sumatrei.

Întrebare: Aţi fost surprins de evenimentul survenit în cursul nopţii trecute?

Răspuns: Din păcate, nu. În această regiune a Globului şi în ceea ce priveşte acest gen de cutremure, există cea mai mare probabilitate a producerii unor astfel de valuri. Seismul s'a produs într'o zonă de subducţie instabilă, în care scoarţa oceanică se afundă sub scoarţa occidentală. Pe deasupra, există o legătură între magnitudinea seismului şi lungimea faliei, sau zona de ruptură, cauzată de cutremurul de pământ. Falia ce s'a creat în largul Sumatrei avea, se pare, 1.000 de kilometri lungime. Adică aproximativ aceeaşi lungime ca şi falia din Chile, în 1960, produsă de un seism cu o magnitudine de 9,5 (grade pe scara Richter) şi care a ridicat un tsunami cu înălţimea de nouă metri în direcţia Japoniei. În 1964, în Alaska, a avut loc un eveniment comparabil. De atunci, nu s'a mai produs nici un alt seism de această mărime.

Î: Nu există mecanisme de alarmă care ar preveni asemenea catastrofe?

R: Ba da, există. În special în Pacific. Aceste valuri uriaşe sunt nişte fenomene marine ce au fost bine studiate. Cum întotdeauna există un interval de timp între seism şi sosirea valului, au fost instalate centrale de alarmă, în principal în Hawai şi în Alaska. În cazul unui seism, programe informatice calculează automat probabilitatea creării unui val. Computerul ia în calcul, atunci, o serie de parametri, cum ar fi localizarea seismului, magnitudinea, adâncimea etc. Catastrofa din acest 26 Decembrie nu s'a produs, însă, în Pacific. Se pare că oamenii nu au fost preveniţi. Lucrul acesta mă miră. Dar aş prefera să nu fac speculaţii, căci nu ştiu ce s'a petrecut.

Î: Valuri uriaşe s'ar putea produce şi pe lacurile elveţiene?

R: Probabilitatea unui fenomen de acest gen există. Dar nicidecum cu aceeaşi intensitate şi cu aceleaşi efecte. Seismele nu au aceeaşi forţă în Elveţia şi în Asia. Iar lungimea faliilor de care vorbeam mai înainte este mult mai scurtă. Acestea fiind spuse, în istorie, au existat valuri bruşte pe Lacul Leman ori pe Lacul Celor Patru Cantoane. Lacul şi-a schimbat brusc nivelul la Lucerna, în 1601 - fără îndoială, din cauza unui seism cu magnitudinea 6 (pe scara Richter) în Unterwald. Apa s'a retras brusc, după care a intrat într'o parte a Lucernei. Un vapor a fost aruncat pe malul uranez al aceluiaşi lac în secolul al XVIII-lea. În general, aceste valuri nu sunt create direct de cutremurele de pământ. Ci, mai degrabă, aşa cum au arătat studii recente făcute pe fundul Lacului Celor Patru Cantoane, de alunecări de teren sublacustre, produse şi ele de seisme.

***

Potrivit unei ştiri inserate, Luni, 27 Decembrie, de siteul cotidianului elveţian *La Liberte*, oamenii de ştiinţă americani care au detectat seismul produs Duminică, în largul Sumatrei, au încercat - cu disperare - să ia legătura cu omologii lor din tările asiatice dela Oceanul Indian. Ei au eşuat, însă, din cauza lipsei unei reţele de alertă.

Experţii din Statele Unite ale Americii au încercat să îi avertizeze cu privire la riscul producerii unui val uriaş. Însă, în zona respectivă, nu există o reţea de alarmă în privinţa catastrofelor naturale. *"Am făcut tot ce am putut, dar nu am reuşit să obţinem nici o legătură cu cei de pe listele noastre din această regiune"*, a recunoscut directorul Centrului American de Alarmă privind tsunami în Oceanul Pacific, Charles McCreery.

La câteva minute după detectarea seismului, Dl. McCreery şi echipa sa au telefonat în Australia, responsabililor US Navy (Marina Americană), diverselor ambasade americane din Asia şi la Departamentul de Stat (Ministerul de Externe al SUA). Ei nu au reuşit, însă, să prevină populaţiile din ţările cele mai afectate - India, Thailanda şi Sri Lanka.

"De fapt, emiseserăm un buletin referitor la seism, ce nu a ajuns decât la ţările abonate la serviciul nostru, adică Australia şi Indonezia", a adăugat omul de ştiinţă american. În opinia lui Waverly Person, din cadrul Centrului Geologic American de Informare privind Seismele, existenţa unui organism de alertă ar fi putut salva mii de vieţi omeneşti, notează site-ul ziarului editat la Fribourg.

Cronica Internaţională

DOUĂ RAPOARTE SECRETE ALE CIA AU AVERTIZAT ASUPRA SITUAŢIEI DIN IRAK

Potrivit unor surse guvernamentale americane, un raport secret trimis de şeful CIA din Bagdad, avertiza că situaţia din Irak se deteriorează şi nu există şanse ca ea să se redreseze în curând, notează jurnalistul Douglas Jehl în *The New York Times*.

Raportul, trimis luna trecută la sfârşitul unui an petrecut de oficialul american în această funcţie, a prezentat o imagine sumbră asupra situaţiei politice, economice şi securităţii din Irak. O parte din concluziile raportului au fost auzite cu ocazia unor scurte discursuri pronunţate de unul din responsabilii CIA, Michael Kostiv, care a vizitat recent Irakul.

Potrivit oficialilor americani, concluziile raportului au fost *"mixte"*, prezentând un Irak în care, deşi pot fi evidenţiate progrese importante, în special în privinţa bunei desfăşurări a procesului politic precum şi a optimismului Irakienilor, situaţia securităţii se înrăutăţeşte, violenţele s'au înmulţit, iar autoritatea mai pregnantă a guvernului irakian a devenit o necesitate.

De fapt, concluziile documentului, precedat de numeroase avertizări din partea specialiştilor dela Washington şi din domeniul militar, au fost cu mult mai pesimiste decât imagineastandard oferită publicului de Administraţia Bush înainte de alegerile programate în Irak la data de 30 ianuarie 2005. Înştiinţarea a fost trimisă sediilor CIA după ce forţele americane redobândiseră la jumătatea lunii Noembrie controlul asupra oraşului Fallujah, victorie descrisă de oficialii americani ca esenţială pentru democratizarea Irakului.

Potrivit aceloraşi surse oficiale americane, ambasadorul SUA în Irak, John D. Negroponte, ar fi completat un document în care responsabilul aducea obiecţii raportului, considerându-l prea dur, pe motiv că progresele făcute de Americani în Irak ar fi mai mari decât cele care au fost exemplificate în combaterea insurgenţei irakiene. Spre deosebire de acesta, comandantul general al trupelor americane în Irak, generalul George W.Casey, a citit cele două rapoarte şi nu a prezentat oficial obiecţii.

Deşi raportul a circulat pe larg în afara CIA, oficialii care l-au citit, printre care şi purtătorul de cuvânt al Casei Albe, Sean Mc Cormack, au refuzat să comenteze, justificându-şi poziţia prin protejarea identităţii şi abţinerea privind subiectul, prin faptul că documentul a fost unul secret.

În opinia semnatarului articolului, până în prezent nu este clar care este poziţia Casei Albe faţă de raportul CIA. În ultimele luni, unii oficiali republicani, printre care şi senatorul de Arizona, John Mc.Cain, au acuzat CIA că încearcă să submineze autoritatea Preşedintelui Bush, elaborând rapoarte ale căror concluzii contrazic în mod explicit Administraţia dela Casa Albă şi politica acesteia. Cu toate acestea însă, oficiali de rang înalt din cadrul CIA, printre care şi John Mc.Laughlin, adjunctul directorului CIA, aflat în acest moment pe punct de plecare din Agenţie, au contestat aceste afirmaţii însă un alt oficial a precizat că prezenţa raportului ar putea sugera că noul director al CIA, Porter J. Gross, ar fi fost doritor să asculte păreri diferite de cele exprimate de Administraţie.

În pofida acestei sugestii, la investirea sa în funcţie, Gross a declarat că, deşi sarcina CIA este de a *"furniza informaţiile aşa cum le vedem"*, el şi angajaţii săi nu vor permite să fie identificaţi *"cu cei care se opun Administraţiei americane"*, cu atât mai mult cu cât este de datoria CIA să sprijine Casa Albă şi politica acesteia.

O altă evaluare a situaţiei din Irak, de data aceasta mult mai oficială, elaborată de National Intelligence (Serviciile de Informaţii Naţionale) în luna Iulie şi trimisă Casei Albe în August, conţinea previziuni negre pentru viitorul Irakului pe parcursul anului 2005. Printre cele trei posibile scenarii ale situaţiei descrise în document, cel mai bun presupunea stabilitatea iar cel mai rău războiul civil.

În acel moment, preşedintele Bush a respins concluziile negative ale acestui raport, ale cărui informaţii erau de asemenea secrete, calificându-le drept simple supoziţii. Cu toate acestea, de atunci, violenţa în Irak a crescut, una dintre evoluţiile negative fiind crearea miliţiilor şiite. Deşi conceput într'un stil mai puţin formal decât documentul elaborat de Serviciul de Securitate Naţională, primul document se bucură de o mai mare credibilitate, în principal datorată recunoaşterii de care beneficiază în cadrul CIA şeful departamentului din Bagdad, deplasat în Capitala irakiană încă din Decembrie 2003. Biroul CIA din Bagdad desfăşoară activităţi în care sunt antrenate peste 300 de persoane, ceea ce face ca Bagdadul să fie cel mai mare sediu al CIA din afara Statelor Unite, după sediul dela Saigon, din timpul războiului din Vietnam.

Luni, 6 Decembrie, în cursul întrevederii avute la Washington cu Preşedintele irakian, şeicul Ghazi Al-Yawar, Preşedintele Bush nu a arătat nici o urmă de pesimism, declarând că, în pofida problemelor de securitate, SUA sunt favorabile desfăşurării alegerilor în Irak la data prevăzută. *"Poporul american trebue să înţeleagă că o democraţie nu se poate crea peste noapte. Ea este un proces, o evoluţie. Uitaţi-vă la propria noastră istorie. Deşi marile principii care ne guvernează sunt enunţate în Declaraţia de independenţă şi în Constituţie, sclavia în SUA a durat 100 de ani. Democraţia este un prim pas major într'o societate, deoarece le permite oamenilor să îşi exprime convingerile şi părerile"*, a subliniat în cadrul întâlnirii menţionate preşedintele american.

JIHADUL A INTRAT ÎN A TREIA ETAPĂ, FOCALIZATĂ ASUPRA EUROPEI

Ultima casetă în care apare Osama Ben Laden, lansată înainte de alegerile prezidenţiale în SUA, a fost considerată de către mulţi o încercare crudă de a speria electoratul din Statele Unite şi de a aduce prejudicii imaginii Preşedintelui Bush, notează jurnalistul Simon Tisdall în *The Guardian*.

În SUA, interpretările date ameninţărilor lui Ben Laden au fost de multe ori diferite. Unii analişti au considerat că înregistrarea cu Osama a arătat clar faptul că America a câştigat *"războiul împotriva terorii"* iar Al-Qaida se află într'o continuă retragere. *"Caseta înregistrată de Ben Laden este una despre capitulare şi ruină"*, nota Mamoun Fandy în cotidianul egiptean *AL-Ahram*, menţionând că mesajul pentru George W. Bush este unul de felul *"lăsaţi-ne în pace şi vă vom lăsa la rândul nostru în pace"*. Aceeaşi opinie o împărtăşeşte şi Gilles Kepel, un reprezentant al mediului universitar francez. În opinia sa, războiul sfânt al lui Ben Laden, aşa cum a fost condus la început, este în declin, şi, departe de a cuceri lumea Occidentală, el a creat o criză în cadrul Islamului însuşi, instigându-i pe musulmani unii împotriva celorlalţi.

"Principalul scop al terorismului - de a ajunge la putere în mai multe ţări musulmane prin mobilizarea populaţiei filtrate prin prisma îndrăznelii puritane a jihadului - nu a fost realizat", scrie Kepel în ultima sa carte *"Războiul la musulmani: Islamul şi Lumea Occidentală"*. Mai degrabă, comentează autorul, cei care susţin Jihadul au renunţat la această convingere, aşa cum s'a întâmplat în Afghanistan, Egipt, Algeria, Bosnia şi Libia.

Ca urmare a susţinerii Jihadului, viaţa plină de lipsuri a Palestinienilor a devenit şi mai dificilă. Mai mult, terorismul a oferit Americanilor pretextul de a invada Irakul, mai adaugă profesorul francez.

Cu toate acestea, mai sugerează el, era Jihadului este departe de a se fi încheiat pentrucă noua focalizare a Jihadului este Europa. Înţelegerea adecvată a ameninţării pe care o constituie Al-Qaida şi grupările asemănătoarea acesteia este crucială pentru o dezbatere competentă asupra strategiilor de combatere a terorismului. O atare înţelegere profundă a fenomenului terorist are implicaţii directe asupra celor mai importante evenimente internaţionale, dela procesul de pace de după moartea lui Yaser Arafat şi legile dure privind imigraţia din cadrul UE până la noile măsuri de securitate impuse de ministrul britanic de Interne, David Blunkett.

Dacă puterea Al-Qaida se diminuează, acest lucru este cu siguranţă un moment de sărbătoare. Cu toate acestea, dacă fostul expert al CIA în activitatea lui Ben Laden, Michael Scheuer, are dreptate, influenţa de care se bucură Al-Qaida a fost cu mult subestimată.

În opinia semnatarului articolului, lumea occidentală trebue să înţeleagă că, departe de a fi un grup terorist care se foloseşte de mijloace convenţionale, Al-Qaida, a reprezentat pentru multă vreme faţa ascunsă a unei insurgenţe islamiste globale în plină expansiune. Într'un interviu acordat cotidianului *The New York Times*, Scheuer a descris afirmaţiile lui George W.Bush potrivit cărora *"au fost ucişi sau capturaţi peste două treimi din liderii Al-Qaida"* drept *"o pură fantezie"* şi şi-a motivat declaraţiile invocând diferenţa între a lupta împotriva unei singure organizaţii teroriste şi a lupta împotriva unei insurgenţe globale. *"Încă nu ştim cât de cuprinzătoare este această insurgenţă"*, a adăugat fostul expert al CIA.

Potrivit lui Gilles Kepel, Jihadul a intrat în acest moment într'o a treia etapă. Prima a fost caracterizată de insurgenţele desfăşurate în mai multe state musulmane cu scopul de a îndepărta guvernele pro-occidentale, fapt numit de ideologul şef al Al-Qaida, Ayman Al-Zawahiri, crearea unei *"armate apropiate"* (*"the near-by army"*).

Dat fiind această situaţie, pentru Europa, provocarea următorului deceniu va fi integrarea comunităţilor musulmane active în interiorul său iar pentru militanţii islamici găsirea de noi adepţi capabili de a muri pentru idealurile Jihadului. Atentatele cu bombă dela Madrid şi asasinarea controversatului cineast olandez Theodor van Gogh se înscriu în acest scenariu, ambele acţiuni teroriste fiind întreprinse de rezidenţi musulmani (de origine marocană) din Europa. În Spania, atentatele au dus la căderea guvernului iar în Olanda, reacţia opiniei publice la asasinarea lui Van Gogh a fost tot ce îşi putea dori Ben Laden: o manifestare de violenţă care a umbrit toleranţa caracteristică societăţii liberale olandeze.

Temerile opiniei publice din Europa sunt concentrate acum asupra iminenţei unor acţiuni de felul celor din Spania şi Olanda, ceea ce face ca aşa numita *"ciocnire a civilizaţiilor"* să se apropie din ce în ce mai mult de casele, până acum sigure, ale europenilor.

LECŢIA UCRAINEI
IUŞCENKO PREŞEDINTE

Vor fi necesare, desigur, mai multe zile şi poate o serie de contestaţii în faţa tribunalelor, înainte ca victoria lui Viktor Iuşcenko la alegerile ucrainene de Duminică, 26 Decembrie, să fie oficială şi ca liderul *"revoluţiei portocalii"* să se instaleze la palatul prezidenţial din Kiev.

Dar victoria sa asupra Premierului la final de mandat, prorusul Viktor Ianukovici, cu aproape 53 la sută din voturi contra 43,5 la sută, potrivit ultimelor cifre după despuierea urnelor, pare însă fără drept de apel.

"Noi am fost independenţi timp de 14 ani, dar nu eram liberi", a declarat învingătorul, marcat de o îndelungată şi dificilă campanie, de trei tururi de scrutin - cel de-al doilea fiind anulat pentru nereguli - şi printr'o misterioasă tentativă de otrăvire.

Iar în condiţiile în care Rusia vecină, condusă de Vladimir Putin, care a şocat numeroşi Ucraineni intervenind în mod direct în campanie, revine la autocraţie - pentru a-l cita pe fostul secretar de stat american Henry Kissinger - Ucraina are, pentru prima dată în istoria sa, şansa de a putea deveni o democraţie deschisă spre celelalte ţări ale Europei.

"Viitorul Ucrainei nu depinde decât de noi", a mai spus Dl. Iuşcenko.

De fapt, această ţară care şi-a obţinut recent independenţa, după ce a fost timp de peste trei secole în orbita Kremlinului, moşteneşte o situaţie internă şi externă periculoasă.

Succesul D-lui Iuşcenko nu poate disimula faptul că Ucraina rămâne divizată, cu o puternică minoritate rusofonă în Sud şi în Vest pe care noul preşedinte va trebui să o liniştească, în condiţiile în care unii agită spectrul secesiunii.

El va trebui, de asemenea, să reziste presiunilor oligarhiilor care au plasat economiă naţională sub control sub preşedinţia D-lui Kucima şi ale cărei legături de afaceri sunt strânse cu Rusia, de care Ucraina depinde pentru aprovizionarea ei cu energie.

Noul Preşedinte va trebui, de asemenea, să promoveze o diplomaţie de echilibru subtil între marele frate rus, căruia îi va consacra prima sa vizită în străinătate, şi lumea occidentală la care aspira; între atracţia NATO şi a Uniunii Europene, care se întinde de acum înainte până la frontiera ucraineano-poloneză, şi Realpolitik care îi impune să nu se izbească frontal cu Kremlinul.

Misiunea care îl aşteaptă pe Viktor Iuşcenko este dificilă. Ţara este obosită de aceste lupte pentru putere care se eternizează şi traumatizată de acest proces electoral.

Oligarhii şi nomenklatura care au prosperat sub regimul precedent nu vor încrucişa braţele. Ei vor fi tentaţi să blocheze sau să corupă procesul de reforme democratice şi economice.

După Georgia, în urmă cu un an, şi Ţările baltice, în 1991, Ucraina arată că autocraţia nu constituie destinul inevitabil care aşteaptă popoarele fostului Imperiu rus. Dl. Putin trebue să înţeleagă acest lucru, dar şi Europa, ajutând Ucraina să facă tot ce depinde de ea pentru a dezvolta o democraţie stabilă şi o economie modernă.

Viktor Iuşcenko nu mai este bărbatul care era atunci când, în urmă cu câteva luni, s'a lansat în cursa pentru preşedinţia Ucrainei. Nu numai din cauza stigmatelor otrăvirii cu dioxină care i se citeşte pe faţă, dar şi pentru că acest cinquagenar, fost premier şi ex-guvernator al Băncii centrale, şi-a făurit o voinţă de fier de-a lungul încercărilor, pentru a apărea drept liderul incontestabil al mişcării de opoziţie care a cuprins Ucraina.

Economist de formaţie, acest fiu de învăţător originar din Sumi (în apropierea frontierei ruse) a câştigat respectul populaţiei luptând în mod eficace împotriva inflaţiei în timp ce conducea Banca naţională (1993-1999).

Prim-ministru între 1999-2001, el a lansat o serie de reforme de care economia ucraineană continuă să profite astfel încât, în acest an, a înregistrat rata de creştere cea mai mare din Europa (12 la sută).

În conflict cu oligarhii care îşi partajau bogăţiile ţării, Viktor Iuşcenko a fost destituit de către Preşedintele la final de mandat Leonid Kucima.

Privat de acces la mijloace de informare, controlate de putere sau de aliaţii ei, Viktor Iuşcenko a compensat acest handicap traversând ţara în lung şi în lat. În acea perioadă, la începutul lunii Septembrie, a fost el lovit de o maladie stranie şi fulgerătoare, care a fost pe punctul de a-i fi fatală fizic şi politic. Imediat după aceea, el a acuzat o putere pe care, de atunci, nu a încetat să o califice drept *"criminală"*. Viktor Iuşcenko este de acum înainte cel mai bine plasat pentru a o face să-şi schimbe natura.

CRONICA VREMII

SARCINILE DE VIITOR ALE ŢĂRII

Ion BOIERU

Pentru următorii ani, Guvernul nou ales are sarcini mari, are obligaţia morală de a trece la refacerea stărilor de lucruri din societatea românească. Este o ocazie unică pentru poporul român, care are şansa să opereze pe linia *"interesului naţional"*, iar nu pentru interese de partid, de clan sau personale. Pentrucă acest guvern a fost ales prin exprimarea directă, democratică a poporului român, care a prins ocazia de a exploda împotriva celor ce nu reprezentau dorinţele şi nevoile comunităţii naţionale. Se ajunsese atât de departe încât însăşi expresia de *"naţional"* să fie interzisă în vorbire şi în scris, supărând delicateţea intelectuală a proletculturalilor din PSD.

Guvernul şi preşedintele de azi au vorbit clar despre intenţiile lor şi aşa se face că au primit votul democratic al alegerilor. Ei nu pot dezerta dela datoria de a îndeplini dezideratele naţionale, după atâta amar de vreme de minciuni, incompetenţe, ilegalităţi şi acumulări de averi fabuloase. Guvernarea ultimă a PSD a fost un fel de batjocură în procesul de guvernare, de simulacru al democraţiei şi lipsă de voinţă politică de a creea un *"stat de drept"* în conformitate cu modelele europene ale U.E. Sub guvernarea PSD statul era la discreţia personală a nomenclaturii comuniste, a lui Năstase, Iliescu, Cozmâncă etc.

La ora actuală, în procesul de formare a noului guvern, structurile mafiote şi corupte ale PSD mai încearcă să se agaţe cu tot dinadinsul de putere, în ciuda voinţei populare dela ultimele alegeri. Este vorba de o obrăznicie specifică moralei acoliţilor lui Năstase. Dar, cu jocuri de culise şi ademeniri, nu vor reuşi şi ţara va avea un alt guvern.

În aceste momente istorice, în procesul de alcătuire a unui guvern naţional, sunt perspective excelente de a reface ţara... şi vreau să mă întorc la subiect, legat de problemele în discuţie.

Este vorba de un personaj care a jucat un rol negativ în politica românească, dela începutul anilor 1990, până azi. Acesta va dispare de pe harta politicii naţionale şi, înainte de dispariţia sa, va trebui să dea socoteală de toate amărăciunile pe care le-a adus poporului român.

Iliescu a fost un bolşevic autentic, care s'a încadrat partidului comunist din România nu pe temeiul idealurilor comuniste, ci pe temeiul idealurilor bolşevice. El urmărea întotdeauna destrămarea formelor organice politice. A făcut parte din echipele bolşevice ruseşti, care au pus la cale dezintegrarea formelor de comunism românesc de tip ceauşist. Când, paralel cu eventuala răstunare a lui Ceauşescu, s'a desenat şi a apărut o răscoală naţională împotriva dictaturii comuniste a lui Ceauşescu, iniţiată de Românii din Banat, la Timişoara, bolşevicul Iliescu, pe linia aprobării dela Moscova se intersectează cu ridicarea românească şi, după instructajul comunist, de tip bolşevic, capturează *"şuvoiul românesc"*; prin multe transformări de grupuri iniţiate şi conduse de el personal, face transferări de personal din partidul comunist şi grupuri masive de securişti în toate formaţiunile fantomă: FSN, FDSR, PDSR, PSD, până în zilele noastre, când în spiritul lui dizolvant de bolşevic, creează toate condiţiile de dizolvare şi îngropăciune a PSD. Totuşi, prin Iliescu şi manevrele lui, a supravieţuit.

Unul din asociaţii lui, dela bun început, spunea zilele trecute, într'un moment de sinceritate, s'ar părea, dar eu mai degrabă cred că este vorba despre un moment de trădare, de spălare pe mâini, că nu-i poate prevedea lucruri bune lui Iliescu. Şi, ca asociat, se teme şi ele de ceva. Despre Iliescu afirma că tot ce s'a făcut rău dela revoluţia din 1989, până azi în România, se datoreşte lui.

Obligaţia morală a noului preşedinte şi a noului guvern va fi să treacă la o eradicare absolut completă a tuturor rămăşiţelor comuniste şi bolşevice, care au pătruns în toate straturile vieţii sociale şi politice, infectând astfel orice proces moral de refacere a comunităţii naţionale. *Partidul PSD* este un pericol naţional care trebue înlăturat imediat, pentru *a salva ţara şi naţiunea română*.

Nu se poate accepta nici un fel de rabat sau concesie, pericolul unei întârzieri poate fi fatal *existenţei naţionale*.

Numai după această epurare şi operaţie politică se va putea trece la un program sănătos şi moral de refacere naţională şi de întocmire a unui stat de drept, care să poată deschide un drum ascendent poporului şi culturii naţionale, pentru îndeplinirea adevăratelor idealuri naţionale, venite din vremurile trecute ale istoriei româneşti.

Iliescu şi Năstase nu mai au dreptul de a juca un rol de conducere în politica naţională până ce nu îşi asumă, într'un fel sau altul, onorabil, răspunderea pentru tot ce s'a întâmplat în aceşti ani dela revoluţie, pentru a fi credibili. Au adus prea multe necazuri şi amărăciuni Ţării şi comunităţii naţionale, pentru ca să fie posibil să se treacă cu vederea sau să se neglijeze intenţionat, marele rău pe care ceata comuniştilor, a lui Iliescu şi Năstase, l-au adus Neamului Românesc ca entitate existenţială a istoriei.

Se va vedea în zilele care vin, la începutul mandatului de preşedinte al lui Traian Băsescu, ce manevre vor fi organizate de Iliescu şi grupul comunist al lui Năstase, pentru a continua să exercite influenţe asupra deciziilor majore ale guvernării noi, cu scopul de a le deştrăma sau anihila. Va apărea adevărata faţă a forţelor comuniste, căci nu-şi pot schimba năravul lor de concepţie bolşevică, pentrucă ei nu au ţinut seamă de voinţa populară, după modelul lui Ceauşescu. Ar fi greu, chiar imposibil, ca ei să aibă voinţa de a participa la refacerea morală a ţării, de exemplu reforma învăţământului, cu introducerea moralei creştine şi apoi a libertăţilor politice, care au fost restrânse, colhozul politic al lui Iliescu şi Năstase, cu şeful de cadre, pe numele lui de Cozmâncă, un alt bolşevic înrăit şi fără nici o bunăvoinţă de omenie românească venită din tradiţiile spirituale ale neamului românesc.

România nu se va putea reface, în integritatea ei spirituală, decât prin eliminarea influenţelor comuniste, ateiste şi anti-naţionale. Asta ar trebui să fie menirea primordială a orientării unei guvernări a Preşedintelui Traian Băsescu. Investite cu puteri depline de poporul român.

ULTIMA ORĂ

UNIFICAREA FORŢELOR CREŞTIN-DEMOCRATE

Partidul Naţional Ţărănesc Creştin Democrat (PNŢCD), Uniunea pentru Reconstrucţia României (URR), Acţiunea Populară (AP), şi Partidul Popular Creştin Democrat (PCD) au lansat un *"manifest"* pe data de 12 Ianuarie, anunţând formarea unui nou partid popular creştin-democart reprezentativ. Aceasta este şi dorinţa Partidului Popular European (PPE), cea mai puternică forţă politică din Europa.

Încă din luna Noembrie anul trecut, preşedintele PPE - Wilifried Martens, a cerut partidelor creştin-democrate din România să-şi unească forţele.

Imediat în luna Decembrie, la iniţiativa PNŢCD şi URR, s'a trecut la pregătirea unui proiect de unificare. Cosmin Alexandru a precizat că toţi au agreat unificarea sub conducerea lui Gheorghe Ciuhandu.

Vicepreşedintele PNŢCD, Şerban Bubenek, a afirmat recent că denumirea noii formaţiuni politice creştin-democrate, statutul, precum şi liderii formaţiunii, urmează a fi stabilite în jurul datei de 1 Martie, când va avea loc Congresul extraordinar al unificării forţelor creştin-democrate din România.

Ziarul *România Liberă* precizează că *"semantarii manifestului popular apreciază că o primă condiţie pentru afirmarea creştin-democraţiei pe scena politică este aceea a unificării forţelor creştin-democrate într'un partid modern. O a doua condiţie priveşte alcătuirea unui program de guvernare capabil să diferenţieze prin forma, conţinutul, şi orientarea sa, proiectul pe care creştin-democraţii - uniţi în noul partid - îl vor propune poporului român. Cea de a treia condiţie se referă la nevoia urgentă de a deveni atractivi în primul rând pentru tineret, dar şi intelectuali, întreprinzători, mici şi mijlocii, agricultură, comerţ şi servicii, prin practicarea unui sistem modern de relaţii publice"*.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

Din presa străină

SLOVACIA SPRE STATUTUL DE ECONOMIE CU CEA MAI RAPIDĂ CREŞTERE DIN EUROPA CENTRALĂ

Declan Cantwell, directorul companiei OneUE cu sediul în Dublin, care şi-a stabilit de câteva luni o filială şi în Slovacia, este un fan entuziast al acesteia din urmă. Speranţa acestuia este ca filiala OneUE să se dezvolte şi să ajungă la un număr de 40 angajaţi în trei ani, pe fondul ascensiunii economiei slovace, notează cotidianul american *The New York Times*. *"Va fi un loc extraordinar în care să te afli în următorii doi, trei, cinci ani şi chiar mai mult. Dacă fac un pas înapoi, Slovacia arata cum arăta Irlanda acum 20 de ani. Dacă va rămâne pe direcţia pe care a luat-o, nu există nici un motiv pentru care să nu fie la fel de plină de succes"*, a declarat acesta.

Investitori precum Declan Cantwell transformă practic Slovacia într'una dintre economiile cu cea mai rapidă creştere economică din Europa Centrală. După un declin economic la sfârşitul anilor '90, Slovacia a reuşit să îşi câştige în ultima vreme reputaţia de ***"Tigrul din Tatra"*** (numele lanţului muntos de pe teritoriul acestui stat), parafrază după binecunoscutul *"Tigru irlandez"*, sintagmă folosită pentru a descrie transformarea economică uimitoare a Irlandei în anii '90, aminteşte cotidianul new-yorkez.

Şi similarităţile sunt destule: atât Irlanda cât şi Slovacia sunt ţări mici - Irlanda locuită de 4 milioane de locuitori, Slovacia de 5,5 milioane. Ambele se bazează în mod tradiţional pe agricultură şi chiar alimentele lor de bază - varza şi cartoful - sunt la fel. Ambele sunt membre ale Uniunii Europene (UE), Slovacia fiind cea mai proaspătă membră (din 1 Mai a.t). În momentul aderării, ambele aveau economii subdezvoltate. Aşa cum a procedat Irlanda în anii '90, guvernul dela Bratislava a scăzut fiscalitatea şi a reuşit să ademenească *"legiuni"* întregi de investitori. Drept urmare, volumul investiţiilor externe continuă să crească.

Agenţia de stat privind investiţiile a semnat anul acesta 47 de contracte în valoare de 2,26 miliarde de dolari, faţă de cele doar 22 de contracte, evaluate la 1,55 miliarde de dolari, încheiate anul trecut. O mare parte din banii respectivi vor fi cheltuiţi pe parcursul următorilor ani, dar investiţiile străine directe de anul acesta, cifrate la suma de 1,1 miliarde de dolari în ultimele nouă luni, sunt deja de trei ori mai mari decât cele din 2003. Creşterea economică este de peste 5,3 la sută în ultimele trei trimestre, depăşind-o pe cea a Ungariei, Austriei, Cehiei, dar la egalitate cu cea a Poloniei.

"Se văd deja efectele reformelor în domeniul investiţiilor şi ale investiţiilor asupra creşterii economice. Este cel mai mare boom în materie de investiţii din istoria Slovaciei. Agenţia noastră a crescut dela 55 de angajaţi, câţi erau anul trecut, la 99 în prezent. Pe lângă cele 47 de contracte semnate, mai sunt de perfectat alte 260", a declarat Ondrej Zember, purtătorul de cuvânt al agenţiei.

Cel mai mare volum de investiţii a fost direcţionat către industria de automobile. Companii precum Peugeot, Citroen au făcut investiţii de 950 de milioane de dolari, în timp ce Kia singură de 930 de milioane de dolari. Ford Motor, de 400 de milioane de dolari. Volkswagen fabrică deja 300.000 de automobile pe an, la Bratislava, iar până în 2007, se preconizează ca Slovacia să producă 850.000 de maşini anual, devenind astfel cel mai mare producător mondial per capita de automobile.

"Numeroase companii se stabilesc aici", a declarat Ron Surbey, avocatul care a negociat contractul de investiţie al Peugeot cu guvernul dela Bratislava. *"Este o locaţie extraordinară, în chiar inima Europei. Ţara are un guvern pro-afaceri şi o industrie auto care are autonomie deplină. O companie străină este atrasă de stimulente şi de costurile scăzute ale forţei de muncă, apoi o altă companie vine pentru a-i furniza cele necesare primei societăţi şi tot aşa."*

Investitorii spun că stabilitatea politică din Slovacia, costurile mici ale forţei de muncă şi fiscalitatea scăzută fac din aceasta una dintre cele mai atractive economii din Europa.

"În şase ani, Slovacia s'a transformat din Cenuşăreasa Europei Centrale în prinţesa ei. Se vorbeşte acum chiar de modelul slovac sau de <Tigrul din Tatra> Primesc telefoane dela alţi directori care spun că şi-ar dori ca guvernul lor să fie precum cel de acum dela Bratislava. Este uimitor", a declarat Jake Slegers, directorul Camerei de Comerţ a SUA din Slovacia.

Pe lângă reducerea fiscalităţii, guvernul Dzurinda a privatizat complet sistemul medical şi parţial pe cel de asistenţă socială. Durata medie pentru înfiinţarea unei firme a scăzut dela 90 la 50 de zile, iar salariul mediu pe economie este de 520 de dolari.

Până în 2006, este de aşteptat ca Slovacia să depăşească ţări vecine precum Polonia sau Ungaria, în materie de investiţii străine directe pe cap de locuitor. Slovacia va atrage mai mult decât dublul volumului de investiţii atras de aceste ţări, conform predicţiilor ING Bank. Aceeaşi bancă susţine că rata de creştere economică va fi de peste 5 la sută anual, iar creşterea salariului real de circa 4 la sută până în 2010.

Cu toate acestea, nu se ştie clar dacă guvernul are sprijinul celor săraci şi al clasei de mijloc. Circa 21 la sută dintre Slovaci trăiesc în sărăcie, conform unui raport al UE. Şomajul, deşi în scădere, afectează încă 17 la sută din populaţia activă şi este chiar mai ridicat în Estul ţării.